எபிரெயருக்கு

மறுபடி சொல்லப்பட்டு,
விளக்கப்பட்டு,
இன்றைக்காக.

GOOD NEWS

எபிரெயருக்கு

**மறுபடி சொல்லப்பட்டு, விளக்கப்பட்டு,
இன்றைக்காக.**

Hans-Jörg Ronsdorf

முடிந்தது!

Tetelestai

யோவான் 19:28-30

புத்தக விவரம்: எபிரெயருக்கு எழுதின நிருபத்தை நான் என் சொந்த வார்த்தைகளில் மறுபடி சொல்லுகிறேன், அதாவது விளக்கமாக எடுத்துரைக்கிறேன். அதைச் சுருக்கமாகவும் தெளிவாகவும் விளக்கவோ வியாக்கியானம் செய்யவோ நான் முயலுகிறதுபோல. இப்படி உருவான உரையின் அளவு, ஒரு வழக்கமான வேதாகம மொழிபெயர்ப்போடு ஒப்பிடும்போது ஏறக்குறைய மூன்று மடங்கு வார்த்தைகள்.

இந்த மறுவுரை, நிருபத்தை இன்னும் நன்றாகப் புரிந்துகொள்ள ஒரு உதவியாக இருக்கவே விரும்புகிறது. இது வேதாகமப் பாடத்துக்குப் பதிலாக இல்லை. ஆகவே புதிய ஏற்பாட்டின் இந்த நிருபத்தை எப்போதும் ஒரு வழக்கமான வேதாகம மொழிபெயர்ப்பிலும் வாசியுங்கள். உதாரணமாக Einheitsübersetzung, Luther-Übersetzung, Elberfelder அல்லது Schlachter மொழிபெயர்ப்பு (ஜெர்மன் வேதாகம மொழிபெயர்ப்புகள்) போன்றவற்றையே நான் இங்கே குறிப்பிடுகிறேன்.

முதல் பதிப்பு ஜனவரி 2026, Albis 6½, 87477 Sulzberg, ஜெர்மன் பதிப்பின் ISBN 978-3-9826027-0-7

ஆர்டர், கேள்விகள், தொடர்புக்கு: hj-ronsdorf@t-online.de

எபிரெயருக்கு

இந்த அசாதாரணமான நிருபத்தைப் புதிய ஏற்பாட்டிலுள்ள[1] வேறு எந்த நிருபத்தோடும் ஒப்பிட முடியாது. ஒரு “missing link” (இடைநிலை வடிவம்) போல அது பழைய ஏற்பாட்டுக்கும் புதிய ஏற்பாட்டுக்கும் நடுவில் நிற்கிறது. வேறுவிதமாகச் சொன்னால்: இது இஸ்ரவேலின் வரலாற்றையும் பலிச் சடங்கு முறையையும் எடுத்துப் பேசுகிற ஒரு விளக்கவுரை. இயேசு கிறிஸ்துவின் மூலமான மீட்பு என்னும் புதிய, மிகவும் மேன்மையான யதார்த்தத்தோடு அதை ஆராய்ந்து ஒப்பிடுகிறது. இஸ்ரவேலருக்கு, முக்கியமாக மேசியாவாகிய இயேசுவை விசுவாசித்த முதலாம் நூற்றாண்டு யூதர்களுக்கு, இது மிகவும் முக்கியமானதாயிருந்தது. அவர்கள் தங்கள் வரலாற்றையும் தங்கள் ஆராதனையையும் நன்றாக அறிந்திருந்தார்கள். ஒருவேளை முன்னாள் ஆசாரியர்களும் லேவியர்களும் இந்த நிருபத்தைப் பெற்றவர்களில் இருந்திருக்கலாம். **சிலுவையில் அறையப்பட்ட இயேசு – அவர்கள் சில வேளைகளில் இப்படிக் கேட்டுச் சந்தேகப்பட்டிருக்கலாம் – உண்மையிலேயே மேசியாவா? இரத்தம் சிந்தின அவருடைய சிலுவை மரணம் இரட்சிக்குமா, அது ஒரு இறுதியான பலியாகவும் இருக்க முடியுமா?**

எபிரெயருக்கு எழுதப்பட்ட ஒரு பழங்கால நிருபம், இன்று மேற்கத்திய உலகில் வாழும் நமக்கு ஏதாவது சொல்லுகிறதா? முக்கியமாக, அதன் கருப்பொருள்கள் எபிரெய வேதாகமத்தில், அதாவது பழைய ஏற்பாடு என்று அழைக்கப்படுவதில், வேரூன்றியிருக்கும்போது? தூதர்கள், வனாந்தரம், உடன்படிக்கை, இரத்தம், பலி ஆகியவற்றைப் பற்றியதாயிருக்கும்போது? நிச்சயமாகச் சொல்லுகிறது, இல்லாவிட்டால் இந்த நிருபம் புதிய ஏற்பாட்டில்

1. இனிமேல் “பு.ஏ.” என்று சுருக்கமாக எழுதப்படும்.

இடம்பெற்றிருக்காது. இந்த நிருபம் ரோமருக்கு எழுதின நிருபத்தைப்போலவே முக்கியமானது என்று சொல்லுகிறவர்களும் உண்டு. வேறுவிதமாகச் சொன்னால், அது இல்லாவிட்டால் கிறிஸ்தவ விசுவாசத்துக்கு அநேகம் குறைவுபட்டிருக்கும்.

சுவிசேஷத்தைக் குறித்த ஒரு யூதக் கண்ணோட்டம்

யூதக் கிறிஸ்தவர்களைக் கற்பனை செய்து பாருங்கள்; அவர்களில் சிலர் ஒருவேளை எருசலேம் தேவாலயத்தின் முன்னாள் ஆசாரியர்களாகவும் இருந்திருக்கலாம். அவர்கள் புவியியல்ரீதியாக எங்கே இருந்தார்கள் என்று நமக்குத் தெரியாது; இந்த நிருபத்தை யார் எழுதினார் என்பதும் தெரியாது. யூதர்களுக்கு உலகம் வெகுகாலத்துக்கு முன்பே வேறொன்றாக மாறியிருந்தது. தேவாலயத்தின் மகா பரிசுத்த ஸ்தலத்தில் உடன்படிக்கைப் பெட்டி நீண்டகாலமாகவே இல்லை. இந்த நிருபம் எழுதப்பட்ட காலத்தில் தேவாலயம் இன்னும் இருந்ததா என்பதும் விவாதத்துக்குரியது.

பலி ஊழியத்தை தேவன் மோசேயின் மூலம் ஏற்படுத்தியிருந்தார். தேவாலயம், ஆராதனை முறைமை, எருசலேம், ஒரு மேசியாவைக் குறித்த எதிர்பார்ப்பு – இவையெல்லாம் இந்தச் சிறிய ஜனத்தின் தேசிய அடையாளமாகவும் ஒவ்வொரு யூதனின் அடையாளமாகவும் இருந்தன. இப்போது சிலர் இயேசுவை விசுவாசிக்க வந்திருந்தார்கள்; அவரில் அவர்கள் மேசியாவைக் கண்டுகொண்டிருந்தார்கள். அது அவர்களுக்கு எல்லாவற்றையும் மாற்றிவிட்டது. மற்ற யூதர்கள் எல்லாரும் இந்த இயேசுவைப் புறக்கணித்தார்கள்; எப்படியும் அவர்கள் அவரைச் சிலுவையில் அறைந்திருந்தார்கள். சிலுவையில் அறையப்பட்ட இவருடைய பக்கத்தில் நிற்பது வாழ்க்கையை எளிதாக்கவில்லை. பாகுபாடும் துன்புறுத்தலும் தொடங்கின. இந்த யூதக் கிறிஸ்தவர்கள் இனி தேவாலயத்தில் நடக்கும் கண்ணுக்குத் தெரிகிற, பொருள்சார்ந்த ஆராதனையில் கவனம் செலுத்த முடியவில்லை. மேசியாவைப் பின்பற்றுகிறவர்களாக அவர்கள் இனி யூத ஜனத்தின்

பகுதியாக இருக்கவில்லை. அவர்களுடைய நம்பிக்கையும், புதிய அடையாளமும், அவர்களுடைய மேசியாவும் முற்றிலும் விசுவாசத்துக்குரிய காரியமாயிருந்தன; தொட்டுணரக்கூடியது எதுவுமில்லை, கண்ணுக்குத் தெரிகிறது எதுவுமில்லை.

ஏற்கெனவே சில ஆண்டுகளாக நீடித்த இந்த நெருக்கடியான சூழ்நிலையில், மேசியாவின்மேலுள்ள விசுவாசத்தைக் கைவிட்டு, பழையதும் கண்ணுக்குத் தெரிகிறதுமானவற்றுக்குத் திரும்பிவிட வேண்டும் என்ற சோதனை மேலும் மேலும் வலுத்தது. வாழ்க்கை மறுபடியும் எளிதாகிவிடும், மதம் பழக்கமானதாயிருக்கும், யூத ஜனம் மறுபடியும் அவர்களுடைய வீடாயிருக்கும், அவர்களும் மறுபடியும் ஜெப ஆலயத்தின் பகுதியாயிருப்பார்கள்.

ஆகவே இந்த நிருபம் பொறுமையோடு நிலைத்திருக்கவும் சோர்ந்துபோகாமல் தொடரவும் உற்சாகப்படுத்துகிறது. பரலோக ஆராதனையும் பரலோக நகரமும், ஆம், புதிய உடன்படிக்கை முழுவதுமே, எவ்வளவு மேன்மையானதும் பெரியதுமாயிருக்கிறது என்று அது காட்டுகிறது. விசுவாசத்தைக் கைவிடுவதையும் அதைவிட்டு விலகுவதையும் குறித்து இந்த நிருபம் கடுமையாக எச்சரிக்கிறது; ஏனெனில் அதன்பின் ஒருவன் ஒருபோதும் திரும்பி வரமுடியாமல் போகும் அபாயம் உண்டு.

நிருபத்தை எழுதினவர் அதைப் பெறுகிறவர்களின் இருதயங்களுக்காகப் போராடுகிறார்: அநேக ஒப்பீடுகளோடும், வரலாற்றை நினைவுபடுத்துதலோடும், புதிய உடன்படிக்கையின் ஆசீர்வாதத்தையும் ஐசுவரியத்தையும் இணையற்ற விதத்தில் எடுத்துக்காட்டுவதோடும்.

இன்று நிலைமை எப்படி? கிறிஸ்தவத்துக்குப் பிந்தைய காலம் தொடங்கிவிட்டது. இயேசுவைப் பின்பற்றுகிறவன் என்று வெளிப்படையாக அறிக்கையிடுகிறவன் ஒரு “stranger”, ஒரு அந்நியன். ஒருவன் சூழலுக்கு ஏற்றபடி தன்னை மாற்றிக்கொள்ளாவிட்டால், இயேசுவே இரட்சிப்பைக்

கொண்டுவருகிற ஒரே ஒருவர் என்றும், வேதாகமமே வாழ்க்கையின் அளவுகோல் என்றும் அறிக்கையிடுவது உண்மையிலேயே கடினமாகிவிடும். ஆகவே இந்த நிருபத்தின் செய்தி இன்று நம்முடைய மேற்கத்திய சமுதாயத்தில் மிகவும் பொருத்தமானது.

முக்கியச் சொற்களும் கருப்பொருள்களும்

யூதரல்லாதவர்களாகவும், இஸ்ரவேலின் வரலாற்றையும் சடங்குமுறைகளையும் அதிகம் அறியாத வாசகர்களாகவும் இருக்கிற நமக்காக, இந்த நிருபத்தில் முக்கிய இடம் வகிக்கிற சில சொற்களைக் குறித்த சில அறிமுகச் சிந்தனைகள் இதோ.

தூதர்கள்

நிருபத்தின் தொடக்கத்தில், முதல் இரண்டு அதிகாரங்களில், இயேசு பலமுறை தூதர்களோடு ஒப்பிடப்படுகிறார். அவர் எந்தத் தூதனைவிடவும் பெரியவர் என்று வல்லமையாக நிரூபிப்பதே ஆசிரியரின் நோக்கம். அவர் தூதர்களைப்போல ஒரு சிருஷ்டி அல்ல. குமாரனாகிய தேவன் மனுஷனானபோதும் அப்படியே. அதாவது சாவுக்குரியவரானபோதும், சிலுவையில் கொல்லப்பட்டபோதும்கூட. தூதர்கள் “பலத்தில் சிறந்தவர்கள்”; அவர்கள் மனுஷரைவிட வலிமையானவர்கள். மாம்சமும் இரத்தமுமுள்ள மனுஷராகிய நம்மைப்போல, சடப்பொருளுக்கும் மரணத்துக்கும் கீழ்ப்பட்டிராத ஆவிகள் அவர்கள். மேசியாவாகிய இயேசு மனுஷனாகி, உண்மையாகவே மரித்ததால், தூதர்களைவிடச் சிறியவரானார். ஆனால் தேவன் அவரை எழுப்பி, மரித்தோரிலிருந்து வெளியே கொண்டுவந்து, தூதர்களுக்கு மேலாக உயர்த்தினார். **குமாரனாகிய தேவனாக** அவர் எப்போதுமே அப்படியிருந்தார். காணப்படுகிற உலகத்தையும் காணப்படாத உலகத்தையும் சிருஷ்டித்தவர் அவரே. ஆனால் மாம்சமும் இரத்தமுமுள்ள ஒரு மனுஷனாக, இப்போது அவர் தேவனுடைய வலதுபாரிசத்தில், தூதர்களுக்கு மிகவும் மேலான ஒரு பதவியையும் இடத்தையும் பெறுகிறார். அவர் ஆளுகை செய்யப்போகிற இந்தக் கனமான இடத்தை அவர் நம்மோடு பகிர்ந்துகொள்ளுகிறார்; ஏனெனில்

அவர் நம்மைத் தம்முடைய சகோதர சகோதரிகள் என்று அழைக்கிறார்.

தூதர்களின் உலகத்தை யூதக் கண்ணோட்டத்தில் ஓரளவாவது புரிந்துகொள்ள, வாசித்துப் பார்க்கப் பயனுள்ள சில வேதப்பகுதிகளை உதாரணமாகக் கீழே தருகிறேன். எபிரெய வேதாகமம், அதாவது பழைய ஏற்பாடு, இதைப்பற்றி எப்படிப் பேசுகிறது? பரலோக சேனைகள் என்பது எல்லாத் தூதர்களின் மொத்தக் கூட்டம். அவர்கள் தேவனுக்குப் பணிவிடை செய்து, அவருடைய சித்தத்தை நிறைவேற்றுகிறார்கள். தூதர்களின் உலகத்தில் பலவிதமான பெயர்களும், தனிப்பெயர்களும், பதவிகளும், ஊழியங்களும் உண்டு. தூதர்கள் தேவனுக்கு ஊழியம் செய்யவோ அவரைவிட்டு விலகவோ தீர்மானிக்க முடியும். வெகுகாலத்துக்கு முன்பு, பாபேலில் பாஷைகள் தாறுமாறாக்கப்பட்ட பின்பு, தேவன் ஜாதிகளைத் தேவகுமாரர்களிடம் ஒப்படைத்தார்; ஆனால் அவர்கள் தங்கள் பணியை நிறைவேற்றவில்லை, தங்கள் சொந்தக் கனத்தைத் தேடினார்கள், மனுஷருக்கு உதவவில்லை:

உபாகமம் 32:8-9 (ஆதியாகமம் 11:1-9); சங்கீதம் 82:6-7; ஆதியாகமம் 6:1-3.

1 இராஜாக்கள் 22:19-23; யோபு 1-2.

சங்கீதம் 148:1-5; யோபு 38:4-7; ஏசாயா 14:12; நெகேமியா 9:6; தானியேல் 4:13-23; 7:9-10; 8:16; 9:21; 10:13,21; 12:1; ஆதியாகமம் 1:26 (“நாம்” என்பது தேவனுடைய சிங்காசனத்துக்கு முன்பாகவும் அதைச் சுற்றிலும் இருக்கிற பரலோக ஆலோசனைச் சங்கம்).

இயேசுவைத் தூதர்களோடு இப்படி ஒப்பிடுவது பு.ஏ.-இல் வேறெங்கும் இல்லாத ஒன்று; இவ்வளவு விரிவாக இது ஏன் அவசியமாயிருந்தது என்று நாம் கேட்கிறோம். இயேசு தூதர்களைவிடப் பெரியவர், உயர்ந்தவர் என்பது நமக்கு அவ்வளவு வெளிப்படையானதாகத் தோன்றுகிறது. ஆனால்

இங்கே யூத வாசகர்களின் இடத்தில் நம்மை வைத்துப் பார்க்க முயலவேண்டும். அவர்களுக்கு, இயேசுவே மேசியா என்பது ஒருவிதத்தில் புதிய செய்தியாகவும் இருந்தது; இயேசு முற்றிலும் புறக்கணிக்கப்பட்ட அவர்களுடைய சூழலில் அந்த நம்பிக்கை இடைவிடாமல் சவாலுக்குள்ளானது. அவர்களுடைய உலகப்பார்வை இங்கே எடுத்துப் பேசப்படுகிறது; அதன்மூலம் வேதாகம யதார்த்தம் தீவிரமாக எடுத்துக்கொள்ளப்படுகிறது. அதுவே இன்றும் எங்கும் நம்மையும் சூழ்ந்திருக்கிற காணப்படாத யதார்த்தம்.

தேவனே சர்வ அதிகாரமுள்ள ஆளுநர்; ஆனாலும் பாபேல் கோபுரம் கட்டப்பட்ட பின்பு, தேவகுமாரர்கள் என்று அழைக்கப்படுகிற தூதர்களை அவர் ஜாதிகளுக்கு நியமித்தார், அவர்களை வழிநடத்தவும் நியாயத்திலும் நீதியிலும் போதிக்கவும். ஆனால் அவர்கள் தங்கள் பணியைக் குறைவாகவே நிறைவேற்றி, அதைத் தங்கள் சொந்த லாபத்துக்காகவும் தாங்கள் வணங்கப்படுவதற்காகவும் துஷ்பிரயோகம் செய்தார்கள் (சங்கீதம் 82). ஆகவேதான், வரப்போகிற பூலோகம், அதாவது புதுப்பிக்கப்படப்போகிற பூலோகம், இனி தூதர்களுக்குக் கீழ்ப்படுத்தப்படாது என்று சொல்லப்படுகிறது. அவர்கள் தோற்றுப்போனார்கள்; தேவன் மேசியா-ராஜாவாகிய இயேசுவை ஆளுகை செய்யும்படி நியமித்தார். மீட்கப்பட்ட மனுஷராகிய நம்மைத் தம்முடைய பக்கத்தில் வைத்துக்கொண்டு.

தேவகுமாரர்களில் மிகப் பெரியவர்களிலும் மிக வல்லமையுள்ளவர்களிலும் ஒருவன் பிசாசு. உன்னதமானவருக்கு விரோதமாகக் கலகம் செய்து, அவன் தன்னுடைய உயர்ந்த நிலையிலிருந்து விழுந்துபோனான். அவன் மனுஷருக்குச் சத்துருவும் கொலைபாதகனுமானான்; ஆனால் மேசியாவினாலும் அவருடைய மரணத்தினாலும் அவன் தோற்கடிக்கப்பட்டான் (2:14).

சாவுக்குரிய மனுஷரும் பாவிகளுமான நாம் மேசியாவின் மரணத்தினால் எப்படி விடுதலையாக்கப்பட்டு, இப்போது மேசியாவின் தோழர்களாக, அதாவது நண்பர்களாக ஆகிறோம் என்பதை முதல் இரண்டு அதிகாரங்கள் காட்டுகின்றன. நாம் அவருடைய குடும்பமாகிவிட்டோம். வருங்காலத்தில் அவரோடுகூட நாம் ஆளுகை செய்வோம். வேறுவிதமாகச் சொன்னால்: கிறிஸ்து தூதர்களைவிடப் பெரியவரும் மகிமையுள்ளவருமாக மாத்திரம் இல்லை. மேசியா-ராஜாவோடு இணைக்கப்பட்ட நாமும் தூதர்களுக்கு மேலாக வைக்கப்பட்டு, அவர்களுடைய சிறப்பான இடத்தைப் பெறுகிறோம், அல்லது அதையும் தாண்டிவிடுகிறோம். நாம் தூதர்களை நியாயந்தீர்ப்போம் என்று பவுல் சொல்லுகிறார். இது இந்த யூதர்களுடைய உலகப்பார்வையைத் தலைகீழாக்கியிருக்கவேண்டும். ஆகவே இயேசுவை அறிக்கையிடுகிறவனாயிருப்பது பயனுள்ளதாயிருந்தது. ஜாதிகளிலிருந்து வந்த கிறிஸ்தவர்களுக்கும் இதே சிலாக்கியம் உரியது.

பிரதான ஆசாரியர்

லேவிய பலிச் சடங்கு முறையின் மையநபர் பிரதான ஆசாரியனே. மோசேயின் சகோதரனாகிய ஆரோன் முதல் பிரதான ஆசாரியனாயிருந்தான்; அவனுடைய குமாரரும் அவர்களுடைய குமாரரும் அவனுக்குப் பின்வந்தார்கள். எபிரெயருக்கு எழுதின நிருபத்தில் கிறிஸ்து மெய்யானவரும், பெரியவரும், நித்தியருமான பிரதான ஆசாரியராக விளக்கப்படுகிறார். பிரதான ஆசாரியன் தேவனுக்கு முன்பாக ஜனங்களைப் பிரதிநிதித்துவப்படுத்தி, ஆராதனையை நடத்துகிறான். அவன் விசேஷித்த வஸ்திரங்களையும், 12 இரத்தினக் கற்கள் பதிக்கப்பட்ட, கண்ணைக் கவரும் மார்ப்பதக்கத்தையும் அணிந்திருந்தான். இஸ்ரவேல் ஜனத்தை உருவாக்கின 12 கோத்திரங்களை அவை குறித்தன.

நிருபத்தின் தொடக்கத்திலேயே, இயேசுவை நியாயமாகவே இந்த இணையற்ற ஆசாரியராக்குகிற அவருடைய பெரிய செயல் சுட்டிக்காட்டப்படுகிறது: **அவர் பாவங்களிலிருந்து சுத்திகரிப்பை உண்டாக்கினார்** (1:3). பாவமும், மீறுதலும், சடங்குமுறைத் தீட்டும் இஸ்ரவேல் ஜனத்தில் ஒரு பிரச்சினையாயிருந்தன; அதற்கு ஒரு தீர்வு இருந்தாகவேண்டும். இது மனுக்குலம் முழுவதுக்கும் சமமாகப் பொருந்தும்; ஏனெனில் பாவம் நம்மை தேவனிடமிருந்து பிரித்து, அவரோடுள்ள ஐக்கியத்தைக் கூடாததாக்குகிறது.

பாவங்களிலிருந்து உண்டான இந்தச் சுத்திகரிப்பு, மகிமையான சுவிசேஷச் செய்தியின் ஒரு பகுதியாக, நிருபம் முழுவதிலும் ஆழமாக விளக்கப்பட்டு நிலைநாட்டப்படுகிறது.

கர்த்தராகிய இயேசு கிறிஸ்துவின் இந்தச் செயல் நமக்கு மீட்பும் இரட்சிப்புமாயிருக்கிறது என்று சொல்லப்படுகிறது (2:3,10; 5:9; 7:25; 9:28). அடிமைத்தனத்திலிருந்து (2:15) வரப்போகிற மகிமைக்குள் (2:10) உண்டான விடுதலையுமாயிருக்கிறது. **இரட்சிப்பு, தேவாலயத்தில் நடக்கும் பலி ஊழியத்தின் பக்தியிலும் ஆடம்பரமான கொண்டாட்டத்திலும் உண்டாக்கப்படவில்லை; அவர் நமக்காக அனுபவித்த பயங்கரமான, கொடூரமான, இரத்தம் சிந்தின சிலுவை மரணத்தினாலேயே உண்டாக்கப்பட்டது.** எருசலேமின் வாசல்களுக்கு வெளியே (2:9; 13:12). இயேசு கிறிஸ்துவின் இந்த இரட்சிப்பின் செயலுடைய பலன் பலவிதமான சொற்களால் விவரிக்கப்படுகிறது:

நித்திய மீட்பு (விடுதலை, 9:12,15-இல்), **மன்னிப்பு** (9:22; 10:18), பாவத்தை **ஒழித்தல் / நீக்குதல்** (இல்லாமலாக்குதல் 9:26), **பாவநிவிர்த்தி** (பாவநிவிர்த்தி செய்தல், 2:17), **பரிசுத்தமாக்குதல்** (பரிசுத்தமாக்குதல், பரிசுத்தப்படுத்துதல், 2:11; 10:10,14,29; 13:12), **சுத்திகரித்தல்** (1:3; 9:14,22; 10:2, ஒப்பிடுக 10:22).

கிறிஸ்து பிரதான ஆசாரியர் மாத்திரமல்ல, அவரே பலியுமாயிருக்கிறார். இந்த இரண்டு விதங்களிலும் அவர் முதலாவது, அதாவது பழைய பலி முறைமைக்கும் உடன்படிக்கை முறைமைக்கும் முடிவு கொண்டுவருகிறார். அவரே கடைசிப் பிரதான ஆசாரியர்; ஏனெனில் அவர் என்றென்றும் ஜீவிக்கிறார், அவருடைய பலி ஒரே தரம் செலுத்தப்பட்டது, பாவத்தை ஒழித்து நீக்கிப்போடுமளவுக்கு அது பூரணமானது.

பிரதான ஆசாரியராக அவர் பாவப் பிரச்சினையைத் தீர்த்தது மாத்திரமல்ல, நம்முடைய அன்றாட வாழ்க்கையின்

கஷ்டங்களிலும் இப்போது நமக்காகப் பரிந்து நிற்கிறார். இப்போது பரலோகத்தில் நடக்கும் ஆராதனையில் அவர் நம்மை வழிநடத்துகிறார்; அங்கே தேவனுடைய புதிய ஜனமாகிய நாம் விசுவாசத்தோடு, ஸ்தோத்திரமும் துதியுமான ஆவிக்குரிய ஆராதனைப் பலிகளோடு தேவனிடம் வருகிறோம்.

சீனாய், நடமாடும் ஆலயம், வனாந்தரப் பயணம்

எகிப்து தேசத்திலிருந்து விடுதலையாக்கப்பட்டு, “யாத்திரை” (Exodus) என்று அழைக்கப்படும் புறப்பாட்டின் மூலம் வெளியே வந்த ஜனம், சீனாயில் ஒரு முழு வருஷம் பாளயமிறங்கியிருந்தது. இங்கே தேவன் தம்முடைய ஜனத்துக்குத் தம்முடைய ராஜரீக ஆசாரியக் கூட்டம் என்னும் விசேஷித்த அடையாளத்தைக் கொடுத்தார். இங்கே அவர் அவர்களுக்குத் தம்முடைய நியாயப்பிரமாணத்தைக் கொடுத்தார், இங்கே அவர் அவர்களுக்குத் தம்முடைய உடன்படிக்கையைக் கொடுத்தார் (உதாரணமாக யாத்திராகமம் 19, 20).

ஆசரிப்புக் கூடாரம் என்றும் அழைக்கப்படுகிற இந்த நடமாடும் ஆலயம் ஒரு கூடாரப் பரிசுத்த ஸ்தலமாயிருந்தது. அது ஒரு பிராகாரத்தினால் வேலியடைக்கப்பட்டு, சூழப்பட்டிருந்தது. நடுவிலிருந்த கூடாரத்தில் பரிசுத்த ஸ்தலமும், உடன்படிக்கைப் பெட்டி இருந்த மகா பரிசுத்த ஸ்தலமும் இருந்தன. அது தேவன் தம்முடைய பிரசன்னத்தின் மேகத்தில் வாசம்பண்ணின பரிசுத்த இடமாயிருந்தது. அண்டசராசரத்தின் ராஜாவாகவும் தம்முடைய ஜனத்தின் ராஜாவாகவும் அவர் உடன்படிக்கைப் பெட்டியின்மேல் வீற்றிருந்தார்; அது அவருடைய சிங்காசனம் என்று அழைக்கப்படுகிறது.

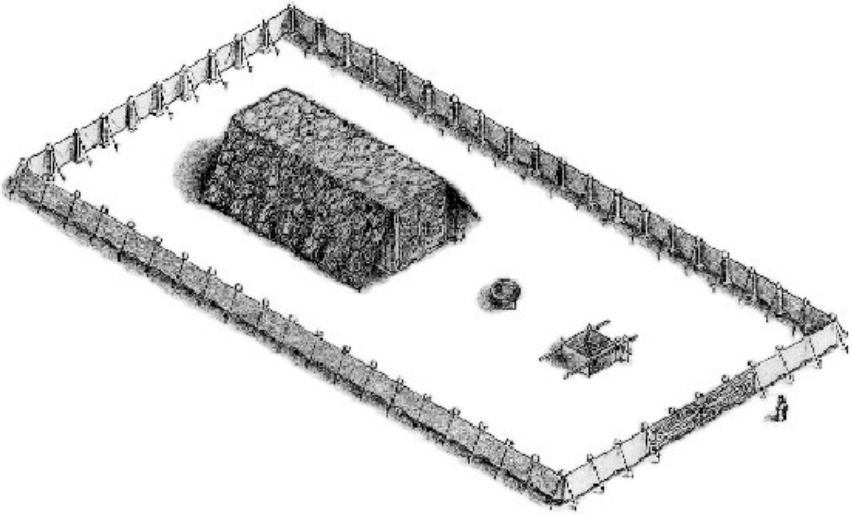

கூடாரத்துக்கு முன்பாகப் பெரிய பலிபீடமும் பெரிய தொட்டியும் இருந்தன. இங்கேதான் இஸ்ரவேலின் சடங்குமுறைப் பலி ஊழியம் நடந்தது. பின்பு சாலொமோன் எருசலேமில் தேவாலயத்தைக் கட்டினபோதும், அமைப்பு அதுவே, பெரிதாக மாத்திரம் இருந்தது.

எபிரெயருக்கு எழுதின நிருபம் இந்தக் கூடாரப் பரிசுத்த ஸ்தலத்தையே குறிப்பிடுகிறது. அது தேவன் கொடுத்த மிகத் துல்லியமான, தெளிவான அளவுகளின்படி செய்யப்பட்டது. எல்லாப் பொருட்களையும் ஜனங்கள் காணிக்கையாகக் கொடுத்தார்கள்; திறமையுள்ள அநேக கைவினைஞர்கள் அவற்றைக்கொண்டு வேலை செய்தார்கள்.

மெல்கிசேதேக்கு

இஸ்ரவேலின் மூதாதையாகிய கோத்திரப் பிதா ஆபிரகாமின் வரலாற்றில், எங்கிருந்தோ வந்தவர்போல, மெல்கிசேதேக்கு என்னும் ஒரு நபர் தோன்றுகிறார் (ஆதியாகமம் 14). இஸ்ரவேலின் மோசேயின் அல்லது லேவிய ஆசாரியத்துவம் உண்டாவதற்கு வெகுகாலத்துக்கு முன்பே அவர் உன்னதமான

தேவனுடைய ஆசாரியராயிருந்தார். அதே நேரத்தில் அவர் சாலேமின், அதாவது தாவீதின் நகரமாவதற்கு முன்பிருந்த எருசலேமின், ராஜாவாகவும் இருந்தார். இந்த நபரைக் குறித்து இதற்கு மேல் நமக்கு எதுவும் தெரியாது. நிருபத்தின் ஆசிரியர் சரியாக இந்த உண்மையையே பயன்படுத்திக்கொள்ளுகிறார்; இதில் அவர் 110-ஆம் சங்கீதத்தைப் பின்பற்றுகிறார், அது சொல்லுகிறது: **நீர் மெல்கிசேதேக்கின் முறைமையின்படி என்றென்றைக்கும் ஆசாரியராயிருக்கிறீர்.** இந்தப் பூர்வகால ராஜா-ஆசாரியர் இயேசுவைக் குறிக்கிற மிக உயர்ந்த முன்னடையாளமாகிறார். இயேசு ஆசாரியராயிருக்க முடியவில்லை; ஏனெனில் அவர் ராஜரீகக் கோத்திரமாகிய யூதாவைச் சேர்ந்தவர், லேவி கோத்திரத்தையோ ஆரோனின் குடும்பத்தையோ சேர்ந்தவரல்ல. ஆகவே தேவன் இந்தப் புதிய ஆசாரிய முறைமையை ஏற்படுத்துகிறார்; அது என்றென்றும் நிலைத்திருந்து, முந்தின முறைமையின் இடத்தைப் பெறுகிறது. இப்படியாகத் தேவனுடைய குமாரனும் மேசியாவுமாகிய இயேசு என்றென்றைக்கும் மெய்யான ராஜா-ஆசாரியராயிருப்பார். இஸ்ரவேலுக்கு மாத்திரமல்ல, முழு உலகத்துக்கும். அவருடைய ஆசாரிய ஊழியம் பூரணத்துக்கு நடத்தியிருக்கிறது.

புதிய உடன்படிக்கை

தேவன் எகிப்திலிருந்து விடுதலையாக்கின தம்முடைய ஜனத்தோடு சீனாய் மலையில் ஒரு உடன்படிக்கை செய்தார். இந்த உடன்படிக்கையின் மூலம் தேவன் தம்முடைய ஜனத்தோடு தம்மை இணைத்துக்கொண்டார்; இப்படிச் சொல்லலாமென்றால், அவர்களை விவாகம்பண்ணிக்கொண்டார். இந்த உடன்படிக்கைக்குக் கடமைகள் இருந்தன; அவை 10 கட்டளைகளிலும் இன்னும் வேறு கட்டளைகளிலும் வெளிப்பட்டன. இந்தக் கட்டளைகளைக் கைக்கொள்ளுவதே உடன்படிக்கையின் நிபந்தனை. ஆனால் உடன்படிக்கைக்குள் பிரவேசித்துச் சிறிது

காலத்திலேயே, அவர்கள் முதலாம் கட்டளையை மீறி, தங்களுக்கென்று ஒரு விக்கிரகத்தை, பொற்கன்றுக்குட்டியை, உண்டாக்கினார்கள். இஸ்ரவேலாலும் சரி, மனுஷனாலும் சரி, இந்தக் கட்டளைகள் எல்லாவற்றையும் எப்போதும் கைக்கொள்ள முடியாது என்ற உண்மைக்கு இந்தச் சம்பவம் ஒரு அடையாளமாக நிற்கிறது. **ஆகவே, தேவன் தாம் இருக்கிறபடியே இருப்பதால், அவர் ஒரு புதிய உடன்படிக்கையை வாக்குப்பண்ணினார்; அது இனி நாம் யார், நாம் என்ன செய்கிறோம், நம்மால் என்ன முடியும் என்பதைச் சார்ந்திருப்பதில்லை.**

தேவனுடைய குமாரனாகிய இயேசுவை மத்தியஸ்தராகக் கொண்ட **புதிய உடன்படிக்கைக்குப்** பழையதோடு சில பொதுவான அம்சங்கள் உண்டு. ஆனால் முக்கிய வேறுபாடு இதுதான்: இஸ்ரவேல் நியாயப்பிரமாணத்தை நிறைவேற்றுவது இதன் நிறைவேறுதலுக்கு நிபந்தனையல்ல; தேவனே அதன் நிறைவேறுதலைத் தம்மோடும் தம்முடைய வாக்குறுதிகளோடும் மாத்திரம் இணைக்கிறார். புதிய உடன்படிக்கை நிபந்தனையற்றது; ஏனெனில் அது இயேசு கிறிஸ்துவின் கிரியையின் மூலம் தேவனுடைய வாக்குறுதியிலும் வாக்குத்தத்தத்திலும் மாத்திரமே நங்கூரமிடப்பட்டிருக்கிறது. சொந்தப் பலத்தினால் நிறைவேற்றும்படி நியாயப்பிரமாணம் இனி மனுஷனுக்கு முன்பாக வைக்கப்படுவதில்லை; இப்போது அது இருதயத்தில் எழுதப்பட்டு, தேவனுடைய ஆவியானவரின் வல்லமையினால் அவருடைய ஜனத்தில் நிறைவேற்றப்படுகிறது. புதிய உடன்படிக்கையில் பாவப் பிரச்சினை மன்னிப்பினால் ஒரே தரம் என்றென்றைக்குமாகத் தீர்க்கப்படுகிறது (அதிகாரங்கள் 8-10).

ஜாதிகளாகிய நாமும், இந்த நிருபம் எழுதப்பட்ட இஸ்ரவேலரோடுகூட, இந்த உடன்படிக்கைக்குள் வைக்கப்பட்டு ஆசீர்வதிக்கப்பட்டிருக்கிறோம்.

கர்த்தருடைய பந்தியில், கர்த்தருடைய இராப்போஜனம் அல்லது திருவிருந்து என்று அழைக்கப்படுவதில், இதை நாம் தவறாமல் நினைவுகூருகிறோம். இந்த யூதர்களுக்கு, புதிய உடன்படிக்கையைக் கைவிட்டு அல்லது புறக்கணித்துப் பழைய உடன்படிக்கைக்குத் திரும்புவது ஒரு மாபெரும் இழப்பும் பின்னடைவுமாயிருக்கும்.

பழைய இஸ்ரவேலின் தேவாலய ஆராதனையில் பலிகள்

இயேசுவின் சிலுவை மரணத்தின் இடறல் இந்த நிருபத்தைப் பெற்றவர்களுக்குப் பிரச்சினையாயிருந்ததா? சிலுவையின் அர்த்தம் அவர்களுக்கு விளங்காமலிருந்ததா, தங்கள் பலிச் சடங்கு முறையிலிருந்து அவர்கள் அறிந்திருந்த சுத்திகரிக்கிற, மீட்கிற தர்க்கத்தை அவர்கள் ஒருவேளை தேடினார்களா?

சுவிசேஷத்தின் செய்தி இதுவே: **இயேசுவின் பூமிக்குரிய வாழ்க்கையும், இரத்தம் சிந்தின அவருடைய சிலுவை மரணமும், மரித்தோரிலிருந்து அவர் எழுப்பப்பட்டதும், அதைத் தொடர்ந்து தேவனுடைய வலதுபாரிசத்துக்கு அவர் உயர்த்தப்பட்டதும் முழுமையான இரட்சிக்கும் வல்லமையும் அர்த்தமும் உடையவை.** அதற்கு எதிர்ப்படமும் முன்னடையாளமுமாயிருப்பது பழைய இஸ்ரவேலின் பலிச் சடங்கு முறை. கிறிஸ்துவின் மரணம் ஒப்பீடுகளின் மூலம் விரிவாக விளக்கப்படுகிறது.

ஆகவே எபிரெயருக்கு எழுதின நிருபத்தின் புதிய, மேன்மையான உலகம், இஸ்ரவேலின் வரலாற்றோடும் சடங்குமுறை மரபுகளோடும் படைப்பாற்றலுள்ள ஒரு இணைப்பாகவும் எதிர்நிலையாகவும் இருக்கிறது. 21-ஆம் நூற்றாண்டில் வாழும் நமக்கு இவையெல்லாம் வெகுதூரமானவை, நம்முடைய கலாச்சாரத்துக்கு அந்நியமானவை. ஆனால் 1-ஆம் நூற்றாண்டின் யூதக் கிறிஸ்தவர்களுக்கு இது பழக்கமான, பெரிய ஒரு விஷயம்; அவர்களுக்கு அதைச் சார்ந்து அநேகம் இருந்தது. அக்காலத்துச்

சடங்குமுறைத் தீட்டைப்போலவே பாவமும், உறவைத் திரும்ப நிலைநாட்டி அதை நன்மையாக அனுபவிக்கும்படி, எப்போதும் நீக்கப்படவேண்டியிருந்தது.

இதற்காக மிருகபலிகள் இருந்தன; ஒரு குற்றமோ மீறுதலோ நடந்தால் அவை செலுத்தப்படவேண்டியிருந்தன. தனிநபருக்காகவோ முழு ஜனத்துக்காகவோ. ஆனால் – இதைக் கவனிப்பது மிகவும் முக்கியம் – அறிந்தோ வேண்டுமென்றோ பாவம் செய்தவன், உதாரணமாக விக்கிரக ஆராதனை, விபசாரம், கொலை, பிள்ளைகளைப் பலியிடுதல் போன்றவற்றைச் செய்தவன், ஒரு பலியினால் சுத்திகரிக்கப்பட முடியவில்லை. பாவச் சுத்திகரிப்புப் பலி இல்லாத குற்றங்களும் இருந்தன. அப்படி அறிந்து செய்த பாவங்களுக்கு மரண தண்டனையே விளைவாயிருந்தது. இந்த முக்கியமான வரம்பு புதிய உடன்படிக்கையில் இனி இல்லை.

பலியிடப்பட்ட மிருகத்தின் இரத்தமே மிக முக்கியப் பங்கு வகித்தது. ஆத்துமா, அதாவது உயிர், இரத்தத்தில் இருக்கிறது; அதுவே பாவநிவிர்த்தியை உண்டாக்குகிறது. இஸ்ரவேலருக்கு இரத்தம் உயிரின் அடையாளமாயிருந்தது. **சிந்தப்பட்ட இரத்தத்தின் இந்த உயிர்கொடுக்கும் வல்லமையே – மிருகத்தின் மரணம் அல்ல – ஒரு மாற்றத்தை உண்டாக்கினது (ஒப்பிடுக லேவியராகமம் 17:11). பழுதற்ற மிருகத்தின் உயிர், பாவியின் குறையுள்ள வாழ்க்கையைத் திரும்பச் சீர்ப்படுத்தும் வல்லமையை உருவகப்படுத்தினது.** மிருகம் மரிக்காவிட்டால், பாவநிவிர்த்திக்கான இரத்தம் கிடைத்திருக்காது.

பாவநிவிர்த்தி என்பதன் நேர்ப்பொருள் “மூடுதல்”. உண்மையாகவே, பலியின் (பூரணமான/தூய்மையான) உயிரினால் பாவம் மூடப்படுகிறது. பிரிவை உண்டாக்கின குற்றம் மூடப்பட்ட பின்பு, தடை நீக்கப்பட்டு, இரண்டு தரப்பினருக்கும் இடையிலான உறவு புதுப்பிக்கப்பட வழி திறந்திருக்கிறது.

சில பலிகள் முழுவதுமாகவோ பகுதியாகவோ பலிபீடத்தின்மேல் எரிக்கப்பட்டன. **எரிக்கப்படுவதன் மூலம் மிருகபலிகள், பலிகள் யாருக்குச் செலுத்தப்பட்டனவோ அந்த தேவனுடைய காணப்படாத, ஆவிக்குரிய உலகத்துக்குள் கடந்துபோயின. அக்கினி சில வேளைகளில் பாவத்தின்மேலுள்ள தேவனுடைய கோபத்தைக் குறிக்கிறது. ஆனால் பலிச் சடங்கு முறையில் ஒருபோதும் கோபத்தைப் பற்றிப் பேசப்படுவதில்லை; பாவநிவிர்த்தியைப் பற்றியே, அதாவது பாவங்களை மூடுவதையும் சுத்திகரிப்பதையும் பற்றியே பேசப்படுகிறது.** ஒரு பலியின் இரத்தம் பலி செலுத்தினவனை அல்லது செலுத்தினவர்களைப் பாவத்திலிருந்து சுத்திகரித்தது. இது பாவங்களுக்கும் மீறுதல்களுக்குமான பாவநிவிர்த்திக்கு, அதாவது அவற்றை நீக்கிச் சுத்திகரிப்பதற்குச் சமமானது. இவை பதிலாளாகத் தண்டனையை ஏற்கும் பலிகளோ, ஈடுசெய்யும் பலிகளோ (Satisfaktionsopfer) அல்ல. தேவனுக்கு இந்தப் பலிகள் தேவைப்பட்டதால் அவை செலுத்தப்படவில்லை. தங்கள் மீறுதலிலிருந்தும் சடங்குமுறைத் தீட்டிலிருந்தும் விடுதலையாகவும் சுத்திகரிக்கப்படவும் மனுஷருக்கே இந்தப் பலிகள் தேவைப்பட்டன.

மிருகபலிகள், வருத்தமான விதத்தில், பாவங்களை நினைவுபடுத்தின மாத்திரமே என்று எபிரெயருக்கு எழுதின நிருபம் காட்டுகிறது. பூரணமான, இறுதியாகப் பலனளிக்கிற சுத்திகரிப்பை அவற்றால் உண்டாக்க முடியவில்லை. இந்த அநேக பலிகள், வெளிப்படையாகச் சொல்லாமலேயே, ஒரு கடைசிப் பலியைச் சுட்டிக்காட்டின; ஆனால் அது எதிர்பார்த்ததற்கு முற்றிலும் மாறான விதத்தில் உருவாகி நிறைவேறியது.

இயேசுவின் வன்முறையான மரணத்தை (ஆங்கிலத்தில் victim) தேவன் எப்படி அவருடைய முழுமையான,

மனப்பூர்வமான சுயஒப்புக்கொடுத்தலாக (ஆங்கிலத்தில் sacrifice) ஏற்றுக்கொண்டு பரிசுத்தப்படுத்துகிறார் என்பதை எபிரெயருக்கு எழுதின நிருபமே காட்டுகிறது. மரித்துக்கொண்டிருந்த, மரித்த மேசியாவின் இரத்தமும், அவர் தம்முடைய உயிரையும் சரீரத்தையும் ஒப்புக்கொடுத்ததும், தேவனுடைய இரட்சிப்பின் சித்தத்துக்கும் இரட்சிப்பின் கிரியைக்கும் உச்சமாயிருக்கிறது. தம்முடைய குமாரனை நமக்குக் கொடுக்கிறவர் தேவனே. தேவனுக்கு, இதுவே நம்முடைய பாவப் பிரச்சினைக்கு இறுதியானதும் பூரணமானதுமான தீர்வு.

21-ஆம் நூற்றாண்டு மனுஷராகிய நாம் இந்த இரட்சிப்பின் தர்க்கத்தைக் குறித்து என்ன நினைத்தாலும் சரி – மனுஷருக்கும் முழு அண்டத்துக்கும் பாவப் பிரச்சினைக்கான ஒரே தீர்வு இதுவே. 2000 ஆண்டுகளுக்கு முன்பு சிந்தப்பட்ட இயேசுவின் இரத்தத்தினால் நம்முடைய பாவங்களும் மன்னிக்கப்பட்டு, மூடப்பட்டு, நீக்கப்படுகின்றன.

அவருடைய பாவமில்லாத, பரிசுத்தமான, ஒப்புக்கொடுக்கப்பட்ட வாழ்க்கைக்கே இவ்வளவு மதிப்பு இருக்கிறது; ஆகவேதான் பேதுரு இயேசுவின் விலையேறப்பெற்ற இரத்தத்தைப் பற்றிப் பேசும்போது சரியாக இதையே கருதுகிறார்: இந்த இரத்தம் எல்லாப் பாவங்களுக்காகவும் பாவநிவிர்த்தி செய்து, அவற்றை என்றென்றைக்குமாக நீக்கிப்போட முடியும்.

ஒரு பாவநிவாரணபலியோ குற்றநிவாரணபலியோ (புறா, செம்மறியாடு, வெள்ளாடு, ஆட்டுக்கடா போன்ற சிறு மந்தையிலிருந்தோ, மாடு/காளையிலிருந்தோ) ஒரு மனுஷனால் தன்னுடைய உடைமையிலிருந்து கொண்டுவரப்பட்டுப் பலியிடப்பட்டது. மனுஷனைப் பாவத்திலிருந்து சுத்திகரிக்கும்படி, தேவனுக்கென்று பலியிடப்பட்டது. ஆனால் இறுதியில், பலியிடப்பட்ட மிருகம் தேவனுடைய ஈவாகவே இருந்தது. எல்லா

நன்கொடைகளையும் கொடுக்கிறவர் தேவனே; ஆகவே மீறினவனுக்கான பலியையும், அதனால் இரட்சிப்பையும் கொடுக்கிறவர் அவரே.

9, 10 ஆகிய அதிகாரங்களின் மையக் கருப்பொருள் இயேசுவின் பலி. இயேசுவின் மரணத்துக்குப் பின் திரும்பிப் பார்க்கும்போது, பழைய பலி முறைமை பூரணத்துக்கு நடத்த முடியவில்லை என்பது தெளிவாகிறது. தேவன் வாசம்பண்ணின பரிசுத்த இடத்தைப் பொறுத்தவரை, அது பாவங்களையும் சடங்குமுறைத் தீட்டையும் இடைவிடாமல் நினைவுபடுத்தியது. ஆனால் இயேசுவின் இரத்தம் – அது அவருடைய பாவமில்லாத, பரிசுத்தமான, பூரணமான வாழ்க்கையைக் குறிக்கிறது – நம்மை முழுமையாகவும் என்றென்றைக்குமாகவும் சுத்திகரித்துப் பரிசுத்தமாக்குகிறது. அவருடைய மரணத்தைத் தேவாலயத்தில் நடக்கும் ஆடம்பரமான பலிச் சடங்கோடு கொஞ்சமும் ஒப்பிட முடியாதென்றாலும். **தேவனுக்கு, தம்முடைய குமாரன் மரணம்வரை தம்மை மனப்பூர்வமாக ஒப்புக்கொடுத்ததே பூரணமான பலி.**

மிருகபலிகளை, சங்கீதக்காரனும் தீர்க்கதரிசியும் சொல்லுகிறபடி, தேவன் உண்மையில் விரும்பவேயில்லை. மனுஷபலிகளையோ ஒருபோதும் விரும்பவில்லை. தேவனுடைய குமாரன் மனுஷனானதும், அவருடைய பரிசுத்தமான, தேவனுக்கு அர்ப்பணிக்கப்பட்ட வாழ்க்கையும், மனப்பூர்வமாக அவர் ஏற்றுக்கொண்ட இரத்தசாட்சி மரணமும் – இவை ஒன்றாகச் சேர்ந்து, வார்த்தையின் முழு அர்த்தத்திலும் பாவத்தை ஒழித்துப்போடுகிற பூரணமான பலியாயிருக்கின்றன.

மறுபடியும் சொல்லுகிறேன்: அறிந்தும், வேண்டுமென்றும், துணிகரமாகவும் (“உயர்த்தின கையோடு”) செய்யப்பட்ட பாவங்களிலிருந்தும் இந்த இரத்தம் சுத்திகரிக்கிறது. பழைய உடன்படிக்கைக்கும் இதற்கும் உள்ள மிகப் பெரிய வேறுபாடு

இதுவே. இந்த வேறுபாடு அத்தியாவசியமானதும் விடுதலையளிக்கிறதுமானது; ஏனெனில் மன்னிக்க முடியாத எந்தப் பாவமும் மீதியாயிருப்பதில்லை.

இவையெல்லாம் இஸ்ரவேலுக்குப் பொருந்துமென்றால், ஜாதிகளாகிய நமக்கும் இதற்கும் என்ன சம்பந்தம்? மிகுந்த சம்பந்தம் உண்டு; ஏனெனில் மேசியா நிறைவேற்றின எல்லாமும், பழைய பலிச் சடங்கு முறையில் அவரைச் சுட்டிக்காட்டின எல்லாமும், யூதரல்லாத நமக்கும் உரியவை. 1-ஆம் நூற்றாண்டில் இந்த யூதக் கிறிஸ்தவர்களுக்கு வாக்களிக்கப்பட்ட எல்லாமும், எந்த வரம்புமின்றி நமக்கும் உரியவை. அவர்களைப்போலவே நாமும் யூத மேசியாவை விசுவாசிக்கிறோம். சரியாக அதனால்தான், இந்த விசேஷித்த நிருபத்தை ஆர்வத்தோடு அணுகி அதைத் தீவிரமாக எடுத்துக்கொள்வது நமக்கும் முக்கியமானது. சில இடங்களில் அதைப் புரிந்துகொள்வது கடினமாயிருந்தாலும்.

மகா பாவநிவிர்த்தி நாள்

இஸ்ரவேலின் எல்லாப் பண்டிகை நாட்களிலும் பண்டிகைக் காலங்களிலும், மற்றவற்றிலிருந்து தனித்து நிற்கிற ஒன்று உண்டு. எபிரெயருக்கு எழுதின நிருபம் விசேஷமாக 9, 10 ஆகிய அதிகாரங்களில் அதைக் குறிப்பிடுகிறது. அதுதான் யோம் கிப்பூர் (JOM KIPPUR); மதச்சார்பற்ற இஸ்ரவேல் நாட்டில் இன்றும் கொண்டாடப்படுகிற மிக உயர்ந்த பண்டிகை நாள். ஆனால் தேவாலயமும் இல்லாமல், பலியும் இல்லாமல்.

யோம் ஹக்கிப்புரீம் (JOM HAKIPPURIM) – இதுவே அதன் உண்மையான பெயர் – யூதர்களின் மிக உயர்ந்த பண்டிகை நாள், வருஷம் முழுவதிலும் மிகப் பரிசுத்தமான நாள்; ஜெர்மன் மொழியில் அது “Tag der Versöhnung” (ஒப்புரவின் நாள்) என்று அழைக்கப்படுகிறது. கிப்பூர் (KIPPUR) என்ற சொல் “K-P-R” என்ற எபிரெய வேர்ச்சொல்லிலிருந்து வருகிறது; அதன் அர்த்தம் சிக்கலானது. அதை இப்படி மொழிபெயர்க்கலாம்: **பூசுதல், மூடுதல், பாவநிவிர்த்தி செய்தல், பாவக்கறையை நீக்குதல்,**

பாவத்திலிருந்து சுத்திகரித்தல், விலக்குதல். மேலும் இந்த வேர்ச்சொல் கப்போரெத் (KAPPORETH) என்ற சொல்லிலும் காணப்படுகிறது; உடன்படிக்கைப் பெட்டியின் மூடிக்கு அதுவே பெயர். இதுவே பாவநிவிர்த்தியின் இடம். இந்தப் பொன் மூடியின்மேலும் அதற்கு முன்பாகவும் இரத்தம் தெளிக்கப்பட்டது. தேவன் மேகத்தில் இந்த உடன்படிக்கைப் பெட்டியின்மேல் வீற்றிருந்து, இந்தப் பலியை ஏற்றுக்கொண்டார்.

இந்த நாளில் என்ன நடந்தது? ஆசாரியக் குடும்பத்துக்கும் முழு ஜனத்துக்கும், பரிசுத்த ஸ்தலத்திலும் அதைச் சுற்றியும் நடக்கும் வாழ்க்கைக்கு அது வருடாந்தரப் “புதுத் தொடக்கம்”, ஒரு “reset” ஆக இருந்தது. தேவன் வாசம்பண்ணும் பரிசுத்த இடத்தைக் கறைப்படுத்தின சடங்குமுறைத் தீட்டுகளிலிருந்து சுத்திகரிப்பதே அதன் நோக்கம். இஸ்ரவேலின் தேவனும் ராஜாவுமானவர் பரிசுத்தர்; ஆசரிப்புக் கூடாரத்திலிருந்த (அல்லது பின்பு தேவாலயத்திலிருந்த) அவருடைய சிங்காசனமும் வாசஸ்தலமும் எல்லாத் தீட்டிலிருந்தும் காக்கப்படவோ சுத்திகரிக்கப்படவோ வேண்டியிருந்தது. இந்தத் தீட்டுகள் அறிந்து செய்த பாவங்களல்ல; சடங்குமுறை சார்ந்த, பெரும்பாலும் அறியாமல் நடந்த தொடுதல்களே.

பெயரே சொல்லுகிறபடி, இந்த நாளில் பலியின் இரத்தத்தினால் பாவம் மூடப்படுகிறது, ஆசாரியர்களுக்கும் முழு ஜனத்துக்கும் பாவநிவிர்த்தி உண்டாக்கப்படுகிறது, ஒரு புதிய தொடக்கம் சாத்தியமாக்கப்படுகிறது.

இந்தப் “பாவச் சுத்திகரிப்பு” மனஸ்தாபத்தோடும், மனந்திரும்புதலோடும், பாவ அறிக்கையோடும் சேர்ந்தே நடந்தது. உள்ளான ஈடுபாடும் அக்கறையும் இல்லாத வெறும் பலிச் சடங்கு, பாவப் பிரச்சினைக்கு தேவன் வைத்த தீர்வு அல்ல.

மற்ற நாட்களின் பலி ஊழியத்தோடு ஒப்பிடும்போது, இதில் இரண்டு விசேஷங்கள் உண்டு.

ஒன்று: பிரதான ஆசாரியன் வருஷத்தில் இந்த ஒரே தடவை மாத்திரம் (இந்தச் சடங்கில் இரண்டு முறை) உடன்படிக்கைப் பெட்டி இருந்த உள்ளான பரிசுத்த ஸ்தலத்துக்குள் பிரவேசித்தான். அங்கே அவன் பலிகளின் இரத்தத்தை உடன்படிக்கைப் பெட்டிக்கு முன்பாகவும் அதன்மேலும், கிருபாசனத்தின்மேல் (ரோமர் 3:25), தெளித்தான்.

ஜனத்துக்கான பலி இரண்டு வெள்ளாட்டுக்கடாக்களாயிருந்தது. ஒன்று தேவனுக்குரியது. அதன் இரத்தம் உள்ளான பரிசுத்த ஸ்தலத்துக்குள் கொண்டுபோகப்பட்டது. மற்றக் கடா உயிரோடு வனாந்தரத்துக்குக் கொண்டுபோகப்பட்டது. ஆனால் அதன்மேல் கைகளை வைத்து, ஜனத்தின் பாவங்கள் அதன்மேல் அறிக்கையிடப்பட்டு உச்சரிக்கப்பட்டு, இப்படி அடையாளமாக அந்த மிருகத்தின்மேல் மாற்றப்பட்ட பின்பே. அந்த மிருகம் வனாந்தரத்துக்கு, மரணத்தின் இடத்துக்கு, பாவம் சேரவேண்டிய இடத்துக்குக் கொண்டுபோகப்பட்டது. இப்படியாக ஜனத்தின் பாவங்கள் ஒழிக்கப்பட்டு அகற்றப்பட்டன. இந்தச் சடங்குக்கு முன்பே உபவாசித்திருந்த ஜனங்கள் தங்கள் பாவங்களை அறிக்கையிட்டு, பலிகள் செலுத்தப்பட்ட பின்பு, அவர்களுக்கு ஒருவிதப் பாவமன்னிப்பு அறிவிக்கப்பட்டது. ஆனால் அது ஒரு வருஷத்துக்கு மாத்திரமே செல்லுபடியானது. இந்தச் சடங்கு வருஷந்தோறும் திரும்பத் திரும்ப நடந்தது. இங்கேதான் எபிரெயருக்கு எழுதின ஆசிரியர் தொடங்குகிறார்; கிறிஸ்துவின் மூலம் ஒரே தரம் என்றென்றைக்குமாகப் பாவநிவிர்த்தி நடந்துவிட்டது, அது இனி ஒருபோதும் திரும்பச் செய்யப்படவேண்டியதில்லை என்று அவரால் அறிவிக்க முடிகிறது.

கிறிஸ்து செய்தவற்றில் எதுவும் வெறும் அடையாளமோ, உருவகமோ, யதார்த்தத்தின் நிழலோ அல்ல. எல்லாமே யதார்த்தம், எல்லாமே செல்லுபடியானது, எல்லாமே என்றென்றும் நிலைத்திருக்கிறது. மேசியாவாகிய

இயேசுவில், இந்த மெய்யான மனுஷனின் வாழ்விலும் மரணத்திலும், பூரணமான தெய்வீக யதார்த்தம் வெளிப்பட்டது. ஆகவே இயேசு சிலுவையில் சொன்ன வார்த்தைகளை இந்த நிருபம் முழுவதுக்கும் தலைப்பாக வைக்கலாம்: முடிந்தது!

விசுவாசம்

ஒரு முழு அதிகாரமும் விசுவாசத்துக்கும் நம்பிக்கைக்கும் அர்ப்பணிக்கப்பட்டிருக்கிறது. உபதேசக் கூற்றுகளில் மாத்திரமல்ல, இந்த யூதக் கிறிஸ்தவர்களின் பூர்வகால முன்னோர்களுடைய வாழ்க்கையிலும். இஸ்ரவேலின் முன்னோடிகளான விசுவாச வீரர்கள் அவர்களுக்கு முன்மாதிரிகளாயிருக்கவேண்டும். இறுதியில், மேசியாவே மிகப் பெரிய, அதே நேரத்தில் வாழ்க்கைக்கு மிக நெருக்கமான முன்மாதிரி. மேசியாவும்கூடப் போராட்டமும், சோதனையும், விசுவாசமும் இல்லாமல் இருக்கவில்லை.

கண்ணுக்குத் தெரிகிற பரிசுத்த ஸ்தலமும், கண்ணுக்குத் தெரிகிற நகரமும் இல்லாமல், ஒரு யூதன் தன் ஜனத்தோடு தன்னை அடையாளப்படுத்திக்கொள்ளாமல் வாழ்வது ஒரு பெரிய சவால். ஏனெனில் இப்போது இயேசுவைப் பின்பற்றுகிறவனுக்குக் கண்ணுக்குத் தெரிகிறது எதுவோ, அது எதிர்காலத்தில் இருக்கிறது. இனி எதுவும் கண்ணுக்குத் தெரிகிறதுமில்லை, தொட்டுணரக்கூடியதுமில்லை. கண்ணுக்குத் தெரிகிறவர்கள் விசுவாசச் சகோதர சகோதரிகள் மாத்திரமே, விசுவாசிகளின் ஐக்கியம் மாத்திரமே.

விசுவாசத்தில் பொறுமையோடு நிலைத்திருத்தல், ஒருபோதும் விட்டுவிடாதிருத்தல், நம்பிக்கையைக் காத்துக்கொள்ளுதல், கிறிஸ்துவிலுள்ள ஐசுவரியத்தை இருதயத்திலும் விசுவாசச் சகோதர சகோதரிகளோடுகூடவும் திரும்பத் திரும்ப உணர்ந்து கண்முன் வைத்துக்கொள்ளுதல், இப்படி ஆவிக்குரிய

முதிர்ச்சியில் வளருதல் – இதுவே எபிரெயருக்கு எழுதின நிருபத்தின் செய்தி.

அதிகாரம் 1

தேவன் குமாரனில் பேசினார் – அவர் மௌனமாயிருப்பதில்லை

எபிரெயரே, திரும்பிப் பாருங்கள், நினைவுகூருங்கள்! உங்கள் வரலாறு உயிருள்ளது. ஆதிமுதல் யாவே-தேவன் பேசியிருக்கிறார். ஒரே ஒரு தடவை மாத்திரமல்ல. பலவிதங்களிலும், மனதில் பதியும் விதங்களிலும். அவர் மௌனமாயிருக்கவில்லை; தீர்க்கதரிசிகளின் மூலம், கேட்காமலிருக்க முடியாதபடி தம்மை வெளிப்படுத்தினார். அடிக்கடி அவர் அவர்களை அனுப்பினார். அவர்கள் அவருடைய வார்த்தைகளைக் கொண்டுவந்தார்கள். ஆனால் அந்தக் காலம் இப்போது கடந்துபோயிற்று. ஏனெனில் குமாரனாகிய தேவன் வந்து, உலகத்தோடு பேசினார். ஆம், தேவன் ஒரு தீர்க்கதரிசியின் மூலம் பேசினார்; அந்தத் தீர்க்கதரிசி குமாரனே. இதற்கு முன் ஒருபோதும் இல்லாத விதத்தில். அது கடைசித் தீர்க்கதரிசன வார்த்தை; ஆனால் தெய்வீகப் பூரணமுள்ள வார்த்தை – ஆகவே அதுவே தீர்மானமான வார்த்தை. **நித்தியரும் மனுஷனானவருமான குமாரனாகிய அவர் மாத்திரமே இந்த வார்த்தையாயிருக்க முடிந்தது. அது மிகப் பெரிய, எல்லாவற்றையும் மிஞ்சுகிற செய்தி. ஆம், குமாரனே அந்தச் செய்தியாயிருந்தார். இஸ்ரவேலுக்கும் முழு உலகத்துக்கும்.**

அவர் உண்மையாகவே குமாரன்; ஏனெனில் அவர் சகலத்துக்கும் சுதந்தரவாளியாக நியமிக்கப்பட்டிருக்கிறார். ஆதிமுதல் எல்லாம் அவருக்கே உரியதாயிருந்தது; ஆனால் மனுஷகுமாரனாகவும் சீக்கிரத்தில் எல்லாம் அவருக்கு உரியதாகும். எல்லாம் குமாரனாலே சிருஷ்டிக்கப்பட்டது. இதற்காகப் பிதாவாகிய தேவன் அவருக்குப் பொறுப்பளித்திருந்தார். குமாரன் யார், அவர் என்ன செய்கிறார்

என்பதில், அவர் தேவனுடைய மகிமையின் பூரணமான பிரதிபலிப்பும் பிரகாசமுமாயிருக்கிறார். தேவனுடைய இந்த அளவிடமுடியாத மகிமை, இயேசு என்னும் மனுஷனின் பூமிக்குரிய, சரீரப்பிரகாரமான யதார்த்தத்துக்குள்ளும் பிரசன்னத்துக்குள்ளும் வந்தது. குமாரனில், இயேசுவில், தேவனுடைய மகிமை வெளிப்பட்டுக் காணப்படுகிறது. கண்ணால் காணக்கூடியதாக, அனுபவிக்கக்கூடியதாக, தொட்டுணரக்கூடியதாக. இதுவரை தீர்க்கதரிசிகளின் மூலம் தேவனைக் குறித்துத் துண்டுதுண்டாக, கொஞ்சம் கொஞ்சமாக மாத்திரமே அறியக்கூடியதாயிருந்தது, இப்போது இயேசுவில் முழுமையாகத் தெளிவாகிறது. தேவனுடைய செய்தியை உறுதிப்படுத்துகிற முத்திரையின் அச்சைப்போல அவர் இருக்கிறார். **இயேசுவில் வந்தவரே சரியாக நித்திய தேவன். நாம் இயேசுவை எப்படி அறிந்துகொண்டோமோ, அப்படியே தேவன் எப்போதும் இருந்திருக்கிறார். அப்படியே அவர் எப்போதும் இருப்பார்.**

குமாரன் சிருஷ்டித்த எல்லாமும் அவராலேயே ஜீவிக்கிறது. தொப்புள்கொடியினால் இணைக்கப்பட்டதுபோல. எல்லாம் அவராலேயே – ஜீவனும் சர்வவல்லமையுமுள்ள அவருடைய வல்லமையான வார்த்தையினாலேயே – நிலைத்திருக்கிறது. எல்லாம் அவருடைய கரத்தில் இருக்கிறது. அவர் அண்டத்தையும், இடத்தையும், காலத்தையும் சமநிலையில் தாங்குகிறார். எல்லாவற்றையும் அவர் மகிமையான இலக்குக்குக் கொண்டுசேர்ப்பார். இதற்காகவே அவர் வந்தார்.

நம்முடைய பாவங்களிலிருந்து மிக அவசியமாயிருந்த சுத்திகரிப்புக்காகக் குமாரனாகிய இயேசு கிறிஸ்து தாமே தம்முடைய இரத்தத்தைக் கொடுத்தார். **தம்முடைய பரிசுத்தமான, இணையற்ற பூரணமுள்ள வாழ்க்கையினால் விலைசெலுத்தி.** அவர் **கூடாததைக் கூடியதாக்கினார்**. இதைப் பற்றி நான் இன்னும் பலமுறை பேசுவேன். ஏனெனில் இது அவ்வளவு முக்கியமானது. ஆகவே

மனுஷகுமாரனாக அவர் எல்லாவற்றிலும் உயர்ந்த கனமான இடத்தைப் பெற்றார். அது தேவனுடைய மகத்துவத்தின் வலதுபாரிசத்தில் இருக்கிறது. பரலோக உலகத்திலுள்ள அவருடைய நித்திய சிங்காசனத்தில்.

இயேசுவும் தூதர்களும்

தூதர்கள் வல்லமையிலும் செல்வாக்கிலும் மனுஷரைவிட மேலானவர்கள். ஆனால் இப்போது **மனுஷனாகிய** இயேசு அவர்களைவிடப் பெரியவரும் வல்லமையுள்ளவருமாகிவிட்டார். அவர் மேன்மையான ஒரு நாமத்தைப் பெற்றிருக்கிறார். இந்த நாமம் அவரையே குறிக்கிறது. குமாரனை. அவர் யார் என்பதை வெளிப்படுத்துகிற இந்த நாமத்தினால் அவர் எல்லாத் தூதர்களையும் மிஞ்சுகிறார். இயேசுவை ஒருபோதும் ஒரு வல்லமையுள்ள தூதனுக்குச் சமமாக்காதிருங்கள்.

குமாரனைக் குறித்துத் தீர்க்கதரிசிகளும் சங்கீதங்களும் கொடுக்கும் சாட்சி

சங்கீதங்களிலிருந்தும் தீர்க்கதரிசன வார்த்தைகளிலிருந்தும் ஏழு மேற்கோள்களினால் இதைக் காட்டுகிறேன்.

அவர் தேவனிடமிருந்து மேன்மையான ஒரு ஸ்தானத்தையும் நாமத்தையும் பெற்றிருக்கிறார். ஏனெனில் சங்கீதம் 2-இல் மேசியா-ராஜாவைக் குறித்துச் சொல்லியிருக்கிறபடி, “நீர் என்னுடைய குமாரன், இன்று நான் உம்மை ஜநிப்பித்தேன்” என்று தேவன் எப்போதாவது ஒரு தூதனிடம் சொன்னதுண்டா? இல்லை! **குமாரனாகிய அவருக்குத் தொடக்கமில்லை, அவர் சிருஷ்டிக்கப்படவுமில்லை; இணையற்ற விதத்தில் உலகத்துக்குள் கொண்டுவரப்பட்டார்.** யாவே மாம்சமாகி மனுஷனானதின் புரிந்துகொள்ள முடியாத இரகசியமாக, கன்னிகையாகிய மரியாளிடம் பிறந்தவராக.

அல்லது 2 சாமுவேல் 7-இல் தாவீதின் சந்ததியைக் குறித்துச் சொல்லியிருக்கிறதைப்போல: “நான் அவருக்குப் பிதாவாயிருப்பேன், அவர் எனக்குக் குமாரனாயிருப்பார்”? இந்த இரண்டு வார்த்தைகளும் அவற்றின் தீர்க்கதரிசன அகலத்திலும் ஆழத்திலும் தாவீதின் குமாரனாகிய சாலொமோனில் அல்ல, இயேசுவில் மாத்திரமே நிறைவேறுகின்றன. இந்த வார்த்தைகள் அவர் மனுஷனானதைச் சுட்டிக்காட்டுகின்றன. அவருடைய உயிர்த்தெழுதலையும், அண்டசராசரத்தின் ராஜாவாக அவர் உயர்த்தப்பட்டதையும்கூட! **தேவன் தம்முடைய இணையற்ற குமாரனாகிய இயேசுவைப் பரலோகச் சிங்காசனத்திலிருந்து மறுபடியும் காணப்படுகிற உலகத்துக்குள், குடியிருக்கும் பூமிக்குள், பிரவேசிக்கப்பண்ணுவார்.** எல்லா மனுஷரும் மாத்திரம் இதைக் காண்பதில்லை. இந்த நிகழ்வில் எல்லாத் தூதர்களும் தங்கள் பயபக்தியையும் வியப்பையும் வெளிப்படுத்தி, அவரை வணங்கி, அவருக்குக் கனமும் ஆராதனையும் செலுத்துவார்கள். அவருடைய முதலாம் வருகையிலும் – குமாரனாகிய தேவன் மனுஷனானபோதும் – சரியாக இப்படியே நடந்தது.

தூதர்களைக் குறித்து தேவன் சங்கீதம் 104-இல் சொல்லுகிறார்: “நான் தூதர்களைக் காற்றுகளாக்கி அனுப்புகிறேன். அவர்கள் என் ஊழியக்காரர், நான் அவர்களை அக்கினிஜ்வாலைகளாக்குகிறேன்.” தம்முடைய குமாரனைக் குறித்தோ அவர் முற்றிலும் வேறொன்றைச் சொல்லுகிறார். அவர் தூதர்களைப்போலச் சிருஷ்டிக்கப்பட்டவரோ, உருமாற்றக்கூடியவரோ, மாறக்கூடியவரோ அல்ல. ஏனெனில் முதற்பேறானவராகிய அவருக்கு ஒருபோதும் தொடக்கம் இருந்ததில்லை. சங்கீதம் 45-இன் வார்த்தைகளில் குமாரனைக் குறித்துச் சொல்லியிருக்கிறது: “தேவனே, உம்முடைய சிங்காசனம் உறுதியாய் நிற்கிறது, எல்லாவற்றுக்கும் மேலாக, தொடக்கமும்

முடிவுமில்லாமல், சதாகாலங்களிலும். செங்கோல், உம்முடைய ஆளுகையின் கோல், நீதியாயிருக்கிறது. உம்முடைய ராஜ்யபாரம் நீதியானது. ஏனெனில் இயேசு தேவனுடைய நீதியை எல்லாவற்றுக்கும் மேலாக நேசித்து, வேறு எவரும் வெறுக்காத அளவுக்கு அக்கிரமத்தை வெறுத்தார். **ஆகவே தேவன் அவரைச் சந்தோஷத்தின், களிப்பின் எண்ணெயினால் அபிஷேகம்பண்ணினார். அவரையே ராஜாவாக அழைத்தார், வேறு எவரையுமல்ல. எந்தத் தூதனையுமல்ல. அவரே அபிஷேகம்பண்ணப்பட்டவர், மேசியா, கிறிஸ்து.” நாமோ அவருடைய தோழர்கள், தூதர்களல்ல!**

சங்கீதம் 102-இன் வார்த்தைகளில் தேவன் குமாரனைக் குறித்துச் சொல்லுகிறார்: “ஆதியில் நீர் அண்டத்தைச் சிருஷ்டித்தீர்; அது உம்முடைய வல்லமையுள்ள கரங்களின் கிரியை. ஆனால் அது அழிந்துபோகும், நீரோ நிலைத்திருப்பீர். எல்லாம் பழமையாகி மக்கிப்போகும், சுருட்டப்பட்டு மாற்றப்படுகிற பழைய மேலங்கியைப்போல. அண்டம் சிதைந்துபோகாதபடி, அது உருமாற்றப்பட்டு மாற்றப்படும். குமாரனால் அது புதிதாகும். **குமாரனாகிய நீரோ மாறாதவர், ஒருபோதும் மாறாத அதே நபர்; உம்முடைய வருஷங்கள் ஒருபோதும் முடிவதில்லை, உமக்கு ஒருபோதும் புதுப்பித்தல் தேவையில்லை.**”

சங்கீதம் 110-இன் இந்த வார்த்தைகளை தேவன் எப்போதாவது ஒரு தூதனிடம் சொன்னதுண்டா: “என்னோடுகூடச் சிங்காசனத்தில் உட்காரும்; நிச்சயமாயிரும், உம்முடைய சத்துருக்கள் எல்லாரையும் பாதபடியைப்போல உம்முடைய பாதங்களின்கீழ் வைக்கும் நாள் வருகிறது”? **அவரே கனமான இடத்தைப் பெறுகிறார். அவரே ஆளுகை செய்வார். தூதர்களல்ல.**

தூதர்கள் சிருஷ்டிக்கப்பட்ட ஆவிகளாயிருக்கிறார்கள், அப்படியே இருப்பார்கள். ஊழியம் செய்யும்படி

சிருஷ்டிக்கப்பட்டவர்கள். ஆம், முழுமையான, இறுதியான இரட்சிப்புக்காகக் காத்திருக்கிறவர்களுக்கு உதவவும் துணையாயிருக்கவுமே அவர்கள் இருக்கிறார்கள். குமாரன் பூலோகத்துக்குள் பிரவேசிக்கப்பண்ணப்படும்போது உண்டாகும் அவருடைய நித்திய ராஜ்யபாரத்தை நோக்கிய கடினமான வழியில் பயணம் செய்கிறவர்களுக்கு அவர்கள் உதவுகிறார்கள். தேவனுடைய நித்திய இளைப்பாறுதலை நோக்கி. அங்கே அவர்கள் தங்கள் முழு இரட்சிப்பைச் சுதந்தரித்துப் பெற்றுக்கொள்ளுகிறார்கள்.

தூதர்கள் ஏற்கெனவே அடிக்கடி விசுவாசிகளுக்கு ஊழியம் செய்தார்கள், அனுதினமும் செய்கிறார்கள். இயேசுவுக்கும் அவர்கள் அப்படிச் செய்ததுபோல.

அதிகாரம் 2

குமாரன் பேசுவதற்கு முழுக் கவனம்

இந்தப் பெரிய இரட்சிப்பின் இலக்கை நோக்கி நாம் பயணம் செய்கிறதால், சுவிசேஷத்தில் நாம் கேட்டவைகளுக்கு இன்னும் அதிகமாகவும் கவனமாகவும் செவிகொடுக்கவேண்டும். இல்லாவிட்டால் ஒரு கப்பலைப்போலப் பாதுகாப்பான துறைமுகத்தை நாம் அடையமாட்டோம். இலக்கைத் தாண்டி நழுவிப்போவோம். விசுவாசத்தில் கப்பற்சேதமடைவோம். விசுவாசப் பாதையைவிட்டு விலகிப்போவோம்.

எபிரெயராகிய நமக்கு மோசேயின் நியாயப்பிரமாணம் சீனாய் மலையில் தூதர்கள் மூலம் கொடுக்கப்பட்டது. தூதர்களின் பரலோக ஆலோசனைச் சங்கம் அங்கே இருந்தது. நியாயப்பிரமாணத்தின் வார்த்தைகள் தெளிவாயிருந்தன: அவைகளைச் செய்கிறவன் பிழைப்பான். அவைகளைச் செய்யாதவன் சாவான். நாம் செய்கிற எல்லாவற்றுக்கும் நீதியான பலன் உண்டு – தூதர்கள் மூலம் நமக்குக் கொடுக்கப்பட்ட நியாயப்பிரமாணத்தின்படி. **ஆனால் குமாரன் மூலம் நமக்கு அருளப்பட்ட மகா இரட்சிப்பை, விடுதலையை, நாம் அலட்சியமாகப் புறக்கணித்தால், அல்லது அதை இழக்கத் துணிந்தால், ஆம், அதை அசட்டைபண்ணினால், பின்பு என்ன?** அப்படியானால் தேவனுடைய நீதியான நியாயத்தீர்ப்புக்கு நாம் எப்படித் தப்பித்துக்கொள்ள முடியும்? அப்பொழுது நாம் எங்கே ஓடிப்போக முடியும்?

இந்த இரட்சிப்பு நம்முடைய கர்த்தராகிய இயேசுவின் மூலம் வந்து தொடங்கியது. அவர் ராஜ்யத்தின் சுவிசேஷத்தைப் பிரசங்கித்தார். அவருடைய மரணத்துக்கும் உயிர்த்தெழுதலுக்கும் பின்பு, கண்ணாலும் காதாலும்

சாட்சிகளாயிருந்த தம்முடைய சீஷர்களை, நிறைவேற்றப்பட்ட இந்த மகா இரட்சிப்பை எங்கும் அறிவிக்கும்படி அவர் அனுப்பினார். இயேசு தொடங்கின ராஜ்யத்தின், இரட்சிப்பின் நற்செய்தியை அவர்கள் நமக்கும் உறுதிப்படுத்தினார்கள். இன்றுவரை தேவனே இந்தச் செய்தியை இயற்கைக்கு அப்பாற்பட்ட அடையாளங்களினாலும் அற்புதங்களினாலும் உறுதிப்படுத்துகிறார். பரிசுத்த ஆவியானவரை ஊற்றுவதினாலும், அசாதாரணமான வல்லமையின் கிரியைகளினாலும் அவர் இதைச் செய்கிறார். இந்த வார்த்தை எங்கெல்லாம் பிரசங்கிக்கப்பட்டு விசுவாசிக்கப்பட்டதோ, விசுவாசிக்கப்படுகிறதோ, அங்கெல்லாம் தேவனுடைய வல்லமையும் அவருடைய ராஜ்யத்தின் வல்லமையும் கிரியை செய்கிறது. **இந்தச் செய்தி தேவனிடமிருந்தே வருகிறது என்பதைத் தவிர வேறு எந்த முடிவுக்கும் இந்த நிகழ்வுகள் இடம்கொடுப்பதில்லை. குமாரனின் இந்த வார்த்தைக்கு நீங்கள் செவிகொடுங்கள்! அவர் கடைசித் தீர்க்கதரிசி, அதே நேரத்தில் மிகப் பெரிய தீர்க்கதரிசி; ஏனெனில் அவர் குமாரன்.**

குமாரனும் தூதர்களும்

மறுபடியும் தூதர்களைப் பற்றி. அக்காலத்தில் தேவன் பூமியை மனுஷனுடைய ஆளுகைக்குக் கீழ்ப்படுத்தினார் – தூதர்களுடைய ஆளுகைக்கு அல்ல. வரப்போகிற உலகத்தையும் அவர் தூதர்களிடம் ஒப்படைக்கவுமில்லை, சுதந்தரமாகக் கொடுக்கவுமில்லை. சங்கீதம் 8-இல் சொல்லியிருக்கிறது: “மனுஷனை நீர் நினைக்கிறதற்கு அவன் எம்மாத்திரம், மனுஷகுமாரனை நீர் விசாரிக்கிறதற்கு அவன் எம்மாத்திரம்? நீர் அவனைத் தூதர்களைப்பார்க்கிலும் – எலோஹிம், அதாவது **சிருஷ்டிக்கப்பட்ட** தேவகுமாரர்களைப்பார்க்கிலும் – சற்றுச் சிறியவனாக்கினீர், ஆனாலும் மகிமையினாலும் கனத்தினாலும் அவனை முடிசூட்டினீர்; சகலத்தையும் அவன் பாதங்களுக்குக்

கீழ்ப்படுத்தினீர்.” இது ஆதாமுக்கும் அவனுடைய சந்ததிக்கும் பொருந்தியது. **ஆனால் அவனும் அவர்களும் இந்த அழைப்புக்கு ஏற்றபடி வாழவில்லை. இதற்கு மாறாக, மனுஷனான குமாரனுக்கு இது பூரணமாகப் பொருந்துகிறது.** தேவன் குமாரனிடம், மேசியாவாகிய இயேசுவிடம், **சகலத்தையும்** ஒப்படைத்து அவருக்குக் கீழ்ப்படுத்தினாரென்றால், அவருக்குக் கீழ்ப்படுத்தப்படாதது எதுவும் மீதியாயிருப்பதில்லை. அப்படியானால் தூதர்களும்கூட. சகலமும் என்றால் சகலமும்தான். இணையற்றவரும், ஒப்பற்றவரும், அபிஷேகம்பண்ணப்பட்டவருமான மனுஷனாகிய இயேசு, குமாரன், வரப்போகிற உலகத்தை ஆளுகை செய்வார்.

ஆனாலும் இயேசுவின் இந்த உலகளாவிய ராஜ்யபாரத்தை அதன் கற்பனைக்கெட்டாத அளவில் **இன்று இன்னும்** நம்மால் காணவும் அனுபவிக்கவும் முடியவில்லை. ஆனால் ஒரு நாள் அது நடக்கும். அவருடைய காலம் வரும்போது. ஆனால் **இப்போதே** விசுவாசத்தினாலும் இருதயத்தின் கண்களினாலும் நாம் காண்கிறது இதுவே: பலவீனமும் தரித்திரமுமான தம்முடைய பூமிக்குரிய வாழ்க்கையில் தூதர்களைவிடத் தாழ்ந்தவராயிருந்த இயேசு. எல்லாருக்காகவும் எல்லாவற்றுக்காகவும் மரணத்தை அனுபவித்து, வன்முறையான சிலுவை மரணத்தின் முழுக் கசப்பையும் ருசிபார்த்தவர். நம் எல்லாருக்காகவும். இப்படித் தேவனுடைய கிருபை முழுச் சிருஷ்டிக்கும் நன்மையாகும்படி. அவர் கூடாததைச் செய்து, மனப்பூர்வமாகச் சிலுவையில் அறையப்பட இடங்கொடுத்து மரித்ததினால், இப்போது அவர் தேவனுடைய மகிமையினாலும் கனத்தினாலும் சூழப்பட்டு, ஆம், மகிமையின் ஜெயகிரீடத்தினால் முடிசூட்டப்பட்டிருக்கிறார்.

குமாரன் மூலமான மகா இரட்சிப்பு

மேசியாவாகிய இயேசுவைப் பூமியில் அவர் பட்ட பாடுகளின் மூலம் பூரணப்படுத்துவது, தேவனுடைய சித்தத்துக்கு – அவராலும் அவருக்காகவுமே சகலமும் சிருஷ்டிக்கப்பட்டது – முழுமையாக ஏற்றதாயிருந்தது. நம்முடைய இரட்சகராயிருக்க அவரை முழுமையாகத் தகுதிப்படுத்தவும், நமக்காகப் பிரதான ஆசாரியராக அவர் செய்யும் பரலோகப் பணிக்கும் ஊழியத்துக்கும் முழுமையாகத் தகுதிப்படுத்தவும்; இதைப் பற்றி நான் பின்பு விரிவாகப் பேசுவேன். ஒரு தூதன் அல்ல, குமாரனே மகா இரட்சிப்பை, விடுதலையை உண்டாக்கினார். ஒரு வார்த்தையினால் அல்ல, தம்முடைய உயிரை ஒப்புக்கொடுத்ததினால். **இயேசுவாகிய அவரே நம்முடைய இரட்சிப்பின் காரணகர்த்தர், தலைவர், ஆம், கப்பல் தலைவர். பலமுள்ளவராக அவர், அநேக குமாரரும் குமாரத்திகளுமாகிய நம்மை, முன்பு நமக்கு அடைக்கப்பட்டிருந்த பரலோக மகிமைக்குள் தடுக்கமுடியாதபடி வெற்றியோடு நடத்துகிறார்.** அடிமைத்தனத்திலிருந்து தேவனுடைய சுயாதீனத்துக்குள்ளும் இளைப்பாறுதலுக்குள்ளும் அவர் நடத்திக்கொண்டுவருகிறவர்கள் **அநேகர்**.

குமாரனும், நாமும், தூதர்களும்

கிறிஸ்து நம்மைப் பரிசுத்தமாக்கி, தேவனிடம் நடத்திக்கொண்டுவந்தார். எல்லாம் தேவனிடமிருந்து வருகிறது; அவர் தம்முடைய குமாரனைப் பூமியில் மனுஷனாக ஜநிப்பித்தார். அவருடைய குமாரரும் குமாரத்திகளுமாகிய நம்மையும் அப்படியே. **ஆகவே மனுஷனாகிய மேசியா தூதர்களுக்கு முன்பாக – அவர்கள் மனுஷரைவிட வல்லமையுள்ளவர்களும், சாவாமையினால் மேலானவர்களுமாயிருந்தும் – மனுஷராகிய நம்மைத் தம்முடைய சகோதர சகோதரிகள்**

என்று அழைக்க வெட்கப்படுவதில்லை. தூதர்களின், எலோஹிமின் பரலோக ஆலோசனைச் சங்கத்தில் அவர் தைரியமாக அறிக்கையிடுகிறார்; சங்கீதம் 22 சொல்லுகிறபடி: "தேவனே, உம்முடைய மகிமையான நாமத்தை**என் சகோதர சகோதரிகளுக்கு**அறிவிப்பேன்; தூதர்களுடையவும் மீட்கப்பட்டவர்களுடையவும் பரலோக ஆலோசனைச் சங்கத்தின் நடுவில் உம்மைத் துதித்துப் பாடுவேன்." வேறோரிடத்தில் சொல்லியிருக்கிறது: "இந்தப் புதிய குடும்பத்தை விரும்பின தேவனாகிய அவர்மேல் நான் நம்பிக்கையாயிருப்பேன்." சிலுவையில், இரட்சிக்கப்படும்படி அவர் தேவன்மேல் நம்பிக்கையாயிருக்கட்டும் என்று பரியாசம்பண்ணினார்கள்: வேறு எவரும் நம்பாத அளவுக்கு அவர் தம்முடைய தேவன்மேல் நம்பிக்கையாயிருந்தார்; ஆனால் அந்த தேவன் அவரை மரணதண்டனையிலிருந்து தப்புவிக்கவில்லை. அவர் மரித்தார். ஏசாயா 8 சொல்லுகிறபடி, இந்தப் பயங்கரமான மரணம் இந்த அற்புதமான பலனைக் கொண்டுவந்தது: "இதோ, நானும், தேவன் எனக்குச் சகோதர சகோதரிகளாகக் கொடுத்த பிள்ளைகளும்." மேசியா தம்முடைய பெரிய, ஆம், எண்ணிமுடியாத மனுஷக் குடும்பமாகிய நம் எல்லாரையும் தூதர் உலகத்தின் பரலோக ஆலோசனைச் சங்கத்துக்கு அறிமுகப்படுத்துகிறார். **இரட்சிப்பு தேவைப்படுகிற நம்முடைய நிலைமைக்காகவும், பலவீனத்துக்காகவும், அழிந்துபோகும் சரீரத்துக்காகவும் நம்மைக் குறித்து வெட்கப்படுவதற்குப் பதிலாக, அவர் நேர்மாறானதைச் செய்கிறார்: நம்மோடு என்றென்றைக்கும் இணைக்கப்பட்டிருப்பதை அவர் அறிவித்துக் கொண்டாடுகிறார்.**

இப்படிப்பட்ட இரத்த உறவும் நெருக்கமான இணைப்பும் எப்படி உண்டாக முடிந்தது? இது எப்படிச் சாத்தியமாயிற்று? நித்தியமுதல் குமாரனாயிருக்கிற அவர் முழுமையாகவும் பூரணமாகவும் மனுஷனானார். நம்முடைய மனுஷ, சாவுக்குரிய வாழ்வை அவர் முழுமையாகத்

தம்முடையதாக்கிக்கொண்டார்; ஆகவே நாம் எப்படியிருக்கிறோமோ அப்படியே அவரும் இருந்தார். பாவத்தைத் தவிர. அவர் நிரூபித்ததுபோல, அதோடு அவருக்கு எந்தச் சம்பந்தமும் இருக்கவில்லை. மரணத்திலும்கூட அவர் நமக்குச் சமமானார்; ஆனால் பாவத்தினிமித்தம் அல்ல. அவருடைய கீழ்ப்படிதலும் ஒப்புக்கொடுத்தலுமே அவருக்கு மரணத்தைக் கொண்டுவந்தன.

மரணம், பிசாசு, மரணபயம்

மனுஷராகிய நாம் நாள்தோறும் மரணத்துக்கும் மரணபயத்துக்கும் கீழ்ப்பட்டிருக்கிறோம். அவரோ மரணத்தின் அதிகாரமுள்ள பிசாசைத் தோற்கடிக்கும்படி வந்தார். மரணம் பிசாசுக்குச் சாதகமாகச் செயல்படுகிறது. மரணம் அவனுக்குப் பிரியமானது; ஏனெனில் அது உதவியற்ற நிலையில் கைவிடப்பட்ட மனுஷனைப் பயத்திலும் திகிலிலும் ஆழ்த்துகிறது. ஆனால் நம்முடைய மரணத்தின் வல்லமையையும் நம்முடைய பயத்தின் வல்லமையையும் முறிக்கும்படி குமாரன் வந்தார். அவர் தாமே மரித்ததினால், பிசாசை அவனுடைய சொந்த ஆயுதத்தினாலேயே **தோற்கடித்தார்**. இப்படி, தாங்கள் ஒருபோதும் நிறைவேற்ற முடியாத நியாயப்பிரமாணத்தின்கீழ், ஜீவகாலம் முழுவதும் மனச்சாட்சியின் வேதனையிலும் மரணபயத்திலும் இருந்த எல்லாரையும் அவரால் விடுதலையாக்க முடிந்தது. **நம்முடைய இரட்சிப்பின் தலைவராகிய இயேசு கிறிஸ்துவைப் பின்பற்றுகிற எல்லாருக்கும் மரணத்தின் இருண்ட வல்லமை இப்போது முறிக்கப்பட்டிருக்கிறது. பரிசுத்தமும் பாவமில்லாததுமான ஒரு மனுஷன் மனப்பூர்வமாக மரித்து, இப்படி மரணத்தின் இரவுக்குள் உடைத்துப் புகுந்து, மரணத்தின் ராஜ்யத்தைக் கொள்ளையிட்டு, அதைத் தம்முடைய சொந்த ராஜ்யமாக்கவேண்டியிருந்தது.** நாம் இன்னும் மரித்தாலும், மரணம் நம்மைப் பொறுத்தவரை தன்னுடைய நம்பிக்கையற்ற, இருண்ட கோர முகத்தை

இழந்துவிட்டது; மாறாக, அது நமக்குப் பணிவிடை செய்யவேண்டும்; ஏனெனில் நாம் மரிக்கும்போது அது நம்மைப் பரலோக உலகத்தில் கிறிஸ்துவிடம் கொண்டுசேர்க்கும். நம்முடைய இரட்சிப்பின் கப்பல் தலைவர் பிசாசைத் தோற்கடித்து, அவனுடைய வல்லமையையும் ஆயுதத்தையும் பறித்துக்கொண்டார்: அவரில் பாவத்திலிருந்தும் மரணத்திலிருந்தும் விடுதலை உண்டு!

இதுவரை இல்லாத ஒரு பிரதான ஆசாரியர்

தூதர்களின் இரட்சிப்பு அவருடைய நோக்கமல்ல. தேவனுடைய குமாரன் ஒரு தூதனாகவில்லை; அவர் மனுஷனானார். எபிரெயரே, அவர் ஆபிரகாமின் வித்தை, அவனுடைய சந்ததியை, விசாரிக்கிறார். இது உங்களைக் குறித்தது, ஆபிரகாமைப்போல விசுவாசிக்கிற எல்லாரையும் குறித்தது. ஏனெனில் ஆபிரகாமில் ஜாதிகளுக்கும் ஆசீர்வாதம் வாக்களிக்கப்பட்டிருந்தது. விசுவாசிக்கிற எல்லாரும் ஆபிரகாமின் பிள்ளைகள்.

ஆகவே மறுபடியும் சொல்லுகிறேன்: இயேசு எல்லாவற்றிலும் – பாவத்தைத் தவிர, நிச்சயமாக – தம்முடைய சகோதர சகோதரிகளுக்குச் சமமாகவேண்டியிருந்தது. இப்படியாக மாத்திரமே அவர் தேவனிடத்தில் நமக்காக இரக்கமும், அனுதாபமும், உண்மையுமுள்ள பிரதான ஆசாரியராக முடிந்தது. அவர் நமக்காக என்ன செய்தார்? **அவர் நம்முடைய பாவங்களுக்காகப் பாவநிவிர்த்தி செய்து, அவற்றை நீக்கிப்போட்டார். பாவங்களிலிருந்து சுத்திகரிப்பை அவர் உண்டாக்கினார். இஸ்ரவேல் ஜனத்துக்காக எருசலேம் தேவாலயத்தில், மகா பாவநிவிர்த்தி நாளில், ஒவ்வொரு வருஷமும் – இயேசுவுக்கு முன்னடையாளமாக – இப்படியே நடந்தது. ஆனால் அவரே அதன் நிறைவேறுதல். நம்முடைய பாவங்களுக்குக் கிருபையுள்ள மன்னிப்பை அவர் உண்டாக்கினார். பூரணமாக, ஒரே தரம் என்றென்றைக்குமாக.**

அவர் நம்முடைய பாவப் பிரச்சினைக்காக மாத்திரம் **பிரதான ஆசாரியராகவில்லை**. இல்லை, நாம் இலக்கை அடையும்வரை அவர் நமக்கு அப்படியே இருக்கிறார். நம்முடைய விசுவாசப் பாதையில் அவர் நமக்கு உதவுகிறார். தேவனிடத்தில் அவர் நமக்காகப் பரிந்து பேசுகிறார். அவர் நமக்காக ஜெபிக்கிறார். ஏனெனில் நாம் பலவீனர்கள்; நம்மை வழியிலிருந்து விலக்கித் தடுத்துநிறுத்த விரும்புகிற சோதனைகளும் துன்புறுத்தல்களும் நம்மைச் சூழ்ந்திருக்கின்றன. இந்தப் பாடுகளையும், துன்புறுத்தல்களையும், நெருக்கங்களையும் அவர் தாமே அனுபவித்துச் சகித்தார். நாம் எப்போதாவது அனுபவிப்பதைவிட மிகத் தீவிரமாக. நான் ஏற்கெனவே சொன்னதுபோல, இது அவரை இந்தப் பிரதான ஆசாரிய ஊழியத்துக்குத் தகுதிப்படுத்தியது; ஆகவே அவரால் அனுதாபப்படவும், உதவவும், நம்முடைய பக்கத்தில் நிற்கவும் முடிகிறது. அவர் மனுஷனாகாமலிருந்திருந்தால், தமக்கு நேரிட்டவற்றை அனுபவித்துச் சகிக்காமலிருந்திருந்தால், இப்படிப்பட்ட ஒரு பிரதான ஆசாரியராக அவர் ஒருபோதும் ஆகியிருக்க முடியாது.

அதிகாரம் 3

ஆகவே, பரிசுத்தவான்களே, மீட்கப்பட்ட விசுவாசச் சகோதர சகோதரிகளே, நீங்கள் எல்லாரும் இயேசுவைப் பாருங்கள். அவர் யார், அவர் என்ன செய்கிறார் என்பதைப் பாருங்கள். உங்களுக்காக. அவர்மேல் உங்கள் கவனத்தைச் செலுத்துங்கள். தேவனிடத்தில் நமக்காக இருக்கிற நம்முடைய பிரதான ஆசாரியர் அவரே. தேவனிடமிருந்து வந்து நம்மோடு பேசுகிற நம்முடைய அப்போஸ்தலரும் அவரே. நம்முடைய அறிக்கை, நம்மைச் சுற்றியுள்ளவர்கள் நம்மில் காண்கிற சாட்சி, அவரிலேயே அடித்தளமிடப்பட்டிருக்கிறது – அவரே அதன் உள்ளடக்கமும் செய்தியும். சுவிசேஷத்தின் மூலம் வந்த தேவனுடைய அழைப்பில் நீங்கள் எல்லாரும் கூட்டாளிகளும் பங்காளிகளுமாயிருக்கிறீர்கள். தேவனுடைய அழைப்பு பரலோகத்திலிருந்து உங்களிடம் வந்தது. அங்கேயே அவர் உங்களை அழைக்கிறார் – தம்முடைய பரலோக பரிசுத்த ஸ்தலத்துக்குள்.

இயேசுவும் மோசேயும்

இயேசு தம்மை இந்த ஊழியத்துக்கும் பதவிக்கும் நியமித்தவருக்கு உண்மையுள்ளவராயிருந்தார், இருக்கிறார் – மோசேயும் தேவனுடைய பழைய ஜனமாகிய இஸ்ரவேல் என்னும் அவருடைய வீடு முழுவதிலும் உண்மையுள்ளவனாயிருந்ததுபோல. ஆனாலும் இயேசு மோசேயைவிட அதிக கனமுள்ளவர். அப்படியே ஒரு வீட்டைக் கட்டினவன், தான் கட்டின வீட்டைவிட அதிக கனமுள்ளவன். எந்த வீடும் நிச்சயமாக யாரோ ஒருவனால் கட்டப்படுகிறது; **சகலத்தையும் கட்டினவரோ தேவனே. இயேசுவே சகலத்தையும் – மோசேயையும் அவனுடைய வீட்டையும்கூட – சிருஷ்டித்த தேவன்.**

மோசே இந்த வீட்டில் தன்னுடைய ஊழியத்தில் உண்மையுள்ளவனாயிருந்தான். அது உங்களுக்குப் பிரசங்கிக்கப்பட்டதற்கு ஒரு முன்னடையாளமும் சாட்சியுமாயிருந்தது. அதாவது குமாரனாகிய கிறிஸ்து. அவர் இந்த வீட்டுக்கு **மேலாக** நிற்கிறார். மோசேயைப்போல அல்ல. அவன் இந்த வீட்டுக்கு **உள்ளே** ஒரு ஊழியக்காரனாயிருந்தான். **கிறிஸ்து சிருஷ்டித்த, அவருக்குச் சொந்தமான வீடு நாமே: அவருடைய குடும்பம், தேவனுடைய குமாரத்திகளும் குமாரரும்!**

ஆனால் எச்சரிக்கையாயிருங்கள்! நாம் இவ்வளவு மேன்மைபாராட்டக்கூடிய மகிழ்ச்சியான நம்பிக்கையையும் எதிர்பார்ப்பையும் நீங்கள் **உறுதியாகப் பற்றிக்கொண்டிருந்தால்** மாத்திரமே – அதே நேரத்தில் உங்கள் வாழ்க்கையின் முடிவுவரை உறுதியாய் நிலைத்திருந்தால் மாத்திரமே – நீங்கள் அப்படியிருக்கிறீர்கள், அப்படியே நிலைத்திருப்பீர்கள். அல்லது மேசியாவின் மகிமையான வருகைவரை.

வனாந்தரத்தில் முறுமுறுப்பு

பரிசுத்த ஆவியானவர் சங்கீதம் 95-இல் சொல்லுகிறார்: “இன்று தேவனுடைய சத்தம் தொனிக்கும்போது, கவனமாகக் கேட்டு, அவர் சொல்லுகிறபடி செய்யுங்கள். உங்கள் இருதயத்தைக் கடினப்படுத்துவதற்குப் பதிலாக. கசப்பின் காலத்தில், வனாந்தரத்தில் சோதனையின் நாட்களில், அப்படித்தான் நடந்தது. அப்பொழுது உங்கள் பிதாக்கள், 40 வருஷமாய் என்னுடைய உண்மையையும் பராமரிப்பையும் கண்டிருந்தும், என்னை எதிர்த்துச் சவால்விட்டு, சந்தேகத்தோடு என்னைப் பரீட்சைபார்த்தார்கள். ஆகவே நான் அந்தச் சந்ததியின்மேல் கோபமாயிருந்தேன். நான் சொன்னேன்: எப்பொழுதும் இவர்கள் தங்கள் இருதயத்தில் வழிதப்பிப்போகிறார்கள். என்னுடைய நல்ல வழிகளை இவர்கள் ஒருபோதும் அறிந்துகொள்ளவில்லை, அறிந்துகொள்ள

விரும்பவுமில்லை. ஆகவே என்னுடைய பரிசுத்த கோபத்தில் நான் ஆணையிட்டேன்: எகிப்தைவிட்டுப் புறப்பட்ட இந்தச் சந்ததி என்னுடைய இளைப்பாறுதலுக்குள், வாக்களிக்கப்பட்ட கானான் தேசத்துக்குள், பிரவேசிப்பதில்லை.”

சரியாக இதனால்தான், உங்களில் ஒருவனுக்கும் இப்படிப்பட்ட பொல்லாத இருதயம் இராதபடி எச்சரிக்கையாயிருங்கள். ஜீவனுள்ள தேவனையும் மேசியாவையும் விட்டு விலகத் தயாராயிருக்கிற, அவிசுவாசம் நிறைந்த இருதயம். இந்த தேவனையும் அவருடைய நன்மையையும் மேசியாவாகிய இயேசுவின் மூலம் நீங்கள் அறிந்து அனுபவித்திருக்கிறீர்கள். **ஆகவே நெருக்கடியும் போராட்டமுமான இந்தக் காலத்தில் அனுதினமும் ஒருவரையொருவர் உற்சாகப்படுத்துங்கள்.** உங்களில் ஒருவனும் பாவத்தின் வஞ்சனையினால் குருடாக்கப்பட்டு, அவிசுவாசத்துக்கு வஞ்சிக்கப்பட்டு, கடினப்பட்டுப்போகாதபடி இதை இடைவிடாமல் செய்யுங்கள். **விசுவாசத்தைக் கைவிட்டால் இளைப்பாறுதல் கிடைக்கும் என்று நினைப்பது வஞ்சனை. நினைவுகூருங்கள்: நாம் என்றென்றைக்கும் அவருடைய தோழர்களாக, மேசியாவாகிய இயேசுவின் மெய்யான சகோதர சகோதரிகளைப்போல ஆகியிருக்கிறோமே. இதைவிட அதிகமானது ஏதாவது இருக்க முடியுமா? அப்படியானால் உறுதியோடு விசுவாசத்தில் தொடர்ந்து முன்னேறுவது பயனுள்ளதல்லவா?** தொடக்கத்தில் நமக்கிருந்த விசுவாச நம்பிக்கையைப் புதிதாகப் பற்றிக்கொள்ளும்போது மாத்திரமே, எல்லாவற்றையும் உண்மையாகவும் யதார்த்தமாகவும் அனுபவிப்போம். முடிவுவரை உறுதியாய்ப் பற்றிக்கொண்டிருக்கும்போது. விசுவாசத்தைக் கைவிடாதிருக்கும்போது. தேவனுடைய இளைப்பாறுதலை நோக்கிய பயணத்தில் குறுக்கு வழி இல்லை.

தேவனுடைய எச்சரிப்பு இதுவே: “இன்று, ஆம், எப்போதும், நீங்கள் என் சத்தத்தைக் கேட்கும்போது, அக்காலத்துக் கசப்பின்போது செய்ததுபோல உங்கள் இருதயத்தைக் கடினப்படுத்தாதிருங்கள்.” அப்பொழுது தங்கள் இருதயத்தைக் கடினப்படுத்தி தேவனுக்குக் கோபமூட்டினவர்கள் யார்? மோசேயைப் பின்பற்றி எகிப்திலிருந்து புறப்பட்டு வந்த எல்லாரும் அல்லவா? தேவன் யார்மேல் கோபமாயிருந்தார்? 40 வருஷமாய்? பாவம் செய்து, வனாந்தரத்தில் பிணங்களாக விழுந்துகிடந்த எல்லாரும் அல்லவா? தம்முடைய இளைப்பாறுதலுக்குள் பிரவேசிக்கமாட்டார்கள் என்று அவர் எந்த இஸ்ரவேலருக்கு ஆணையிட்டிருந்தார்? கீழ்ப்படியாமல், அவருக்கு விரோதமாகத் தங்கள் இருதயத்தைக் கடினப்படுத்தினவர்களுக்கே. அவர்கள் தங்கள் அவிசுவாசத்தினிமித்தம் வாக்களிக்கப்பட்ட தேசத்துக்குள் பிரவேசிக்க முடியவில்லை என்று நாம் தெளிவாகக் காண்கிறோம்.

அதிகாரம் 4

தேவனுடைய இளைப்பாறுதல் – அன்றும், இன்றும், வருங்காலத்திலும்

எபிரெயரே, இந்த நிருபத்தைக் கேட்கிற, வாசிக்கிற எல்லாரே: தேவன் நமக்கு வாக்களித்த அவருடைய இளைப்பாறுதலை உண்மையாகவே அடையும்படி நாம் மிகுந்த கவனமாயிருப்போமாக! அங்கே போகும் வழியில் நீங்கள் பின்தங்கிப்போகக்கூடாது. எல்லாவற்றுக்கும் மேலாக: முடிவில் இலக்கைத் தவறவிடக்கூடாது. தேவனுடைய வரப்போகிற இளைப்பாறுதலைப் பற்றிய நற்செய்தி நமக்குப் பிரசங்கிக்கப்பட்டிருக்கிறது. அக்காலத்தில் வேவுகாரர் மூலம் வளமான கானான் தேசத்தைப் பற்றிய செய்தி அவர்களுக்குச் சொல்லப்பட்டதுபோல. ஆனால் கானானின் செழிப்பைப் பற்றிய செய்தி அவர்களுக்கு ஒரு பயனும் தரவில்லை. ஏனெனில் அவர்கள் அதை விசுவாசிக்கவில்லை, உள்ளே போகப் பயந்தார்கள். **மேசியாவைப் பற்றிய செய்தியை விசுவாசிக்கிற நாம் எல்லாரும் பரலோக இளைப்பாறுதலுக்குள் பிரவேசிப்போம்.** அக்காலத்திலோ நிலைமை முற்றிலும் வேறாயிருந்தது. தேவன் அவர்களுக்கு வாக்களித்த இளைப்பாறுதலுக்குள் அவர்கள் பிரவேசிக்கவில்லை. ஏனெனில் அவர்கள் திரும்பத் திரும்பத் தங்கள் இருதயங்களைக் கடினப்படுத்தி, தேவனை நம்பவில்லை.

இன்னும் ஒரு இளைப்பாறுதல் உண்டு என்று தேவன் ஆதிமுதல் காட்டுகிறார். அவருடைய சிருஷ்டிப்பின் கிரியைகள் ஆதியிலேயே முடிந்திருந்தாலும். ஆகவே அவர்கள் விசுவாசித்திருக்கவேண்டும். மோசே சொன்னான்: “தேவன் ஏழாம் நாளில் தம்முடைய கிரியைகளையெல்லாம் முடித்து ஓய்ந்திருந்தார்.” இங்கேயோ சொல்லியிருக்கிறது:

“எகிப்திலிருந்து புறப்பட்ட இந்தச் சந்ததி நிச்சயமாக என்னுடைய இளைப்பாறுதலுக்குள் பிரவேசிப்பதில்லை.” நாமோ நம்பிக்கையாயிருந்தால் இளைப்பாறுதலுக்குள் பிரவேசிப்போம் என்று நமக்கு வாக்களிக்கப்பட்டிருக்கிறது. அக்காலத்தில் நற்செய்தியைக் கேட்ட அவர்களோ தங்கள் கீழ்ப்படியாமையினிமித்தம் இளைப்பாறுதலை அடையவில்லை. ஆனால் எகிப்திலிருந்து புறப்பட்டு வெகுகாலத்துக்குப் பின்பு, தேவன் இப்போது மறுபடியும் ஒரு புதிய கிருபையின் நாளைக் குறித்திருக்கிறார் – ஒரு புதிய “இன்று”. முன்பே மேற்கோள் காட்டினபடி, சங்கீதம் 95-இல் தாவீதின் மூலம் அவர் வாக்களிக்கிறார்: “இன்று அவருடைய சத்தத்தைக் கேட்பீர்களானால், உங்கள் இருதயங்களைக் கடினப்படுத்தாதிருங்கள்.” மோசேக்குப் பின்வந்தவனும் இஸ்ரவேலின் தலைவனுமான யோசுவா அந்தச் சந்ததியை இறுதியான இளைப்பாறுதலுக்குள் கொண்டுவந்திருந்தால், அவர் இப்போது வேறொரு இளைப்பாறுதலைப் பற்றிப் பேசமாட்டார். ஆகவே தேவனுடைய ஜனத்துக்கு இப்போதும் வரப்போகிற ஒரு ஓய்வுநாள் இளைப்பாறுதல் உண்டு. **சிருஷ்டிப்பின் ஏழாம் நாளாகிய ஓய்வுநாளும் சரி, கானான் தேசமும் சரி, தேவனுடைய இறுதியான இளைப்பாறுதலைக் கொண்டுவரவில்லை. திரும்ப வருகிற மேசியாவாகிய இயேசுவினால், அவருடைய பலியினாலும் அவருடைய ஆளுகையினாலும்தான் தேவனுடைய இறுதியான, நித்தியமான ஓய்வுநாள் இளைப்பாறுதல் நிஜமாகும்.** ஏனெனில் ஒரு நாள் இந்த ஓய்வுநாள் இளைப்பாறுதலுக்குள், தேவனுடைய இந்தச் சமாதானத்துக்குள் பிரவேசித்தவன், தேவனைப்போலவே தன்னுடைய கிரியைகளை முடித்து இளைப்பாறியிருக்கிறான். ஆதியில் காணப்பட்டதுபோலவே.

ஆகவே அவருடைய இளைப்பாறுதலுக்குள் பிரவேசிக்கும்படி நம்பிக்கையோடு நம்மால் ஆன எல்லாவற்றையும் செய்வோமாக. அக்காலத்து

அவர்களைப்போல, நம்மில் ஒருவனும் அங்கே போகும் வழியில் விழுந்துபோகக்கூடாது. வருத்தமான விதத்தில் நாம் அனுதினமும் செய்கிற பாவங்களைப் பற்றி இது பேசவில்லை. நீங்கள் மேசியாவாகிய கிறிஸ்துவை விசுவாசித்து, அவரை உறுதியாகப் பற்றிக்கொண்டிருப்பதைப் பற்றியே இது பேசுகிறது. அவரை விட்டுவிடாதிருங்கள். அவர் உங்களை உறுதியாகப் பிடித்திருக்கிறார்! அவர் உங்களைப் பிடித்துக்கொள்ள இடங்கொடுங்கள்.

தேவனுடைய ஜீவனுள்ள, உதவி செய்கிற வார்த்தை

நம்மில் ஒவ்வொருவருக்கும் மெய்யான விசுவாசம் இருக்கிறதா என்று தேவன் சோதிக்கிறார். எழுதப்பட்ட தம்முடைய வார்த்தையினால் அவர் நம்மைச் சோதிக்கிறார். இந்த வார்த்தை ஜீவனுள்ளது, ஆகவே வல்லமையுள்ளது. தேவனே நேரடியாக நம்மோடு பேசுகிறதுபோல அது நம்மோடு பேசுகிறது. அதே நேரத்தில் அவருடைய வார்த்தை கூர்மையானது, ஆம், இருபுறமும் கருக்குள்ள பட்டயத்தைப் பார்க்கிலும் கூர்மையானது. ஏனெனில் அது நம்முடைய ஆத்தும வாழ்க்கையின் ஆழம்வரை உருவக்குத்துகிறது. அது நம்முடைய ஆழமான சிந்தனைகளையும் மனப்பான்மையையும் நிதானித்து வெளிப்படுத்துகிறது. உருவகமாகச் சொன்னால், இந்தப் பட்டயம் ஆத்துமாவையும் ஆவியையும், எலும்புகளையும் ஊனையும் பிரிப்பதுபோலப் பிரிக்க வல்லது. **இப்படி நம்மை நாமே இன்னும் நன்றாகப் புரிந்துகொண்டு மதிப்பிட முடிகிறது. அபாயங்களைக் கண்டுகொண்டு, இந்த வார்த்தையின் வல்லமையினால் அவற்றை அழிக்கவும் – அல்லது வெறுமனே அவற்றை விட்டு விலகவும் முடிகிறது.**

சிருஷ்டிகர் காணாத எதுவும் இந்தப் பெரிய சிருஷ்டியில் இல்லை. எந்தச் சிருஷ்டியும், எந்த ஒரு மனுஷனும், தேவனுக்கு மறைந்துகொள்ளவோ அவரைவிட்டு ஓடவோ முடியாது. எல்லாரும் அவருக்கு முன்பாக நிர்வாணமாயிருக்கிறதுபோல

இருக்கிறார்கள். அவரை நாம் ஏமாற்ற முடியாது. அவர் எல்லாவற்றையும் காண்கிறார். ஒவ்வொரு சிந்தனையையும் ஒவ்வொரு நோக்கத்தையும் அவர் அறிந்திருக்கிறார். சிருஷ்டிகளாக நாம் அவருக்குப் பொறுப்புள்ளவர்கள்; ஒரு நாள் அவருக்குக் கணக்கு ஒப்புவிக்கவேண்டியவர்கள்.

நம்முடைய பிரதான ஆசாரியர் நம்மைக் கிருபையின் சிங்காசனத்துக்கு நடத்துகிறார்

தேவனுடைய தன்மையும் யதார்த்தமும் இப்படிப்பட்டது. ஆகவே இப்போது நமக்கு மிகுந்த பயம் உண்டாகக்கூடுமென்றாலும், நாம் தைரியத்தோடும் துணிவோடும் முன்னே செல்லலாம். ஏனெனில் நமக்கும் – இஸ்ரவேலுக்கு இருந்ததுபோல – ஒரு பிரதான ஆசாரியர் உண்டு. ஆனால் பழைய முறையில் அல்ல. நம்முடைய பிரதான ஆசாரியர் வானங்களின் வழியாய் ஏறிப்போனார். ஆம், தேவனுடைய பரலோகச் சிங்காசனம்வரை! பரலோகத்திலுள்ள நித்திய பரிசுத்த ஸ்தலத்துக்குள். அவர் நம்முடைய எல்லாப் பாவங்களுக்காகவும் பாவநிவிர்த்தி செய்தார். சரியாக அதனால்தான் இயேசுவைக் குறித்த நம்முடைய அறிக்கையை நாம் உறுதியாகப் பற்றிக்கொண்டிருக்கிறோம்! நம்முடைய பிரதான ஆசாரியரால் நம்முடைய பலவீனங்களையும், பயங்களையும், கவலைகளையும், களைப்பையும், சோர்வையும், சந்தேகங்களையும், நம்பிக்கையிழப்பையும்கூடப் புரிந்துகொள்ள முடியும். அவர் நம்மோடு பாடுபட்டு, நம்மோடு உணருகிறார். வேறு எவராலும் முடியாத விதத்தில் அவரால் இது முடியும். ஏனெனில் மனுஷனாகத் தம்முடைய வாழ்நாள் முழுவதும் அவர் எல்லாவற்றிலும் சோதிக்கப்பட்டார். சிலுவை மரணம்வரை. அவர் போராட்டங்களுக்குள்ளாகி, பரீட்சிக்கப்பட்டார். சிலுவையையும் பயங்கரமான வேதனைகளையும் மறுத்து, சிலுவையில்லாத எளிய வழியைத் தெரிந்துகொள்ளும்படி அவர் சோதிக்கப்பட்டார். அவரோ

உறுதியாய் நின்றார். ஏனெனில் அவர் ஒருபோதும் பாவத்துக்கும் அவிசுவாசத்துக்கும் இடங்கொடுக்கவில்லை. அவர் பாவமில்லாதவராயிருந்தார், பாவம் செய்யவில்லை! இதுவே நம்முடைய முன்மாதிரி!

ஆகவே நாம் தைரியத்தோடும் நம்பிக்கையோடும் தேவனுக்கு முன்பாக வருவோமாக. நாம் எங்கே இருந்தாலும் சரி. ஆவிக்குரிய யதார்த்தத்தில் அந்தச் சிங்காசனம் நம்மைவிட்டு ஒரு அடிகூடத் தூரமில்லை. நம்மைத் தம்முடைய சகோதர சகோதரிகள் என்று அழைக்கிற தேவனுடைய குமாரன் எப்போதும் **நமக்காக** தேவனுடைய சிங்காசனத்தருகே இருக்கிறார். **கிருபையின் சிங்காசனத்துக்குத்** தைரியமாக வரும்படி அவர் நம்மை அழைக்கிறார். இந்தப் பரலோகச் சிங்காசனத்துக்கு முன்பாக நம்முடைய எல்லாக் கவலைகளையும், பயங்களையும், அச்சங்களையும், சந்தேகங்களையும் விரித்து வைப்போமாக. ஸ்தோத்திரிப்போமாக. ஆராதிப்போமாக. அங்கே கிருபையின் சிங்காசனத்தருகே – விசுவாசத்திலும் பரிசுத்த ஆவியானவரிலும் – நேரம் செலவிடுவோமாக. இளைப்பாறுவோமாக – அவருடைய சமாதானத்தைக் கண்டடைவோமாக. அவருக்குச் செவிகொடுப்போமாக.

அவருடைய சிங்காசனம் நியாயத்தீர்ப்பின், குற்றச்சாட்டின் இடம் **அல்ல**. கிருபையின் இடம். அங்கே நாம் வரவேற்கப்படுகிறோம். நாம் எதிர்பார்க்கப்படுகிறோம். அங்கிருந்து நாம் இரக்கத்தையும் கிருபையையும் பெற்றுக்கொள்ளுகிறோம். அதுவும் நமக்கு அவை தேவைப்படும் சரியான நேரத்தில். நம்முடைய வேண்டுதல்களுக்கும் விண்ணப்பங்களுக்கும் தேவன் எப்போதும் பதில் கொடுப்பார். நமக்கு நன்மையானபடி. ஆனால் அவருடைய நேரத்தில். சரியான நேரத்தில்! ஒருபோதும் தாமதமாக அல்ல! நம்முடைய ஒத்தாசை

வானத்தையும் பூமியையும் உண்டாக்கின தேவனிடத்திலிருந்து வருகிறது.

அதிகாரம் 5

ஆரோன், கிறிஸ்து, மெல்கிசேதேக்கு

மனுஷருக்காகத் தேவனுக்கு முன்பாகப் பரிந்து நிற்கும்படி, ஒரு பிரதான ஆசாரியன் மனுஷரிலிருந்து தெரிந்துகொள்ளப்படுகிறான். அவர்களுக்காக அவன் காணிக்கைகளையும் பலிகளையும் பலிபீடத்துக்குக் கொண்டுவருகிறான். இஸ்ரவேல் ஜனத்தின் பாவங்களுக்காக. அறியாதவர்களிடத்திலும் வழிதப்பினவர்களிடத்திலும், அதாவது பாவம் செய்தவர்களிடத்திலும், அவன் பொறுமையாயிருந்து அவர்களைப் புரிந்துகொள்ளுகிறான். ஏனெனில் அவனும் வழிதப்பக்கூடிய ஒரு மனுஷனே. மற்ற எல்லாரையும்போலப் பாவம் செய்கிறவன். இதன் அர்த்தம்: அவன் தனக்காகவும் பலிசெலுத்தவேண்டும்.

இயேசுவிடத்திலோ இது முற்றிலும் வேறுவிதமாயிருக்கிறது: அவர் மனுஷரால் பிரதான ஆசாரியராக நியமிக்கப்படவில்லை. அவர் தேவனால் அதற்கு அழைக்கப்பட்டவர். ஆதியில் ஆரோனுக்கு நடந்ததுபோல. கிறிஸ்துவைக் குறித்துச் சங்கீதம் 2-இல் சொல்லியிருக்கிறது: “நீர் என்னுடைய குமாரன், இன்று நான் உம்மை ஜநிப்பித்தேன்.” சங்கீதம் 110-இல் அவர் அவரைக் குறித்துச் சொல்லுகிறார்: “நீர் என்றென்றைக்கும் ஆசாரியர். **ஆரோனைப்போல அல்ல, மெல்கிசேதேக்கைப்போல**.”

அவருடைய பூமிக்குரிய வாழ்க்கை எப்படியிருந்தது? பிரதான ஆசாரியராயிருக்க அவரைத் தகுதிப்படுத்தினது எது? ஆரோனிடத்தில் இல்லாத எது அவரிடத்தில் இருந்தது? அவருடைய வாழ்க்கை ஜெபத்தினால் நிறைந்திருந்தது. மரணத்திலிருந்து அவரை இரட்சிக்க வல்ல ஒரே ஒருவரிடம் வேண்டுதல்களோடும் விண்ணப்பங்களோடும். இயேசு பலத்த

சத்தத்தோடும் கண்ணீரோடும்கூடத் தம்முடைய தேவனிடம் கெஞ்சினார். அவ்வளவு ஆழமாயும் கனமாயும் பாடு அவரைத் தாக்கியது. அவர் கேட்கப்பட்டார். ஏனெனில் அவர் தேவனை மாத்திரமே நம்பி, அவருக்கு மாத்திரமே கீழ்ப்படிந்தார். எல்லாவற்றையும்விட அவருக்கே பயந்து, அவரையே மதித்தார். அவர் நித்திய குமாரனாயிருந்தும், ஆம், பிதாவுக்குச் சமமான தேவனாயிருந்தும் அப்படிச் செய்தார். அவர் மனுஷனாவதற்கு முன்பு இந்தக் கீழ்ப்படிதலை அறிந்திருக்கவில்லை. அது அவருக்குப் புதியதாயிருந்தது. மனுஷனாக அவர் கீழ்ப்படிதலைக் கற்றுக்கொண்டார். எல்லாப் பாடுகளும், எதிர்ப்புகளும், முரண்பாடுகளும் இருந்தும் அவர் கீழ்ப்படிந்தார். இந்தச் சவால்கள் வீணாகவில்லை. ஏனெனில் இப்போது அவர் இலக்கை அடைந்திருக்கிறார். தேவனுடைய சிங்காசனத்தில் பூரணப்படுத்தப்பட்டிருக்கிறார். இந்தப் பரிசுத்த வாழ்விலிருந்தும் மரணத்திலிருந்தும் இணையற்ற ஒன்று உண்டாயிற்று. அவருடைய பணி நிறைவேறிவிட்டது. அவருடைய எதிரிகளுக்கு அவர் சிலுவையில் அறைவதற்கான காரணமாயிருந்தார். நமக்கோ அவர் நித்திய இரட்சிப்பின் காரணமும் அடிப்படையுமாயிருக்கிறார். இப்படியாக அவர் இறுதியானதும், நித்தியமானதும், எல்லாவற்றையும் உள்ளடக்கினதுமான இரட்சிப்பை உண்டாக்கினார். தமக்குப் பின்சென்று கீழ்ப்படிகிற எல்லாருக்கும்.

சரியாக இப்படிப்பட்ட ஒரு ஆசாரியரையே தேவன் தேடினார்! இயேசு இப்போது மெல்கிசேதேக்கின் முறைமையின்படி ஆசாரியராயிருக்கிறார். இதன் அர்த்தம் என்ன என்பதைப் பற்றிப் பின்பு பேசுவேன். அவர் பரலோகத்துக்கு, பரலோக பரிசுத்த ஸ்தலத்துக்குள் ஏறிப்போனபோது, தேவன் அவரைச் சிறப்பாக வரவேற்று, கனம்பண்ணினார். தேவன் இந்த வார்த்தைகளோடு அவரை வாழ்த்தினார்: “நீர் மெல்கிசேதேக்கைப்போலப் பிரதான ஆசாரியர்”. தாம்

எப்போதும் விரும்பின இந்த ஆசாரியர் இப்போது கடைசியாகத் தமக்குக் கிடைத்திருக்கிறார் என்று தேவன் இப்படி எல்லாருக்கும் தெரியப்படுத்தினார். **இந்த ஆசாரியரோடுகூட, இவர் தம்முடைய இரத்தத்தினால் உண்டாக்கின நித்திய இரட்சிப்பும் கடைசியாகக் கிடைத்தது!**

முதிர்ச்சியும் முதிர்ச்சியின்மையும்

இதைக் குறித்துச் சொல்ல இன்னும் அநேக காரியங்கள் உண்டு. ஆனால் இதை விளக்குவது அவ்வளவு எளிதுமல்ல. ஏனெனில் வருத்தமான விதத்தில் நீங்கள் மந்தமாயும் கேட்பதில் மந்தமுள்ளவர்களாயும் ஆகிவிட்டீர்கள். நீங்கள் மேசியாவை நீண்டகாலமாய் அறிந்திருந்தும் இப்படியிருக்கிறீர்கள். **நீங்கள் வெகுகாலத்துக்கு முன்பே போதகர்களாயிருக்க முடியும், இருக்கவும் வேண்டும். ஆனால் தேவனுடைய வாக்கியங்களின் அரிச்சுவடியை நீங்கள் மறுபடியும் கற்றுக்கொள்ளவேண்டியதாயிருக்கிறது.** அதுவும் முதல்முறை கேட்கிறதுபோல, அடிப்படையிலிருந்தே. சிறு குழந்தைகளுக்குக் கொடுப்பதுபோல, நல்ல ஆகாரத்துக்குப் பதிலாக உங்களுக்குப் பால் கொடுக்கவேண்டியிருக்கிறது. உருவகமாகச் சொன்னால், இன்னும் பால் குடிக்கிற எவனும் அனுபவமில்லாதவன். தேவனுடைய நீதியைப் பற்றிய வார்த்தையை அவன் உண்மையில் அறியான். அதைப் புரியும்படி மற்றவர்களுக்குச் சொல்லவும் அவனால் முடியாது. அவன் ஒரு சிறிய, முதிர்ச்சியில்லாத குழந்தையைப்போல இருக்கிறான்.

சரியான உணவு **விசுவாசத்தில் முதிர்ந்தவர்களுக்கு, ஆவிக்குரிய விதத்தில் பக்குவப்பட்டவர்களுக்கே** உரியது. நன்மை தீமையையும், சரி தவறையும் பகுத்தறிவது அவர்களுக்குப் பழக்கமானது, ஆகவே அதில் அவர்கள் பயிற்சி பெற்றிருக்கிறார்கள். துன்புறுத்தலிலும் புறக்கணிப்பிலும்கூட இயேசு கிறிஸ்துவையும் அவருடைய சுவிசேஷத்தையும்

எப்படி, ஏன் உறுதியாகப் பற்றிக்கொண்டிருக்கவேண்டும் என்று அவர்கள் அறிந்திருக்கிறார்கள்.

அதிகாரம் 6

ஆனாலும் நான் இப்போது மறுபடியும் தொடக்கத்திலிருந்து ஆரம்பிக்கமாட்டேன் – பள்ளியில் சேரும் பிள்ளைகளுக்கான வாய்ப்பாட்டைப்போல. நீங்கள் இப்போது அதைத்தான் எதிர்பார்த்திருப்பீர்கள். இல்லை. நாம் முன்னேறி, முதிர்ச்சியடையவேண்டும். சரியானவையும் முக்கியமானவையுமான சில காரியங்களை மாத்திரம் குறிப்பிடுகிறேன். நீங்கள் மேசியாவை அறிவதற்கு முன்பே அவை உங்களுக்குப் பழக்கமானவையாயிருந்தன. ஆனால் மேசியாவின் மூலம் நீங்கள் இன்னும் மிக அதிகமாகப் பெற்றிருக்கிறீர்கள். பரலோகத்துக்கு ஏறிப்போய் தேவனுடைய சிங்காசனத்தில் வீற்றிருக்கிறவருடைய முழு ஐசுவரியத்தையும் பற்றிக்கொள்ளுங்கள். அவர் எல்லாவற்றையும் நிறைவேற்றினார், அதே நேரத்தில் நம்மை நிறைவாக ஆசீர்வதித்தார். ஆகவே உங்கள் யூத இனத்தாரும் விசுவாசிக்கிற இந்தப் பழைய, பழக்கமான காரியங்களுக்குப் பின்னால் அவர்களிடமிருந்து ஒளிந்துகொள்ளாதிருங்கள். இப்படிச் செய்வதினால் நீங்கள் அவர்களுடைய எதிர்ப்பைத் தவிர்க்கவும், அதைவிட்டு விலகவும், அவர்கள் உங்களை மேசியாவாகிய இயேசுவைப் பின்பற்றுகிறவர்களாக அடையாளம் கண்டுகொள்ளாதிருக்கவுமே விரும்புகிறீர்கள்.

சில ஆரம்ப உபதேசங்களை நாம் இப்போது பின்னே விட்டுவிட்டு, மறுபடியும் தொடக்கத்திலிருந்து ஆரம்பிக்காதிருக்கவேண்டும்: இரட்சிக்க முடியாத செத்த, பயனற்ற கிரியைகளையும் சடங்குகளையும் விட்டு மனந்திரும்புதல்; தேவன்மேலுள்ள விசுவாசம்; கழுவுதல்களைப் பற்றிய அல்லது கைகளை வைத்தலைப் பற்றிய உபதேசம்; அல்லது மரித்தோரின் உயிர்த்தெழுதலையும் நித்திய நியாயத்தீர்ப்பையும் பற்றிய உபதேசம். தேவன் நேரமும்

வாய்ப்பும் கொடுத்தால், இவற்றைப் பற்றியும் மறுபடியும் பேசுவோம். ஆனால் இப்போது, நம்முடைய பரலோகப் பிரதான ஆசாரியரின் மகத்துவத்தையும், அவர் நிறைவேற்றினதையும், நமக்காக அவர் செய்கிறதையும் அறிந்து, அதை உறுதியாகப் பற்றிக்கொள்வதே முக்கியம்.

மேசியாவைவிட்டு விலகுதலும் அதன் விளைவுகளும்

வருத்தமான விதத்தில், மேசியாவின்மேலுள்ள விசுவாசத்தைவிட்டு விலகி யூத மார்க்கத்துக்குத் திரும்பிப்போகிறவர்களும் உண்டு. அவர்கள் ஒருமுறை பிரகாசிப்பிக்கப்பட்டு, மேசியாவை அறிந்து, பரிசுத்த ஆவியானவர் என்னும் பரலோக ஈவை உண்மையாக அனுபவித்து, ஆம், ருசிபார்த்திருந்தும் இப்படிச் செய்கிறார்கள். அவர்கள் தேவனுடைய வார்த்தையைக் கேட்டுப் புரிந்துகொண்டிருந்தும். தேவனுடைய வரப்போகிற புதிய உலகத்தின் அற்புதக் கிரியைகளைக்கூட அவர்கள் கண்டு அனுபவிக்க முடிந்தது. ஆனாலும் அவர்கள் கிறிஸ்துவைவிட்டு விலகிப்போனார்கள். இது – அக்காலத்தில் எருசலேமில் நடந்ததுபோல – அவர்கள் தங்களுக்கென்று மேசியாவை மறுபடியும் சிலுவையில் அறைந்ததுபோல இருக்கிறது. இயேசுவைப் புறக்கணிக்கிற தங்கள் யூத அயலாருக்கு இதைத் தெளிவாகக் காட்டினதுபோலவும் இருக்கிறது. அவர்கள் இயேசுவையும் தங்கள் விசுவாசத்தையும் அவமானத்துக்கு ஒப்புக்கொடுத்தார்கள். இப்படி விசுவாசத்தைக் கைவிட்டு, நியாயப்பிரமாணத்தின்கீழான வாழ்க்கைக்கும் செத்த கிரியைகளுக்கும் திரும்பிப்போகிறவர்கள், கிறிஸ்துவின் சுயாதீனத்தையும் கிருபையையும் மறுபடியும் கண்டடைவது ஏறக்குறைய கூடாத காரியம்.

காய்கறிகளும், முட்களும், நெருஞ்சில்களும்

விசுவாச வாழ்க்கையையும், கிறிஸ்துவைவிட்டு விலகுவதையும் நன்றாக விளக்குகிற ஒரு உவமை இதுவே: நிலம் அடிக்கடி மழையையும் தேவனுடைய ஆசீர்வாதத்தையும் பெற்று, வெயிலினாலும் மழையினாலும் பயனுள்ள, சாப்பிடக்கூடிய காய்கறிகளை விளைவிக்கிறது. ஆனால் அதே நிலம் மழை பெற்றும் முட்களையும் நெருஞ்சில்களையும் மாத்திரம் முளைப்பிக்கக்கூடும். இப்படிப்பட்டவை யாருக்கும் தேவையில்லை. அவை காயப்படுத்தவும்கூடும். ஆகவே முட்களும் நெருஞ்சில்களும் நல்ல அடையாளமல்ல. ஒருவித சாபம் என்றே சொல்லலாம். முடிவில் எல்லாம் சுட்டெரிக்கப்படும். கிறிஸ்துவைவிட்டு விலகுகிறவன், ஒருவிதத்தில் இந்த நிலத்துக்கு ஒப்பாயிருக்கிறான். அவன் அனுபவித்த ஆசீர்வாதம் இருந்தும், ஒருவேளை ஒருகாலத்தில் அவன் கொடுத்த நல்ல கனி இருந்தும், இப்போது அவன் களைகளை மாத்திரமே விளைவிக்கிறான்.

எபிரெயரைக் குறித்த நம்பிக்கை

தேவனால் நேசிக்கப்பட்ட விசுவாசச் சகோதர சகோதரிகளே: நான் இப்போது வேண்டுமென்றே இவ்வளவு தெளிவாகவும் கடுமையாகவும் பேசுகிறேன். ஆனால் உங்களிடத்தில் நாங்கள் நல்ல கனிகளைக் காண்கிறோம். கர்த்தருடைய இரட்சிப்பு உங்களுக்குரியது. நீங்கள் அவருக்காகவும் பரிசுத்தவான்களுக்காகவும் செய்ததை மறந்துவிட தேவன் எப்படி அநீதியுள்ளவராயிருப்பார்? அவருடைய நாமத்தை, மேசியாவை, நீங்கள் நேசிக்கிறீர்கள். உங்கள் கிரியைகளிலும், அவருக்காகவும் பரிசுத்தவான்களுக்காகவும் நீங்கள் செய்கிற ஊழியத்திலும் அதைக் காணலாம். உங்களில் ஒவ்வொருவரும் இப்படிப்பட்ட ஜாக்கிரதையைக் காண்பிக்கவேண்டும் என்று விரும்புகிறேன். இதினால் விசுவாசத்தின் நிச்சயமும், முடிவுவரை நம்பிக்கையை உறுதியாகப்

பற்றிக்கொண்டிருப்பதும் தெரியவருகிறது. இப்படி நீங்கள் மந்தமாகமாட்டீர்கள். ஆகவே விசுவாசத்தினாலும் பொறுமையினாலும் தேவனுடைய வாக்குத்தத்தத்தைச் சுதந்தரிக்கிறவர்களைப் பின்பற்றுகிறவர்களாயிருங்கள்.

ஆணையும் வாக்குத்தத்தமும்

ஆபிரகாமுக்கும் அப்படியே இருந்தது. தேவன் அவனுக்கு அநேக சந்ததியைக் குறித்த வாக்குத்தத்தத்தைக் கொடுத்து, தம்முடைய பேரில் ஆணையிட்டார்: “நிச்சயமாக நான் உன்னை மிகுதியாய் ஆசீர்வதித்து, உன்னை மிகவும் பெருகப்பண்ணுவேன்.” ஆபிரகாம் பொறுமையோடு காத்திருந்ததால், அவன் வாக்குத்தத்தத்தைப் பெற்றான் – எல்லாம் அதற்கு எதிராகத் தோன்றினாலும், அது நிறைவேற இவ்வளவு காலம் ஆனாலும். மனுஷர் தங்களைவிடப் பெரியவர்பேரில் ஆணையிடுகிறார்கள், தேவனோ தம்முடைய பேரிலேயே. ஒரு ஆணை எல்லா வாக்குவாதத்துக்கும் முடிவு.

இப்படியாக தேவன், வாக்குத்தத்தத்தின் சுதந்தரவாளிகளுக்கு – அது நீங்களே – தம்முடைய பேரில் இட்ட ஆணையினால், தம்முடைய ஆலோசனையின் மாறாத்தன்மையை நிரூபித்து உறுதிப்படுத்தினார். இப்படி மாறாத இரண்டு காரியங்களினால் – அதாவது அவருடைய ஆணையினாலும் வாக்குத்தத்தத்தினாலும் – நாம் இலக்கை அடைவோம் என்ற பலத்த ஆறுதல் நமக்கு உண்டு. தேவன் பொய் சொல்ல முடியாது. நம்முடைய மேசியாவாகிய அவரிடத்தில் நாம் அடைக்கலம் தேடினோம். அவர் நமக்குப் புதிய நம்பிக்கையைக் கொடுத்தார். நிச்சயமாக நிறைவேறப்போகிற, நமக்கு முன்பாக இருக்கிறவற்றை நோக்கி அது நம்முடைய விசுவாசத்தைத் திருப்புகிறது. இந்த நம்பிக்கை வெறும் ஆசைக் கனவல்ல, மாயையல்ல. அது நமக்குப் பாதுகாப்பான, உறுதியான ஒரு நங்கூரம்போல இருக்கிறது. நம்முடைய உள்ளம் பரலோகத்தோடு இணைக்கப்பட்டிருக்கிறது. இந்த நம்பிக்கையின் நங்கூரம்

நமக்குள் அல்ல, பரலோகத்தின் உள்ளான பரிசுத்த ஸ்தலத்தில் பதிக்கப்பட்டிருக்கிறது. தேவனுடைய சிங்காசனத்தருகே. ஏனெனில் இயேசு நமக்காக அங்கே பிரவேசித்திருக்கிறார். நமக்கு முன்னோடியாக. ஒரு நாள் நாம் அங்கே அவரைப் பின்தொடர்வோம். இதுவே நம்முடைய வாக்குத்தத்தம். இதுவே நம்முடைய நம்பிக்கை. இப்படி அவர் ஆணையிட்டார். ஆம், அவர் மெல்கிசேதேக்கின் முறைமையின்படி நம்முடைய பிரதான ஆசாரியரானார்.

அதிகாரம் 7

ஆபிரகாமும் மெல்கிசேதேக்கும்

இந்த **மெல்கிசேதேக்கு** யார்? அவர் பின்னாளில் எருசலேமான சாலேமின் ராஜாவாயிருந்தார். ஆபிரகாமின் காலத்தில். அவர் உன்னதமான தேவனுடைய ஆசாரியராகவும் இருந்தார். ஆகவே அவர் ஒரு ஆசாரிய-ராஜா. தன் சகோதரனுடைய மகனாகிய லோத்தைக் கடத்திக்கொண்டுபோன ராஜாக்களை ஆபிரகாம் முறியடித்துத் திரும்பி வந்தபோது, இவர் அவனைச் சந்திக்கப் போய் அவனை ஆசீர்வதித்தார். ஆதியாகமம் 14-இல் இப்படி விவரிக்கப்பட்டிருக்கிறது.

ஆபிரகாம் போரில் கைப்பற்றின கொள்ளையில் பத்தில் ஒரு பங்கை அவருக்குக் கொடுத்தான். மெல்கிசேதேக்கு என்பதன் அர்த்தம் “நீதியின் ராஜா”. சாலேம் என்ற நகரத்தின் பெயருக்குச் “சமாதானம்” என்றும் அர்த்தம். ஆகவே அவர் நீதியின் ராஜாவும் சமாதானத்தின் ராஜாவுமாயிருக்கிறார். அவருடைய தகப்பனையோ தாயையோ நாம் அறியோம். அவரை ஆசாரியத்துவத்துக்கு உரிமையுள்ளவராக்கும் வம்சவரலாறும் இல்லை. **அவரை நாம் தேவனுடைய குமாரனோடு ஒப்பிடுகிறோம். அவர் மேசியாவைக் குறிக்கிற அருமையான முன்னடையாளம். மெல்கிசேதேக்கின் வாழ்க்கையின் தொடக்கத்தையோ முடிவையோ நாம் அறியோம். தேவனுடைய குமாரனாகிய மேசியாவைக் குறித்தும் அப்படியே. மெல்கிசேதேக்கைப்போல அவர் என்றென்றைக்கும் ஆசாரியர்.**

நம்முடைய கோத்திரப் பிதாவாகிய ஆபிரகாம் போர்க்கொள்ளையில் 10 சதவீதத்தைக்கூடக் கொடுத்த இந்த ராஜா எவ்வளவு பெரியவராயிருந்திருக்கவேண்டும். லேவியின் குமாரராகிய ஆசாரியர்களுக்கும், தங்கள் சகோதரரிடமிருந்து,

தங்கள் இனத்தாரிடமிருந்து, தங்கள் பிழைப்புக்காக 10 சதவீதம் வாங்கும் உரிமையும் கடமையும் நியாயப்பிரமாணத்தின்படி உண்டு. லேவியும் ஜனமும் ஆகிய இருவரும் ஆபிரகாமின் சந்ததியாயிருந்து, ஆகவே எல்லாரும் ஒரே நிலையில் இருந்தும் இப்படி. மெல்கிசேதேக்கு ஆபிரகாமுக்கு உறவினர்கூட அல்ல; ஆனாலும் அவனிடமிருந்து 10 சதவீதத்தைப் பெற்றார். பின்பு அவர் – நான் ஏற்கெனவே சொன்னதுபோல – வாக்குத்தத்தத்தைப் பெற்றிருந்த ஆபிரகாமை ஆசீர்வதித்தார். இதில் நாம் கவனிக்கவேண்டியது: எப்போதும் சிறியவனே பெரியவரால் ஆசீர்வதிக்கப்படுகிறான்! ஆகவே ஆபிரகாம் தனக்கு மேலாயிருந்த மெல்கிசேதேக்கைக் கனம்பண்ணினான்!

லேவியர், அதாவது சாவுக்குரிய மனுஷர், 10 சதவீதத்தைப் பெறுகிறார்கள். அந்த வகையில், தசமபாகத்தைப் பெறுகிறவனாகிய லேவியும்கூட அதை மெல்கிசேதேக்குக்குக் கொடுத்தான். ஏனெனில் தன்னுடைய மூதாதையாகிய ஆபிரகாம் மெல்கிசேதேக்கைச் சந்தித்தபோது, லேவி இன்னும் பிறவாதிருந்தும், அவன் மூலமாக மறைமுகமாக இதைச் செய்தான்.

அப்படியானால் மெல்கிசேதேக்கைப்போன்ற வேறொரு ஆசாரியர் ஏன், எதற்காக இன்றியமையாதவர்? பாவமன்னிப்பும், பூரணமும், பரிசுத்த ஸ்தலத்துக்குள் எல்லாருக்குமான தடையற்ற பிரவேசமும் லேவியரின் ஆசாரியத்துவத்தினால் உறுதிசெய்யப்படவேண்டுமென்றால்! மோசேயின் நியாயப்பிரமாணத்தின் அடிப்படையில். தேவன் ஆசாரியத்துவத்தை மாற்றினால், இந்த நியாயப்பிரமாணமும் மாற்றப்படவேண்டியதல்லவா?

லேவி கோத்திரத்திலிருந்து வராத இயேசுவைக் குறித்து நாம் சொல்லுகிறது சரியாக இதுவே. அவர் யூதா கோத்திரத்திலிருந்து வருகிறார். அந்தக் கோத்திரத்தைக் குறித்து, ஆசாரிய ஊழியத்தோடு எவ்விதத்திலும் சம்பந்தப்பட்ட எதையும் மோசே சொல்லவில்லை. இப்போது மெல்கிசேதேக்கைப்போன்ற ஒரு

ஆசாரியர் உண்மையாகவே நியமிக்கப்படும்போது, எல்லாம் இன்னும் தெளிவாகிறது. லேவிய ஆசாரியன் மனுஷ வம்சவழி விதிமுறைகளின் பிரமாணத்தின்படி அழைக்கப்படுகிறான். **இயேசுவோ அழியாத ஜீவனுடைய வல்லமையினால் ஆசாரியரானார்! கிறிஸ்துவைக் குறித்து, குமாரனைக் குறித்து, தேவன் இணையற்ற விதத்தில் சாட்சி கொடுக்கிறார்: நீரே – வேறு எவருமல்ல – மெல்கிசேதேக்கின் முறைமையின்படி ஆசாரியர்.**

இப்படியாக, ஆசாரியத்துவத்தைக் குறித்த மோசேயின் கட்டளை அதின் பலவீனத்தினிமித்தமும் பயனின்மையினிமித்தமும் செல்லாததாக அறிவிக்கப்படுகிறது. இந்த நியாயப்பிரமாணம் பூரணத்துக்கு நடத்தவில்லை. அதற்குப் பதிலாக இப்போது – இந்தப் புதிய ஆசாரியர் மூலம் – மேன்மையான ஒரு நம்பிக்கை கொண்டுவரப்படுகிறது. இந்த நம்பிக்கையினால் இப்போது நாம் எல்லாரும் தேவனிடம் சேருகிறோம்.

அவர் ஆசாரியராக நியமிக்கப்பட்டது தேவனுடைய ஆணையோடு நடந்தது. லேவி கோத்திரத்தாருக்கு அப்படி நடக்கவில்லை. இயேசுவைக் குறித்து தேவன் சொல்லுகிறதை நாம் கேட்கிறோம்: “கர்த்தர் ஆணையிட்டார், மனம்மாறாமலும் இருப்பார். நீர் மெல்கிசேதேக்கின் முறைமையின்படி என்றென்றைக்கும் ஆசாரியர்.” இந்த ஸ்தானத்திலும் பணியிலும், இயேசு மேன்மையான ஒரு உடன்படிக்கைக்குப் பிணையாளியும், ஆம், அதின் உத்தரவாதமும் நிச்சயமுமானார். இதைப் பற்றி இப்போதே விரிவாகப் பேசப்போகிறேன்.

லேவிய ஆசாரியத்துவத்தில் ஒரு ஆசாரியனுக்குப் பின் இன்னொருவன் வந்தான்; ஏனெனில் அவர்கள் எல்லாரும் ஒரு நாள் மரித்தார்கள். அவரோ என்றென்றும் நிலைத்திருக்கிறார். அவருடைய ஆசாரியத்துவம் மாறுவதில்லை. அதை இனி

வேறு எவருக்கும் மாற்றிக்கொடுக்கவும் முடியாது. அவருடைய ஆசாரிய ஊழியம் ஒருபோதும் தடைபடுவதோ நின்றுபோவதோ இல்லாததால், அவர் எல்லாரையும் முழுமையாக இரட்சித்து இலக்குக்குக் கொண்டுசேர்க்க முடியும். **அவர் மூலமாக ஜெபத்திலும் ஆராதனையிலும் தேவனிடம் சேருகிற எல்லாரையும். அவர்களுக்காகத் தேவனுடைய சிங்காசனத்தருகே பரிந்து நிற்கவும் அவர்களுக்காக ஜெபிக்கவும் அவர் எப்போதும் ஜீவிக்கிறார்.**

சரியாக இப்படிப்பட்ட ஒரு பிரதான ஆசாரியரே நமக்குத் தேவையாயிருந்தார். நம்மைத் தகுந்தவிதமாகப் பிரதிநிதித்துவப்படுத்தக்கூடியவர். அவரைப்போல இவ்வளவு பரிசுத்தரும், குற்றமற்றவரும், மாசில்லாதவருமானவர். பாவிகளுக்கு விலகினவராக, இப்போது வானங்களைப்பார்க்கிலும் உயர்ந்தவரானவர். தேவனுடைய சிங்காசனத்தில் வீற்றிருக்கிறவர். முந்தினவர்கள் எல்லாரையும்போல, முதலில் தம்முடைய சொந்தப் பாவங்களுக்காகவும் பின்பு ஜனத்தின் பாவங்களுக்காகவும் பலிசெலுத்தவேண்டிய அவசியமில்லாதவர். இல்லை, அவர் தமக்காகப் பலிசெலுத்தவில்லை. ஜனத்துக்காக, ஒரே தரம் என்றென்றைக்குமாக, அவர் சிலுவையில் தம்மைத்தாமே பலியாக ஒப்புக்கொடுத்தார்.

மோசேயின் நியாயப்பிரமாணம் பலவீனமுள்ள மனுஷரைப் பிரதான ஆசாரியர்களாக நியமிக்கிறது. பாவம் செய்கிறவர்களை. மரிக்கிறவர்களை! நியாயப்பிரமாணம் கொடுக்கப்பட்ட பின்பு வந்த தேவனுடைய ஆணையின் வார்த்தையோ **குமாரனை** நியமிக்கிறது. இந்த ஊழியத்துக்காக அவர் பூரணப்படுத்தப்பட்டார். அவருடைய வாழ்வினாலும், மரணத்தினாலும், மகிமையில் முடிசூட்டப்பட்டதினாலும். சதாகாலத்துக்கும்.

அதிகாரம் 8

நாம் சொல்லுகிறவற்றின் **முக்கியக் காரியம்** இதுவே: **பரலோகச் சிங்காசன மண்டபத்தில், பரலோக பரிசுத்த ஸ்தலத்தில் உட்கார்ந்திருக்கிற ஒரு பிரதான ஆசாரியர் நமக்கு உண்டு.** தேவனுடைய மகத்துவத்தின் வலதுபாரிசத்தில். அவர் மெய்யான பரிசுத்த ஸ்தலத்தின் ஊழியக்காரர். ஒருகாலத்தில் மனுஷர் கட்டினதற்கு அல்ல, கர்த்தர் தாமே உண்டாக்கினதற்கே.

ஒவ்வொரு பிரதான ஆசாரியனும் காணிக்கைகளையும் பலிகளையும் செலுத்தும்படி நியமிக்கப்படுகிறான். தன் ஊழியத்தைச் செய்ய அவனுக்கு அவை தேவை. கிறிஸ்து பூமியில் இருந்திருந்தால், அவர் ஆசாரியராயிருக்கவே முடியாது; ஏனெனில் நியாயப்பிரமாணத்தின்படி காணிக்கைகளைச் செலுத்துகிற லேவிய ஆசாரியர்கள் ஏற்கெனவே இருக்கிறார்கள். இந்த லேவிய ஊழியமும் அவர்களுடைய ஆசரிப்புக் கூடாரமும் பரலோக யதார்த்தங்களைச் சித்தரிக்கின்றன. **பூமிக்குரிய முழு ஆராதனை முறைமையும் பரிசுத்த ஸ்தலமும் பரலோக காரியங்களின் நிழலாயிருக்கின்றன.** மோசே இந்தக் கூடாரத்தை அமைத்தபோது, தேவன் அவனுக்குக் கொடுத்த கட்டளை இதுவே: “மலையில் நான் உனக்குக் காண்பித்தபடியே எல்லாவற்றையும் அமைக்கும்படி பார்”.

புதிய உடன்படிக்கை

நம்முடைய பிரதான ஆசாரியரின் ஊழியம் எவ்வளவு மேன்மையானது! அதோடு அவர் ஒரு புதிய உடன்படிக்கையின் மத்தியஸ்தருமானார். மிகவும் மேன்மையான வாக்குத்தத்தங்களின் அடிப்படையில் அது நமக்காக ஏற்படுத்தப்பட்டது. நியாயப்பிரமாணத்தின் முதலாம்

உடன்படிக்கை குற்றமற்றதாயிருந்திருந்தால், இரண்டாவது ஒன்று ஒருபோதும் தேடப்பட்டிருக்காது. ஏனெனில் அக்காலத்தில், எரேமியா 31-இல், கர்த்தர் தம்முடைய ஜனத்தைக் கடிந்துகொண்டு சொன்னார்: "இதோ, நான் இஸ்ரவேல் வம்சத்தோடும் யூதா வம்சத்தோடும்**புதிய உடன்படிக்கையை**ஏற்படுத்தும் நாட்கள் வரும். உங்களைக் கைப்பிடித்து எகிப்திலிருந்து புறப்படப்பண்ணின நாளில் உங்கள் பிதாக்களோடு நான் பண்ணின உடன்படிக்கையைப்போல அது இராது. நீங்கள் என் உடன்படிக்கையில் நிலைத்திருக்கவில்லை. ஆகவே நான் உங்களை இனி விசாரிக்கவில்லை."

ஆனால் உடன்படிக்கை மீறப்பட்ட இந்த இருண்ட நாட்களுக்குப் பின்பு இஸ்ரவேல் வம்சத்துக்கு நான் புதிதாக ஏற்படுத்தப்போகிற புதிய உடன்படிக்கை இதுவே: **என்னுடைய பூரணமான பிரமாணத்தை அவர்களுடைய சிந்தையில் பதிப்பேன். ஆம், அதை அவர்கள் இருதயத்தில் எழுதுவேன். அவர்கள் அறிந்திருக்கிற தேவனாக நான் மறுபடியும் அவர்களுக்கு இருப்பேன். அவர்கள் என் ஜனமாயிருப்பார்கள். அப்பொழுது அவர்கள் தங்கள் பிறனுக்கு: நம்முடைய தேவனாகிய கர்த்தரை அறிந்துகொள் என்று இனி போதிக்கவேண்டியதில்லை! ஏனெனில் அப்பொழுது சிறியோர்முதல் பெரியோர்வரை அவர்கள் எல்லாரும் என்னை உண்மையாக அறிந்திருப்பார்கள். அவர்களுடைய தவறுகளுக்கு மத்தியிலும் நான் அவர்களுக்கு இரக்கமாயிருப்பேன். அவர்களுடைய பாவங்களை நான் இனி ஒருபோதும் நினைப்பதில்லை.**

அவர் ஒரு புதிய உடன்படிக்கையைப் பற்றிப் பேசுகிறதால், முந்தினதைப் பழமையாக்கினார். பழமையாகிறது முதிர்ந்துபோகிறது. அது சீக்கிரத்தில் என்றென்றைக்குமாக மறைந்துபோகிறது.

நித்தியமானவர் புதிதான ஒன்றை உண்டாக்கிக் கொடுக்கும்போது, அது அவசியமானதும் அற்புதமானதுமாயிருக்கிறது.

அதிகாரம் 9

முதலாம், பழைய உடன்படிக்கையின் ஆராதனையைப் பற்றிய விவரங்கள்

முதலாம் உடன்படிக்கையில், பூமிக்குரிய பரிசுத்த ஸ்தலத்தில் நடக்கும் ஆராதனைக்குத் துல்லியமான விதிமுறைகள் இருந்தன. இந்த ஆசரிப்புக் கூடாரமும், பின்பு தேவாலயமும், இப்படி இருந்தது: கூடாரத்தின் முதல் பகுதியில் ஏழு கிளைகளுள்ள குத்துவிளக்கும் சமுகத்தப்பங்கள் வைக்கப்பட்ட மேஜையும் இருந்தன. அது பரிசுத்த ஸ்தலம். முன்பகுதி, அல்லது முதலாம் கூடாரம். இரண்டாம் கூடாரம், அதாவது இரண்டாம் திரைச்சீலைக்குப் பின்னாலுள்ள இரண்டாம் பகுதி, மகா பரிசுத்த ஸ்தலம் என்று அழைக்கப்படுகிறது: பரிசுத்தங்களில் பரிசுத்தமானது. அதற்கு நேர் முன்பாகப் பொன் தூபபீடம் இருந்தது. மகா பரிசுத்த ஸ்தலத்தில் உடன்படிக்கைப் பெட்டி இருந்தது. முழுவதும் பொன்னால் மூடப்பட்ட மரப்பெட்டி. அதில் வனாந்தரப் பயணத்தின்போது கிடைத்த வானத்து அப்பமாகிய மன்னா வைக்கப்பட்ட பொற்பாத்திரம் இருந்தது. துளிர்விட்ட ஆரோனின் கோலும் இருந்தது. இறுதியாக, முதலாம் உடன்படிக்கையின் பிரமாணப் பலகைகளும் இருந்தன. பெட்டியின்மேல் அதன் இரண்டு முனைகளிலும் மகிமையின் கேருபீன்கள் இருந்தன; பெட்டியின் மூடியை நோக்கிக் குனிந்து பார்க்கிற பொன்னாலான இரண்டு தூதர்கள். அந்த மூடி கிருபாசனம் என்றும் அழைக்கப்படுகிறது. இந்த விவரங்களெல்லாம் உங்களுக்குத் தெரிந்தவையே. ஆகவே இவற்றை நான் மேலும் விவரிக்கவேண்டியதில்லை.

ஆசரிப்புக் கூடாரம் இப்படி அமைக்கப்பட்டுப் பிரிக்கப்பட்டிருப்பதால், ஒரு ஆசாரியன் தன் ஊழியத்தைச் செய்யும்படி அனுதினமும் முதல் பகுதிக்குள் பிரவேசிக்கிறான். இரண்டாம் பகுதிக்குள் பிரதான ஆசாரியன் மாத்திரமே பிரவேசிக்கிறான். வருஷத்தில் ஒரே தடவை மாத்திரம். பலியின் இரத்தத்தோடு அவன் உள்ளே பிரவேசிக்கிறான். அதைத் தனக்காகவும் ஜனத்தின் பாவங்களுக்காகவும் செலுத்துகிறான். முதல் பகுதி நேரடியான பிரவேசத்துக்கு இடம்கொடுக்காதவரை, மகா பரிசுத்த ஸ்தலத்துக்குள் போகும் வழி திறந்திருக்கவுமில்லை, வெளிப்படவுமில்லை என்று இதினால் பரிசுத்த ஆவியானவர் தெளிவுபடுத்துகிறார். ஆகவே இந்த ஊழியம் முழுவதும் நடத்தப்படுகிற காலம், நித்திய இரட்சிப்பையும் மன்னிப்பையும் பொறுத்தவரை பயனற்றது. **ஏனெனில் எல்லாக் காணிக்கைகளும் பலிகளும் மனச்சாட்சியின் பாரத்தை நீக்க முடியாது; பலி செலுத்துகிறவர்களைப் பூரணப்படுத்துவது அதைவிடக் கூடாதது.** ஏனெனில் போஜனங்களும், பானங்களும், கழுவுதல்களும் வெளிப்புறமான காரியங்களே; அவை இருதயத்தைப் பூரணப்படுத்தவோ, சுத்திகரிக்கவோ, மாற்றவோ முடியாது. ஆனால் பூரணமான, சுத்திகரிக்கப்பட்ட, ஆம், விடுதலையாக்கப்பட்ட மனச்சாட்சியைப் பெறக்கூடிய காலம் இப்போது வந்திருக்கிறது.

ஒரு புதிய ஆசாரியர், பரலோக பரிசுத்த ஸ்தலத்தில் ஒரு நித்திய மீட்பு

ஏனெனில் மேசியா வந்திருக்கிறார். பூரணமான காரியங்களின் பிரதான ஆசாரியர். பூரணத்தை உண்டாக்குகிற ஊழியமுள்ளவர். முன்னறிவிக்கப்பட்டபடியும் அறிவிக்கப்பட்டபடியும். அவர் பெரிதான, ஆம், பூரணமான ஒரு பரிசுத்த ஸ்தலத்துக்காக வந்தார். கைகளால் கட்டப்பட்ட பூமிக்குரிய ஒன்றுக்காக அல்ல. அது இந்த உலகத்துக்குரியதே அல்ல. வெள்ளாட்டுக்கடாக்கள், கன்றுக்குட்டிகள் ஆகியவற்றின் இரத்தத்தோடும் அதற்கு இனி ஒரு சம்பந்தமுமில்லை. ஏனெனில் இங்கே கிறிஸ்துவின் இரத்தம் கிரியை செய்கிறது. **அவருடைய சொந்த இரத்தம், அவருடைய சொந்த ஜீவன் நித்திய மீட்பை உண்டாக்கின பின்பு, அவர் பரலோக பரிசுத்த ஸ்தலத்துக்குள் பிரவேசித்தார்.** தம்முடைய சொந்த சிந்தப்பட்ட இரத்தத்தின் வல்லமையிலும் நித்திய மதிப்பிலும் அவர் உள்ளே பிரவேசித்தார். அவருடைய இரத்தமும் ஜீவனும் எல்லா விதத்திலும் மிருகங்களுடையதை மிஞ்சுகிறது. அது அளவற்ற மடங்கு மதிப்புள்ளது, ஒப்பிடவே முடியாதது.

பூமிக்குரிய பரிசுத்த ஸ்தலத்திலுள்ள பிரதான ஆசாரியனைப்போல அவர் பரிசுத்த ஸ்தலத்திலிருந்து மறுபடியும் வெளியே வருவதில்லை. அவர் மறுபடியும் வெளியே வரவேண்டியதுமில்லை. ஏனெனில் அவர் நமக்காக நித்தியமானதும் பூரணமானதுமான மீட்பை உண்டாக்கியிருக்கிறார். திரும்பச் செய்யவேண்டியது எதுவுமில்லை.

வெள்ளாட்டுக்கடாக்கள், காளைகள் ஆகியவற்றின் இரத்தமும், பிணத்தைத் தொட்டவர்கள்மேல் தண்ணீரோடு தெளிக்கப்பட்ட கடாரியின் சாம்பலும் வெளிப்புறமாகப் பரிசுத்தமாக்குமென்றால் – **கிறிஸ்துவின் இரத்தம் மெய்யான பரிசுத்தத்தையும் அர்ப்பணிப்பையும் எவ்வளவு**

அதிகமாய் உண்டாக்கும். ஏனெனில் நித்திய ஆவியானவரின் வல்லமையினாலும் நடத்துதலினாலும் அவர் மனப்பூர்வமாகத் தம்மைத் தேவனுக்கு ஒப்புக்கொடுத்தார். சிலுவையில் பலியாக. அதுவும் எந்தக் கறையும், குற்றம் சாட்டத்தக்க எதுவும் இல்லாமல். அவருடைய இரத்தம் மிருகபலிகளின் இரத்தத்தைப்போல வெளிப்புறமாகச் சுத்திகரித்துப் பரிசுத்தமாக்குவதில்லை. இல்லை. அது உங்கள் மனச்சாட்சியைச் சுத்திகரிக்கிறது! உங்களைப் பூரணப்படுத்தமாட்டா என்று நீங்கள் அறிந்திருக்கிற செத்த, பயனற்ற நியாயப்பிரமாணக் கிரியைகளிலிருந்து அது சுத்திகரிக்கிறது. விடுதலையான, சுத்திகரிக்கப்பட்ட மனச்சாட்சியோடு கடைசியாக நீங்கள் ஜீவனுள்ள தேவனுக்கு ஊழியம் செய்ய முடியும். விடுதலையாக்கப்பட்ட, சுத்திகரிக்கப்பட்ட இருதயங்களோடு.

மரணசாசனமும், சுதந்தரமும், இரத்தத்தினால் உண்டாகும் சுத்திகரிப்பும்

அவர் தேவனோடுள்ள ஒரு புதிய, இரண்டாம் உடன்படிக்கையின் மத்தியஸ்தரானார். ஏனெனில் முதலாம் உடன்படிக்கையின்கீழ் செய்யப்பட்ட மீறுதல்களிலிருந்து நம்மை மீட்கும்படி அவர் மரித்து, தம்மைப் பலியாக ஒப்புக்கொடுத்தார். நம்முடைய மத்தியஸ்தராகிய அவர் மூலம், சுவிசேஷத்தின் அழைப்பை ஏற்றுக்கொண்ட எல்லாரும் வாக்களிக்கப்பட்ட நித்திய சுதந்தரத்தைப் பெற்றுக்கொள்ள முடியும்.

ஒரு பலியின் மரணம் நடந்த பின்பே ஒரு உடன்படிக்கை செல்லுபடியாகிறது. ஒரு பலியின் மரணமும் இரத்தமும் இல்லாமல் அது பலனற்றது. ஆகவேதான் முதலாம், அதாவது பழைய உடன்படிக்கையும் இரத்தத்தினால் பிரதிஷ்டைபண்ணப்பட்டது. மோசே உடன்படிக்கையின் எல்லாக் கட்டளைகளையும் ஜனத்துக்கு வாசித்துக் காண்பித்தபோது, பலிகளின் இரத்தத்தைத் தண்ணீரோடும்

சிவப்பு ஆட்டுமயிரோடும் உடன்படிக்கையின் புஸ்தகத்தின்மேலும் ஜனங்கள் எல்லார்மேலும் தெளித்தான். யாத்திராகமம் 24 அறிவிக்கிறபடி அவன் சொன்னான்: "நீங்கள் இப்போது கட்டுப்பட்டிருக்கிற உடன்படிக்கையின் இரத்தம் இதுவே." ஆனால் நியாயப்பிரமாணப் புஸ்தகமும் ஜனங்களும் மாத்திரம் தெளிக்கப்படவில்லை. ஆசரிப்புக் கூடாரமும் ஆராதனைப் பணிமுட்டுகளும், ஆம், ஏறக்குறைய எல்லாக் காரியங்களும் இரத்தத்தினால் சுத்திகரிக்கப்படுகின்றன. நியாயப்பிரமாணமே இப்படிக் கட்டளையிடுகிறது. ஆகவே**நியாயப்பிரமாணத்தின்கீழ், பழைய உடன்படிக்கையில்**– இரத்தம் சிந்தப்படாமல் – பாவங்களுக்கு மன்னிப்போ சுத்திகரிப்போ இல்லை.

ஒரே தரம் பலியிடப்பட்டு – ஒரே தரம் பிரவேசித்து: முடிந்தது

பரலோக பரிசுத்த ஸ்தலத்தின் சாயலாயிருக்கிற கூடாரம் இரத்தத்தினால் சுத்திகரிக்கப்படுவது அவசியமாயிருந்தது. ஆனால் பரலோக பரிசுத்த ஸ்தலத்துக்கு மிகவும் மேன்மையான ஒரு பலி அவசியமாயிருந்தது. **ஏனெனில் நாம் அறிந்திருக்கிறபடி, கிறிஸ்து மனுஷரால் கட்டப்பட்ட பூமிக்குரிய பரிசுத்த ஸ்தலத்துக்குள் அல்ல, நேரடியாகப் பரலோகத்துக்குள், தேவனுடைய சிங்காசனத்துக்கு முன்பாகப் பிரவேசித்தார். அங்கே அவர் பிரதான ஆசாரியராக நமக்காகப் பரிந்து நிற்கிறார். தேவனுடைய சமுகத்தில்.**

தம்மைத் திரும்பத் திரும்பப் பலியிடும்படி அவர் அங்கே பிரவேசிக்கவில்லை. பழைய உடன்படிக்கையின்கீழிருந்த பிரதான ஆசாரியனுக்கு அப்படி இருந்தது; அவன் தன் சொந்த இரத்தத்தோடு அல்ல, ஒரு மிருகபலியின் இரத்தத்தோடு திரும்பத் திரும்ப உள்ளே பிரவேசிக்கிறான். இந்த ஆசாரிய, பலி முறைமையின்படியானால், கிறிஸ்து பலமுறை பாடுபடவேண்டியிருந்திருக்கும்.

இல்லை, தேவன் குறித்த காலத்தில் மேசியா ஒரே தரம் பூமியில் வெளிப்பட்டார். யுகங்களின் முடிவில், பழையது அதின் முடிவுக்கு வந்தபோது. **பூரணமான பலியாக, சிலுவையில் மனப்பூர்வமாகத் தம்மை ஒப்புக்கொடுத்ததினால், பாவப் பிரச்சினையை ஒரே தரம் இறுதியாகத் தீர்க்கும்படி அவர் வந்தார். நம்மை தேவனிடமிருந்து பிரிக்கிறதும் சிருஷ்டியைத் தீட்டுப்படுத்துகிறதுமான பாவத்தைத் தம்முடைய பலியினால் திரும்பி வரமுடியாதபடி அகற்றும்படி வந்தார். ஒரே தரம் மரிப்பதும், அதன்பின் தேவனுடைய நியாயத்தீர்ப்புக்கு முன்பாக நிற்பதும் மனுஷருக்கு நியமிக்கப்பட்டிருக்கிறதுபோலவே, அவ்வளவு ஒரே தரமாகவும் மாற்றமுடியாததாகவும்.**

எந்த மனுஷனும் இரண்டு முறை மரிப்பதில்லை, கிறிஸ்துவும் அப்படியே! அதேபோல மேசியாவும் ஒரே தரம் என்றென்றைக்குமாகப் பலியாக மரித்தார், **அநேகருடைய பாவங்களைத் தம்மேல் ஏற்றுக்கொள்ளும்படி. அவற்றைத் தமக்குள் ஏற்றுக்கொண்டு மரணத்துக்குள் கொண்டுபோய், அவை ஒருபோதும் இருந்ததேயில்லை என்பதுபோல அவற்றை அழித்துப்போடும்படி. பாவம் ஒழிக்கப்பட்டது இப்படித்தான்: அவர் அதைத் தம்மேல் ஏற்றுக்கொண்டு, சிலுவையின்மேல், மரணத்துக்குள் சுமந்துகொண்டுபோனார்; ஜனத்தின் பாவங்களைச் சுமந்த கடா வனாந்தரத்துக்குள், மரணத்தின் தேசத்துக்குள் அனுப்பப்பட்டதுபோல. அவர் பாவத்தை அகற்றி, துடைத்து, ஒழித்துப்போட்டார்.**

மகா பாவநிவிர்த்தி நாளில், பிரதான ஆசாரியன் கூடாரத்திலிருந்து திரும்பி வருவதற்காக ஜனங்கள் காத்திருந்தார்கள்; ஏனெனில் அப்பொழுது பாவநிவிர்த்தியும் மன்னிப்பும் தேவனால் ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டு நிறைவேற்றப்பட்டிருக்கும். அப்படியே கிறிஸ்துவும் பரலோக

பரிசுத்த ஸ்தலத்தை இன்னும் ஒரே ஒரு முறை விட்டு வருவார்: பாவமன்னிப்புக்காக மறுபடியும் உள்ளே பிரவேசிக்கும்படி அல்ல. இல்லை, அவருக்காகக் காத்திருக்கிற எல்லாருக்கும் அவர் வெளியே வந்து காணப்படுவார். மறுபடியும் சொல்லுகிறேன்: **பாவப் பிரச்சினையைத் தீர்க்கும்படி அல்ல, தம்மை நம்புகிறவர்களை முழுமையாக இரட்சித்து, பரலோக பரிசுத்த ஸ்தலத்துக்குள், தேவனுடைய நித்திய இளைப்பாறுதலுக்குள் நடத்திக்கொண்டுபோகும்படியே.**

அதிகாரம் 10

அக்காலப் பலிகளின் பலவீனமும், தம்மைப் பலியாக்க மேசியாவுக்கிருந்த ஆயத்தமும்

பலி விதிமுறைகளோடுகூடிய நியாயப்பிரமாணமும், ஆசரிப்புக் கூடாரத்தைக் கட்டுவதற்கான வழிமுறைகளும், பெரிதான ஒன்றின் நிழலைப்போல இருக்கின்றன. அதாவது கிறிஸ்துவில் இப்போது வெளிப்பட்டு வந்திருக்கிற பூரணமான காரியங்களின் நிழல். ஆகவே திரும்பத் திரும்ப, வருஷந்தோறும் மகா பாவநிவிர்த்தி நாளில் செலுத்தப்படுகிற பலிகள் ஒருபோதும் பூரணப்படுத்த முடியாது. அந்த நாளில் ஜனங்கள் எல்லாரும் மன்னிப்பை எதிர்பார்த்து ஆசரிப்புக் கூடாரத்துக்கு வருகிறார்கள். அங்கே மன்னிப்பும் பூரணமும் கிடைத்திருந்தால், பலி ஊழியம் முழுவதும் முடிவுக்கு வந்திருக்கலாமே. அப்பொழுது மன்னிக்கப்படாத பாவங்களைக் குறித்து ஜனங்களும் ஆசாரியர்களும் மனச்சாட்சியில் வருந்தவேண்டியிருந்திருக்காது. மகா பாவநிவிர்த்தி நாளிலும் – வேறு எந்தப் பலியிலும் – **வெள்ளாட்டுக்கடாக்கள், காளைகள் ஆகியவற்றின் இரத்தம் பாவங்களை நீக்குவது கூடாத காரியம். வருஷந்தோறும் வருகிற பாவநிவிர்த்தி நாள் அதின் பலிச் சடங்குகளோடு பாவங்களைத் திரும்பத் திரும்ப நினைவுபடுத்தினாலும்! ஆனால் மன்னிப்பையும் சுத்திகரிப்பையும் குறித்த நிலையான நிச்சயத்தை அதனால் உண்டாக்க முடியவில்லை. ஒருவேளை ஒரு வருஷத்துக்கு மனச்சாட்சியின் அமைதியை மாத்திரம்.**

தேவனுடைய குமாரன் உலகத்துக்குள் வந்தபோது, சங்கீதம் 40-இன் வார்த்தைகளைச் சுட்டிக்காட்டி, அவை தம்மில் நிறைவேறுகிறதைத் தெரியப்படுத்தினார்: “தேவனே, மிருகபலிகளையும் போஜனபலிகளையும் நீர் உண்மையில்

ஒருபோதும் விரும்பவில்லை. எனக்கோ ஒரு சரீரத்தை ஆயத்தம்பண்ணினீர். சர்வாங்க தகனபலிகளும் பாவநிவாரணபலிகளும் உமக்கு உண்மையில் பிரியமாயிருக்கவில்லை. அப்பொழுது நான் சொன்னேன்: என்னைப் பாரும். உம்முடைய இரட்சிப்பின் சித்தத்தை நிறைவேற்ற நான் வருகிறேன். பழைய ஏற்பாட்டுச் சுருளில் என்னைக் குறித்து இது ஏற்கெனவே எழுதப்பட்டிருக்கிறது.” தேவனுடைய இந்த வார்த்தைகள், பலி விதிமுறைகளோடுகூடிய மோசேயின் நியாயப்பிரமாணத்துக்கு மிகவும் பிற்பட்டு வருகின்றன; புதிதானதும் மிகவும் மேன்மையானதுமான ஒன்றை அவை அறிவிக்கின்றன.

“எல்லாப் பலிகளிலும் உமக்குப் பிரியமில்லை, ஆம், நீர் அவற்றை விரும்பவேயில்லை” என்று அவர் சொன்னபோது (அவை தேவனுடைய நியாயப்பிரமாணத்தின்படி செலுத்தப்பட்டாலும்), தேவனுடைய இருதயத்தையும் சித்தத்தையும் புரிந்துகொண்ட குமாரன் தொடர்ந்து சொன்னார்: **“இதோ, உம்முடைய இரட்சிப்பின் சித்தத்தை நிறைவேற்ற நான் வருகிறேன்”.**

இப்படியாக, இரண்டாவதான, புதிய, நித்திய உடன்படிக்கையை ஏற்படுத்தும்படி, அவர் தம்முடைய மனுஷத்தன்மையில் முதலாம் உடன்படிக்கையையும் அதின் பலி ஊழியத்தையும் நீக்கிப்போடுகிறார். **ஏனெனில் மேசியா செய்துமுடித்து நிறைவேற்றின தேவனுடைய இரட்சிப்பின் சித்தத்தினால் நாம் பரிசுத்தமாக்கப்பட்டிருக்கிறோம். பாவங்களிலிருந்து சுத்திகரிக்கப்பட்டிருக்கிறோம். தேவனிடம் சேரவும் அவருக்கு ஊழியம் செய்யவும் பூரணப்படுத்தப்பட்டிருக்கிறோம். கொல்கொதாவில் சிலுவையில் ஒரே தரம் செலுத்தப்பட்ட இயேசுவின் சரீரமாகிய பலியினால்.**

சுருக்கம்: புதிய, நித்திய உடன்படிக்கையில் முழுமையான, நித்திய இரட்சிப்பு

பழைய உடன்படிக்கையின் ஒவ்வொரு ஆசாரியனும் அனுதினமும் நின்றுகொண்டு தன் ஊழியத்தைச் செய்கிறான். ஒருபோதும் பாவங்களை நீக்க முடியாத அதே பலிகளைத் திரும்பத் திரும்பச் செலுத்துகிறான். எப்படி முடியும்? பலியிடப்பட்ட மிருகங்களுக்குப் பாவத்தைப் பற்றி ஒன்றும் தெரியாதே. ஆனால் பூரணமான ஆசாரியராகிய கிறிஸ்து, பாவங்களுக்காக ஒரே ஒரு பலியைச் செலுத்தினார்: தம்மையே. பரிசுத்தரும் பாவமில்லாதவருமானவர். அவருடைய பலி **எல்லாவற்றையும்** சரிசெய்தது. அது திரும்பச் செய்யப்படவேண்டியதில்லை. ஆகவே அவர் என்றென்றைக்குமாக **உட்கார்ந்தார்**. தேவனுடைய சிங்காசனத்தில். தம்முடைய குமாரனின் மனப்பூர்வமான, இணையற்ற பலியைக் கொண்டாடுகிற தேவனுடைய வலதுபாரிசத்தில். அங்கே சிங்காசனத்தருகே, தம்முடைய சத்துருக்கள் எல்லாரும் தமக்கு முழுமையாகக் கீழ்ப்படுத்தப்படும்வரை அவர் காத்திருக்கிறார். ஏனெனில் அநேக சத்துருக்கள் உண்டு; அவரைச் சிலுவையில் அறைந்தவர்களும், அவருடைய இரட்சிப்பின் கிரியையைப் புறக்கணிக்கிறவர்களும்.

ஏனெனில் ஒரே ஒரு பூரணமான பலியினால் அவர் – விசுவாசிக்கிற – நம்மை என்றென்றைக்கும் பரிசுத்தமாக்கியிருக்கிறார். இப்படி அவர் நம்மைத் தம்முடைய இலக்குக்குக் கொண்டுவந்திருக்கிறார். அவர் விரும்பினபடியே நாம் ஆகவேண்டியிருந்தது. அவரோடுகூட, அவருடைய பரிசுத்த ஸ்தலத்தில் இருக்கும்படி, தேவனாலேயே பரிசுத்தமாக்கப்படுகிற நம்மை.

சரியாக இதையே பரிசுத்த ஆவியானவர் பூர்வ தீர்க்கதரிசியாகிய எரேமியாவின் வார்த்தைகளில்

சாட்சியிடுகிறார்: “இந்த உடன்படிக்கையை நான் அவர்களோடு ஏற்படுத்துவேன் என்று கர்த்தர் சொல்லுகிறார்.**என்னுடைய பிரமாணங்களை அவர்கள் இருதயங்களில் வைத்து, அவர்கள் சிந்தைகளில் எழுதுவேன்.**” மேலும்: “**அவர்களுடைய பாவங்களையும் அக்கிரமங்களையும் நான் இனி ஒருபோதும் நினைப்பதில்லை.**அவை ஒருபோதும் நடக்காததுபோல மன்னிக்கப்பட்டிருக்கின்றன. அவற்றை நான் இனி ஒருபோதும் உங்களுக்கு முன்பாக வைக்கவோ உங்கள்மேல் சுமத்தவோ மாட்டேன்.” ஆகவே மன்னிப்பு நடந்துவிட்டால், அது தேவனால் அறிவிக்கப்பட்டு உறுதிப்படுத்தப்பட்டால், பாவத்துக்காக வேறொரு பலி இனி ஒருபோதும் தேவையில்லை. ஆரோனின் பலி ஊழியம் முழுவதும் முடிந்துவிட்டது; ஆகவே அது தேவையற்றதாகி, ஆம், செல்லாததாகிவிட்டது.

மகா பரிசுத்த ஸ்தலத்தில் வாழ்க்கை

இப்போது ஒரு பெரிய இலக்கு அடையப்பட்டிருக்கிறது. எப்போதுமே தேவனுடைய இருதயத்தின் வாஞ்சையாயிருந்த ஒன்று. தேவனுடைய வாசஸ்தலமும் சிங்காசன மண்டபமுமாகிய பரலோகம் திறந்திருக்கிறது. எல்லாருக்கும். நாம் அவரிடம் வரலாம். இப்போது நமக்கு முழு நம்பிக்கை உண்டு; பரலோகத்தின் உள்ளான பரிசுத்த ஸ்தலத்துக்குள், தேவனுடைய சிங்காசனத்துக்கு முன்பாக, பயமில்லாமல் தைரியமாக வரலாம். விசுவாசத்தில். இன்னும் சரீரத்தில் அல்ல. இயேசுவின் இரத்தத்தினால். முன்பு இல்லாத ஒரு **புதிய வழியில்**. ஜீவனுள்ள வழி. அது மரணத்துக்கு அல்ல, ஜீவனுக்குள் நடத்துகிறது. தேவனுடைய பரிசுத்தமும் அன்புமுள்ள பிரசன்னத்துக்குள். இந்தப் புதிய, ஜீவனுள்ள வழியில் நாம் இடைவிடாமல் முன்னேறிச் செல்லலாம். இயேசுவாகிய அவரே இந்த வழியை நமக்குப் பிரதிஷ்டைபண்ணித் திறந்துவைத்தார். பூமிக்குரிய பரிசுத்த ஸ்தலத்தில் பிரவேசத்தைத் தடுக்கிற திரைச்சீலையின்

வழியாக. ஆகவே திரைச்சீலை கிழிக்கப்படவேண்டியிருந்தது. உயிரோடிருந்த இயேசு, தேவன் யார் என்பதையும், நாம் எப்படியிருக்கவேண்டும், ஆனால் எப்படியிருக்கவில்லை என்பதையும் நமக்குக் காட்டினார். தம்முடைய வாழ்க்கையில் அவர் இன்னும் கிழிக்கப்படாத திரைச்சீலையைப்போல இருந்தார். அவருடைய பலி, நமக்காக அவர் மரித்ததே, வழியைத் திறந்தது. இதினால் பழைய ஆசாரிய, பலிச் சடங்கு முறை என்றென்றைக்குமாக முடிந்துவிட்டது.

அவர் தேவனுடைய வீட்டின்மேல் நம்முடைய மகா ஆசாரியருமாயிருக்கிறார். அவர் நமக்காக தேவனிடத்தில் இருக்கிறார். அவர் நம்மைக் கைப்பிடித்து தேவனுடைய பிரசன்னத்துக்குள் நடத்துகிறார். நாம் இன்னும் அனுபவிக்கிற நம்முடைய எல்லாப் பலவீனங்களும், தவறுகளும், பாவங்களும் இருந்தும், தேவனுடைய பிரசன்னத்திலும் அவர் நம்மை வழிநடத்துகிறார். பரலோக பரிசுத்த ஸ்தலத்தில் நாம் நம்பிக்கையோடு ஜெபிக்கவும், ஆராதிக்கவும், இளைப்பாறவும், தேவனுக்குச் செவிகொடுக்கவும் முடியும்படி, இதற்கான எல்லாப் பொறுப்பையும் அவர் ஏற்றுக்கொள்ளுகிறார்.

அப்படியானால் இப்போது நாம் உண்மையாகவே இடைவிடாமல் தேவனிடம் போவோமாக! அவருடைய சிங்காசனத்துக்கு. உண்மையுள்ள இருதயத்தோடு. இப்படிப்பட்ட இருதயங்களை தேவன் தேடுகிறார். விசுவாசம் மாத்திரமே நமக்குக் கொடுக்கிற முழு நிச்சயத்தோடு. நம்முடைய இருதயங்கள் அவருடைய இரத்தத்தினால் சுத்திகரிக்கப்பட்டிருக்கின்றனவே. நம்முடைய பாவத்தினிமித்தம் நம்மை இடைவிடாமல் குற்றஞ்சாட்டுகிற மனச்சாட்சி இனி இல்லை. தேவனுடைய வார்த்தை என்னும் சுத்தமான தண்ணீரினாலும் நாம் – நிச்சயமாக உருவக அர்த்தத்தில் – பாவத்தின் அழுக்கிலிருந்து கழுவப்பட்டிருக்கிறோம்.

இவ்வளவு நிறைவாகப் பெற்றுக்கொண்டவர்களாக, நம்முடைய நம்பிக்கையை நம்மைச் சுற்றியுள்ளவர்களுக்கு முன்பாக அறிக்கையிடுவதைத் தவிர வேறு என்ன செய்வோம்? பகைமையின் மத்தியில் அதைக் கைவிடாமல், உறுதியாகப் பற்றிக்கொண்டிருப்பதைத் தவிர. **அண்டம் முழுவதும் ஆளப்படுகிற தேவனுடைய சிங்காசனத்தில் வீற்றிருக்கிற மேசியாவே அந்த நம்பிக்கை. இன்று நாம் விசுவாசத்தில் ஏற்கெனவே பெற்றிருப்பது ஒரு நாள் நிஜமாகி, கண்ணுக்குத் தெரியும் என்ற நம்பிக்கை.** ஏனெனில் இந்த வாக்குத்தத்தத்தை நமக்குக் கொடுத்தவரைப்போல உண்மையுள்ளவர் வேறு எவரும் இல்லை.

ஆம், அன்போடும் அக்கறையோடும் ஒருவரையொருவர் கவனித்துக்கொள்வோமாக. கண்காணிப்பதற்காக அல்ல. ஒருவரையொருவர் ஊக்குவிப்பதற்காகவே: அன்பினாலும் நன்றியினாலும் நன்மை செய்யும்படி. நம்முடைய பிறரை உற்சாகப்படுத்தும்படி. திரும்பத் திரும்ப ஒன்றுகூடி, ஐக்கியத்தை வளர்த்து, ஜெபித்து, ஆராதிப்போமாக. இதை முடிந்தவரை தவறாமல் செய்வதிலிருந்து எதுவும் நம்மைத் தடுக்கக்கூடாது. இப்படி நாம் விசுவாசத்தில் முன்னேறுகிறோம். சிலர் இதை முற்றிலும் விட்டுவிட்டார்கள்; சோர்ந்துபோய், விசுவாசத்தையும் நம்பிக்கையையும்கூடக் கைவிடும் அபாயத்தில் இருக்கிறார்கள். ஐக்கியத்துக்கும் நம்பிக்கையிலும் ஒருவரையொருவர் முன்வந்து உற்சாகப்படுத்துவோமாக. **ஏனெனில் நம்முடைய கர்த்தராகிய இயேசுவின், தேவனுடைய மகா நாள் மேலும் மேலும் சமீபித்து வருகிறது.** நாளுக்கு நாள்.

பழைய உடன்படிக்கைக்கும் பழைய பலி முறைமைக்கும் திரும்புதலும் அதின் விளைவுகளும்

அறிந்தும் வேண்டுமென்றும் விசுவாசத்தையும் நம்பிக்கையையும் கைவிடுகிறவனுக்கு ஒரு கடுமையான பிரச்சினை உண்டு. ஏனெனில் ஒருமுறை சத்தியத்தை

அறிந்துகொள்ளும் பாக்கியம் அவனுக்குக் கிடைத்தது; ஆனால் பின்பு அவன் அதைத் தூக்கியெறிகிறான். ஒருமுறை இயேசுவின் பலியை அறிந்துகொண்ட பின்பு அதைப் புறக்கணிக்கிறவனுக்கு – அவன் சார்ந்துகொள்ளக்கூடிய வேறொரு பலி இல்லை. அப்பொழுது எந்தப் பலி அவனை இரட்சிக்க முடியும்? தெய்வீக நியாயத்தீர்ப்பைப் பயத்தோடு எதிர்பார்ப்பது மாத்திரமே அவனுக்கு மீதியாயிருக்கிறது. ஏனெனில் பழைய பலி முறைமை அவனுடைய மனச்சாட்சிக்கு விடுதலை கொடுக்க முடியாதே. மேசியாவின் சத்துருக்கள்மேல் வரப்போகிற, தடுக்கமுடியாத நியாயத்தீர்ப்பின் அக்கினியை எதிர்பார்ப்பது மாத்திரமே மீதியாயிருக்கிறது. மோசேயின் நியாயப்பிரமாணத்தைத் தள்ளினவனே சாட்சிகளின் வாக்குமூலத்தின்பேரில் இரக்கமில்லாமல் சாகிறான். அப்படியானால் இப்போது தேவனுடைய குமாரனை, மேசியாவாகிய இயேசுவை – அவர் குப்பையென்பதுபோல – காலால் மிதிக்கிறவனுக்கு வரும் தண்டனை எவ்வளவு பயங்கரமாயிருக்கும் என்று நினைக்கிறீர்கள்? **பரிசுத்தமாக்கிப் பூரணப்படுத்துகிற புதிய, நித்திய உடன்படிக்கையின் இரத்தத்தை அசுத்தமாக எண்ணுகிறவனுக்கு?** ஒருகாலத்தில் இந்தக் கிருபையை அவனிடம் கொண்டுவந்து, அதைக் குறித்து அவனைப் பிரகாசிப்பித்த ஆவியானவரை, தனக்கு நேரிட்டதிலேயே மிக மோசமானது அதுதான் என்பதுபோல இப்போது நிந்திக்கிறவனுக்கு? உபாகமம் 32-இல் மோசே யாரைக் குறித்துச் சொன்னானோ அவரை நாம் அறிந்திருக்கிறதால் இதைச் சொல்லுகிறோம்: “பழிவாங்குதலும் பதிலளித்தலும் எனக்குரியது” என்று கர்த்தர் சொல்லுகிறார். மேலும்: “கர்த்தர் தம்முடைய ஜனத்தை நியாயந்தீர்ப்பார்.” இதைக் குறித்து எந்தச் சந்தேகமும் இருக்க முடியாது. ஒருமுறை எல்லாவற்றையும் அறிந்து விசுவாசித்த பின்பு, தன் பாவங்களோடும், மேசியாவையும் அவருடைய பலியையும் தள்ளினதோடும் ஜீவனுள்ள தேவனுடைய கைகளில் விழுவது பயங்கரமானது.

நித்தியமானவரைச் சந்திப்பதிலிருந்து ஒருவனும் தப்பிக்க முடியாது. ஒன்று முற்றிலும் நிச்சயம்: மரணம். அதன்பின் நியாயத்தீர்ப்பு. எல்லாரும் ஜீவனுள்ள தேவனைச் சந்திப்பார்கள்.

அக்காலத்து உறுதியையும் பாடுகளைச் சகிக்கும் ஆயத்தத்தையும் நினைவுகூருதல்

உங்கள் விசுவாசப் பாதையில் கிறிஸ்துவுக்காக நீங்கள் ஏற்கெனவே எவ்வளவு சகித்திருக்கிறீர்கள் என்று பாருங்கள். தொடக்கத்தில், அநேக நாட்களுக்கு முன்பு, கிருபையின் ஆவியானவரால் நீங்கள் பிரகாசிப்பிக்கப்பட்டபோது, வழக்கத்துக்கு மாறான அளவு போராட்டத்தையும் பாடுகளையும் ஏற்றுக்கொண்டீர்கள். நீங்கள் விசுவாசத்தில் உறுதியாய் நிலைத்திருந்தீர்கள். பொல்லாத வார்த்தைகளால் உங்களை நிந்தித்து, குப்பையைப்போல நடத்தி, உபத்திரவப்படுத்தினார்கள். இப்படி நீங்கள் எல்லாருக்கும் முன்பாக வேடிக்கைப்பொருளாக்கப்பட்டீர்கள். இது உங்களை நேரடியாகத் தாக்காதபோதும், இப்படிப் பாடுபட்டவர்களின் பக்கத்தில் நீங்கள் உண்மையாக நின்றீர்கள். விசுவாசத்தினிமித்தம் கட்டப்பட்டவர்களை, நீங்களே சிறையில் இருக்கிறதுபோல ஆதரித்தீர்கள். உங்கள் உடைமைகள் கொள்ளையிடப்பட்டதைக்கூடச் சந்தோஷத்தோடு சகித்தீர்கள். **மிகவும் மேன்மையானதும், எல்லாவற்றுக்கும் மேலாக என்றென்றைக்கும் நிலைத்திருக்கிறதுமான ஒரு சொத்து உங்கள் எல்லாருக்கும் உண்டு என்று நீங்கள் அறிந்திருந்தீர்கள்.**

ஆகவே விசுவாசத்தைக் கைவிடுகிறவர்களைப்போல, உங்கள் தைரியத்தையும், நம்பிக்கையையும், எதிர்பார்ப்பையும் தூக்கியெறியாதிருங்கள். மேசியாவாகிய இயேசுவின் பக்கத்தில் பகிரங்கமாக நில்லுங்கள்! **ஏனெனில் ஒரு பெரிய பலன் உங்களுக்காகக் காத்திருக்கிறது. பொறுமையோடு நிலைத்திருங்கள்!** நீங்கள் தேவனுடைய சித்தத்தைச்

செய்திருக்கிறீர்களே. மேசியாவாகிய இயேசுவை ஏற்றுக்கொண்டிருக்கிறீர்கள். இப்போது அவரைப் பின்பற்றவும் செய்யுங்கள்! அதிலேயே நிலைத்திருங்கள் – தேவனுடைய வாக்குத்தத்தம் உங்கள் வாழ்க்கையில் நிறைவேறும்படி. தீர்க்கதரிசியாகிய ஆபகூக் சொல்லுகிறபடி, அதுவரை இன்னும் கொஞ்சக் காலம் மாத்திரமே. வருகிறவராகிய கிறிஸ்து வந்து – எல்லாப் பாடுகளுக்கும் என்றென்றைக்குமாக முடிவு கொண்டுவருவார். அது இன்னும் நடக்கவில்லையென்றால், அதற்குக் காரணம் உண்டு. அவர் இன்றுவரை வராததற்கும்.

ஆனால் “நீதிமான் **விசுவாசத்தினாலே** பிழைப்பான்! அவன் பின்வாங்கி விசுவாசத்தைத் தூக்கியெறிந்தால், அவன்மேல் எனக்குப் பிரியமிருக்காது.” நாமோ பின்வாங்கி, விசுவாசத்தின் இலக்கைக் கைவிட்டு, அழிவில் முடிகிறவர்களைச் சேர்ந்தவர்களல்ல. இல்லை! முழுமையான இரட்சிப்புக்கென்று விசுவாசிக்கிறவர்களைச் சேர்ந்தவர்கள் நாம். கிறிஸ்து திரும்ப வரும்வரை, இரட்சிக்கிற மேசியா-விசுவாசத்தை நாம் உறுதியாகப் பற்றிக்கொண்டிருக்கிறோம்.

அதிகாரம் 11

விசுவாசத்தினால் வாழ்தல் – விசுவாசத்தினால் நிலைத்திருத்தல்

விசுவாசமே தீர்மானமானது. ஆனால் விசுவாசம் என்றால் சரியாக என்ன? விசுவாசம் என்பது உறுதியான நிச்சயம், அசையாத நம்பிக்கை, ஆம், ஒருவன் நம்புகிறதையும் – வரப்போகிறதையும் – ஒருவிதத்தில் முன்கூட்டியே பெற்றுக்கொள்ளுதல். விசுவாசத்துக்கு எதிர்காலமானது ஏற்கெனவே நிஜமானதுபோல இருக்கிறது.

விசுவாசம் என்பது காணப்படாதவைகளைக் குறித்த நிச்சயம், உறுதியான அத்தாட்சி. அல்லது இன்னும் காணப்படாதவைகளைக் குறித்த. நம்மைப்போன்ற மனுஷராகிய நம்முடைய முன்னோர்களின் உற்சாகமூட்டும் உதாரணங்களால் இதை உங்களுக்குத் தெளிவுபடுத்துவேன். அவர்களிடத்தில் விசுவாசம் உயிரோடிருந்தது. கஷ்டம் வந்தபோது அது வற்றிப்போகவில்லை. உங்களுக்கும் இது கடினமும் சவாலுமான காலம். ஆகவே: அவர்களை முன்மாதிரியாகக் கொள்ளுங்கள்.

தேவனுடைய சிருஷ்டிப்பின் வார்த்தைகளினால் உலகம் உண்டானது என்று விசுவாசம் மாத்திரமே புரிந்துகொள்ளுகிறது. மனுஷராகிய நம்மில் ஒருவனும் அங்கே இருக்கவுமில்லை, அதைக் காணவுமில்லை. ஒன்றுமில்லாமையிலிருந்து அவர் உலகத்தைச் சிருஷ்டித்தார்.

ஆபேல்

மனுக்குல வரலாற்றின் தொடக்கத்தில், விசுவாசத்தினாலே ஆபேல் தேவனுக்குப் பிரியமான ஒரு மிருகபலியைச் செலுத்தினான். அது தேவனுக்கு அவனுடைய சகோதரனாகிய காயீனுடைய பலியைவிடப் பெரிய பலியாயிருந்தது. அவன்

நிலத்தில் விளைந்த கனிகளைச் செலுத்தினான். அந்தப் பலியை ஏற்றுக்கொண்டதினால், ஆபேல் நீதிமான் என்றும் காயீன் அப்படியல்ல என்றும் தேவன் சாட்சி கொடுத்தார். இது நடந்து இவ்வளவு காலமாகியும், ஆபேலுக்கும் அவனுடைய பலிக்கும் இன்றும் வாழ்வா சாவா என்னும் அளவுக்கு முக்கியமான ஒரு செய்தி உண்டு: பாவிகளாகிய நமக்கு, நமக்காகச் செலுத்தப்பட்ட ஒரு பலியின் மூலம் மன்னிப்பும் புதிய தொடக்கமும் தேவை. நான் விரிவாக விவரித்ததுபோல, அந்தப் பலி கிறிஸ்துவே.

ஏனோக்கு

விசுவாசத்தினாலே ஏனோக்கு பரலோகத்துக்கு, தேவனிடம் எடுத்துக்கொள்ளப்பட்டான். மரணத்தைக் காணாமல். உயிரோடிருக்கிற மனுஷனாக அவன் பரலோகத்துக்கு, தேவனிடம் போனான். ஏன்? ஏனெனில் அவனுடைய வாழ்க்கையில் தேவன் மிகவும் பிரியமாயிருந்தார், அவனைத் தம்மிடத்தில் வைத்துக்கொள்ள விரும்பினார் – அவன் காலத்திலிருந்த அநேகருக்கு மாறாக. விசுவாசமில்லாமல் தேவனுக்கு ஒருபோதும் பிரியமாயிருக்க முடியாது. தேவனிடத்தில் வருகிறவன், அவரிடம் சேர முயலுகிறவன், அவர் உண்டென்று நிச்சயமாக விசுவாசிக்கவேண்டும். அது மாத்திரமல்ல. தம்மை உண்மையோடும் விடாமுயற்சியோடும் தேடுகிறவர்களுக்கு தேவன் பலனளித்து, அவர்களுக்குப் பதில் கொடுக்கிறார் என்றும் அவன் விசுவாசிக்கவேண்டும்.

நோவா

ஒரு பெரிய கப்பலை, பேழையை, கட்டும்படி நோவா தேவனிடமிருந்து கட்டளை பெற்றான். வறண்ட நிலத்தில். அருகில் கடல் இல்லை. விசுவாசத்தினால் மாத்திரமே அவனால் இப்படிப்பட்ட காரியத்தைச் செய்ய முடிந்தது. தேவனால் எச்சரிக்கப்பட்டு, தனக்கு என்ன நேரிடப்போகிறது என்று பயத்தோடு எதிர்பார்த்துக்கொண்டு, அவன் பல

பத்தாண்டுகளாகக் கட்டினான். அவனுடைய துணிச்சலான கற்பனைகளிலும் அதை அவனால் சித்தரித்துப் பார்க்க முடியவில்லை. தேவனுக்குக் கீழ்ப்படிந்ததினால், அவன் அவருடைய பக்கத்தில் நின்றான். அதே நேரத்தில் – கீழ்ப்படிதலோடு பேழையைக் கட்டினதினால் – தேவனுக்குச் செவிகொடாத மனுஷருடைய அவபக்தியை அவன் குற்றவாளியாகத் தீர்த்தான். இப்படி அவன் நீதிமானானான். விசுவாசத்தினாலே.

ஆபிரகாம்

ஆபிரகாமும் விசுவாசத்தினால் மாத்திரமே கீழ்ப்படிய முடிந்தது. தேவனுடைய கட்டளையைக் கேட்டபின்பு, அவன் தன் பிதாக்களின் தேசத்தைவிட்டுப் புறப்பட்டான். இலக்கு எங்கே என்று அறியாமலே அவன் புறப்பட்டுப்போனான். தேவனிடமிருந்து சுதந்தரமாகப் பெறவேண்டிய ஒரு இடத்துக்கு.

விசுவாசத்தினாலே, தனக்குச் சுதந்தரமாக வாக்களிக்கப்பட்ட தேசத்தில் அவன் அலைந்து திரிந்தான். அறியாத ஒரு பகுதியில் அந்நியனாகக் கூடாரங்களில் குடியிருந்தான். தன் குமாரனாகிய ஈசாக்கோடும் பேரனாகிய யாக்கோபோடும். ஆபிரகாம் பெற்ற அதே வாக்குத்தத்தத்துக்கு அவர்கள் எல்லாரும் சுதந்தரவாளிகள்.

அவர்கள் அந்நிய தேசத்தில் நாடோடிகளைப்போல வாழ்ந்தார்கள். ஆனால் அவர்கள் இன்னும் தூரமாக நோக்கினார்கள். உறுதியான, நித்திய அஸ்திபாரங்களுள்ள ஒரு **நகரத்துக்காக** அவர்கள் காத்திருந்தார்கள். மனுஷர் அல்ல, தேவனே கட்டின ஒரு நகரம்.

சாராள்

சாராள் ஏற்கெனவே வயது சென்றவளாயிருந்தும், விசுவாசத்தினால் மாத்திரமே அவள் ஒரு பிள்ளையைப் பெற முடிந்தது. தேவன் உண்மையுள்ளவர், தம்முடைய வாக்குத்தத்தத்தை எப்போதும் நிறைவேற்றுகிறார் என்று

அவள் விசுவாசித்ததினால் மாத்திரமே. அதாவது, ஆபிரகாமும் வயது சென்றவனாயிருந்ததால், அவனாலும் இனி பிள்ளை பெற முடியாதிருந்தது. ஆனாலும் அவனுடைய வயதையும் பொருட்படுத்தாமல், எண்ணிமுடியாதவர்கள் அவனிடமிருந்து பிறந்தார்கள். தேவன் வாக்களித்து முன்னறிவித்தபடியே. உருவகமாகச் சொன்னால், வானத்து நட்சத்திரங்களைப்போலவும் கடற்கரை மணலைப்போலவும் அவ்வளவு அதிகமானார்கள்.

கோத்திரப் பிதாக்கள்

இந்தக் கோத்திரப் பிதாக்கள் விசுவாசத்தோடே மரித்தார்கள். சுதந்தரத்தைக் குறித்த வாக்குத்தத்தத்தின் வல்லமையினால் அவர்கள் வாழ்ந்தது உண்மைதான். ஆனால் அதை இன்னும் அவர்களால் சுதந்தரித்துக்கொள்ள முடியவில்லை. சுதந்தரத்தை அவர்கள் தூரத்திலிருந்து கண்டார்கள் என்று சொல்லலாம். அவர்களுடைய நாடோடி வாழ்க்கை, அவர்கள் குடியுரிமையில்லாத அந்நியர்களாக அந்தத் தேசத்தில் இருந்தார்கள் என்று சாட்சியிட்டது. இப்படி வாழ்கிறவன், தான் வேறொரு, ஆம், மேன்மையான **சொந்த தேசத்தைத்** தேடுகிறான் என்று தெளிவாகக் காட்டுகிறான். அவர்கள் புறப்பட்டு வந்த தேசத்தை அல்ல. அங்கே எப்போது வேண்டுமானாலும் அவர்கள் திரும்பிப்போயிருக்கலாம். ஆனால் கானானில் அந்நியர்களாக அவர்கள் இன்னும் தூரமாக நோக்கினார்கள். மேல்நோக்கி. ஒரு **பரலோக சொந்த தேசத்தை** அவர்கள் எதிர்நோக்கினார்கள். தேவன் வாசம்பண்ணுகிற இடம். ஆகவே இஸ்ரவேலின் இந்த மூன்று கோத்திரப் பிதாக்களின் தேவன் என்று அழைக்கப்பட தேவன் வெட்கப்படுவதில்லை. அவர் ஆபிரகாமின் தேவன், ஈசாக்கின் தேவன், யாக்கோபின் தேவன் என்று அழைக்கப்படுகிறார். விசுவாசத்தோடு அவர்கள் அவரை நோக்கிப் பயணம் செய்தார்கள். ஆகவே தேவன் அவர்களுக்குப் பரலோக சொந்த

தேசத்தில் ஒரு நகரத்தை ஆயத்தம்பண்ணியிருக்கிறார். ஒரு நித்திய வீடு.

ஆபிரகாம் தன் வாழ்க்கையின் மிகப் பெரிய விசுவாசப் பரீட்சையில் விசுவாசத்தினால் மாத்திரமே ஜெயித்தான்: வாக்குத்தத்தத்தைச் சுமந்த தன் ஒரே குமாரனாகிய ஈசாக்கைப் பலியிட்டபோது. அவன் மூலமாகவே சந்ததி நிச்சயமாயிருக்கும் என்று தேவன் அவனுக்கு வாக்களித்திருந்தார். நடுங்கும் இருதயத்தோடு ஆபிரகாம் பலியிடச் சென்றான். ஏனெனில் தேவன் மரித்தோரையும் எழுப்ப வல்லவர் என்று அவன் அறிந்திருந்தான். ஈசாக்கைப் பலியிடுவது கடைசி வினாடியில் தேவனாலேயே தடுக்கப்பட்டாலும், அவன் அதைச் செய்துமுடித்ததுபோலவே இருந்தது. **மரித்தோரிலிருந்து எழுந்தவனைப்போலத் தன் குமாரனாகிய ஈசாக்கை ஆபிரகாம் அணைத்துக்கொள்ள முடிந்தது.**

விசுவாசத்தினாலே ஈசாக்கு வரப்போகிற காரியங்களைக் குறித்துத் தன் குமாரராகிய யாக்கோபையும் ஏசாவையும் ஆசீர்வதித்தான். அப்படியே விசுவாசத்தினாலே யாக்கோபு தான் மரிக்குமுன் யோசேப்பின் இரண்டு குமாரரையும் ஆசீர்வதித்தான். ஒவ்வொருவரையும் தனித்தனியாக. அதற்காக தேவனைப் பணிந்துகொண்டான். மரணப்படுக்கையில் யோசேப்பு, இஸ்ரவேலர் எல்லாரும் எகிப்தைவிட்டுப் புறப்படுவார்கள் என்று விசுவாசத்தினால் முன்கண்டான். ஆகவே, அப்பொழுது தன் எலும்புகள் கானானில் இளைப்பாறும்படி அவற்றைக் கொண்டுபோகவேண்டும் என்று அவனால் கட்டளையிட முடிந்தது.

மோசே

விசுவாசத்தினாலே மோசேயின் பெற்றோர் தங்கள் பிள்ளையை மூன்று மாதத்துக்கு மேலாக ஒளித்துவைத்தார்கள். தேவன் அவனைக் கொண்டு விசேஷித்த ஒன்றைச் செய்ய நினைத்திருக்கிறார் என்று அவர்கள் கண்டார்கள். ஆகவே

புதிதாகப் பிறந்த எல்லா ஆண்பிள்ளைகளையும் கொல்லும்படி கட்டளையிட்டிருந்த பார்வோனுக்கு அவர்கள் பயப்படவில்லை. விசுவாசத்தினாலே பெரியவனான மோசே பார்வோனுடைய குமாரத்தியின் மகனாகத் தொடர்ந்திருப்பதை விட்டுவிட்டான், ஆம், அதை உறுதியாக மறுத்தான். அவன் பக்கம் மாறி, தன் ஜனமாகிய இஸ்ரவேலின் பக்கத்தில் நின்றான். அவர்களுடைய நிந்தையையும் துன்பத்தையும் அவர்களோடு சுமக்க விரும்பினான். இப்படி, பார்வோனுடைய அரண்மனையில் கிடைக்கும் அநித்தியமான, கொஞ்சக்காலப் பாவ சந்தோஷத்தை அவன் தள்ளினான்.
கிறிஸ்துவினிமித்தம் வரும் நிந்தையை – இன்றைய பார்வையில் நாம் இதைக் கண்டு விளக்கினால் – எகிப்தின் பொக்கிஷங்களைப்பார்க்கிலும் பெரிய ஐசுவரியமாக எண்ணினான். மோசே முன்னோக்கி, கானானில் கிடைக்கும் பலனை நோக்கினான். அவன் ஒரு எகிப்தியனைக் கொன்றபோது, பார்வோனுடைய கோபத்துக்கும் துரத்துதலுக்கும் பயப்படவில்லை. தன் ஜனம் விடுதலையை அனுபவிக்கும் என்ற எதிர்பார்ப்பில் அவன் உறுதியாயிருந்தான். அவன் எகிப்திலிருந்து ஓடிப்போய், முழு 40 வருஷம் பாழான ஒரு தேசத்தில் கழித்தபோதும் அப்படியே. காணப்படாதவராகிய தேவனைத் தன் கண்களுக்கு முன்பாக நேரடியாகக் காண்கிறதுபோல அவன் விசுவாசித்து அவரை நோக்கினான். அவன் மறுபடியும் எகிப்துக்குத் திரும்பி வந்தபோது, விசுவாசத்தினாலே பஸ்காவை ஆசரித்தான். பின்பு ஆட்டுக்குட்டியின் இரத்தத்தை வாசல் நிலைகளில் பூசினான் – எல்லா முதற்பேறும் சங்காரத் தூதனிடமிருந்து காக்கப்படும்படி.

விசுவாசத்தினாலே இஸ்ரவேலர் எல்லாரும் பிளந்திருந்த சிவந்த சமுத்திரத்தின் வழியாகக் கடந்துபோனார்கள். வறண்ட நிலத்தில் நடப்பதுபோல. அவர்களைத் துரத்தின எகிப்தியரும் அப்படிச் செய்ய முயன்றார்கள். அவர்களுக்கு விசுவாசம் ஒரு

பொருட்டாயிருக்கவில்லை. ஆகவே திரும்ப மூடிக்கொண்ட வெள்ளத்தில் அவர்கள் அழிந்துபோனார்கள்.

விசுவாசத்தினாலே, கானானில் அவர்கள் எதிர்கொண்ட முதல் நகரமாகிய எரிகோவின் மதில்கள் இடிந்து விழுந்தன. ஏழு நாள் அவர்கள் அந்த நகரத்தைச் சுற்றி நடந்த பின்பு.

ராகாப்

அந்த நகரத்தின் மதிலில் குடியிருந்த ராகாப் என்னும் ஒரு வேசி, மற்றவர்களைப்போல அதில் அழிந்துபோகவில்லை. ஏனெனில் மிகுந்த ஆபத்தின் மத்தியில், விசுவாசத்தினாலே அவள் இஸ்ரவேலின் இரண்டு வேவுகாரருக்கும் அடைக்கலம் கொடுத்திருந்தாள். தேவன் இஸ்ரவேலைக் காக்கிறார், அவர்களுக்கு முன்பாக ஒருவனும் நிற்க முடியாது என்று அவள் கண்டாள். இஸ்ரவேலின் தேவனே மெய்யான தேவன் என்று அவள் அறிந்துகொண்டாள்.

இன்னும் எவ்வளவோ சொல்லலாம். **கிதியோன், பாராக், சிம்சோன், யெப்தா, தாவீது, சாமுவேல், தீர்க்கதரிசிகள்** ஆகியோரைப் பற்றிச் சொல்லலாம். அவர்கள் விசுவாசத்தினாலே ராஜ்யங்களை ஜெயித்தார்கள். எல்லா அநீதிக்கும் எதிராக நீதியை நடப்பித்தார்கள். வாக்குத்தத்தங்களைப் பெற்றார்கள். சிங்கங்களை மேற்கொண்டார்கள். அக்கினியை அவித்தார்கள். பட்டயத்தின் துரத்துதலுக்குத் தப்பினார்கள். முழுப் பலவீனத்திலிருந்து மறுபடியும் பலம்பெற்றார்கள். போரிலும் யுத்தத்திலும் வல்லவர்களானார்கள். தாக்கவந்த சேனைகளைத் துரத்தினார்கள். ஸ்திரீகள் தங்களில் மரித்தவர்களை உயிர்த்தெழுதலினால் திரும்பப் பெற்றார்கள். வேறு சிலர் வாதிக்கப்பட்டும் விடுதலையை ஏற்றுக்கொள்ளவில்லை. தங்கள் விசுவாசத்தை மறுதலியாதபடிக்கு. **ஏனெனில் அவர்கள் மேன்மையான ஒரு உயிர்த்தெழுதலை – நித்திய ஜீவனுக்குரிய உயிர்த்தெழுதலை – விசுவாசித்தார்கள்.** வேறு சிலர் பரியாசம்பண்ணப்பட்டு, வாரினால் அடிக்கப்பட்டார்கள்.

கட்டுகளிலும் சிறைச்சாலையிலும் இருந்தார்கள். வேறு சிலர் கல்லெறியப்பட்டார்கள், ரம்பத்தால் அறுப்புண்டார்கள், தலைவெட்டப்பட்டார்கள். செம்மறியாட்டுத் தோல்களையும் வெள்ளாட்டுத் தோல்களையும் அணிந்து அலைந்து திரிந்தார்கள். மிகுந்த குறைவுள்ளவர்களாயிருந்தார்கள். உபத்திரவப்பட்டார்கள். துன்பப்படுத்தப்பட்டார்கள். உலகத்துக்கு அவர்கள் மதிப்போ, முக்கியத்துவமோ, கனமோ இல்லாதவர்களாயிருந்தார்கள். வனாந்தரங்களிலும் மலைகளிலும் அலைந்து திரிந்தார்கள். குகைகளிலும் பூமியின் வெடிப்புகளிலும் ஒளிந்துகொண்டார்கள்.

நான் இங்கே குறிப்பிட்ட, விசுவாசத்தினால் நற்சாட்சி பெற்ற இவர்கள் எல்லாரும், தங்களுக்கு வாக்களிக்கப்பட்டதை இன்னும் பெறவில்லை. ஏன்? ஏனெனில் தேவன் மேன்மையான ஒன்றை முன்குறித்திருக்கிறார். நமக்காக! அதற்காக அவர்கள் காத்திருக்கவேண்டியிருந்தது. நாமும் சுதந்தரித்து, அவர்களோடு சேர்ந்திருக்கும்படி. **ஆகவே இப்போது அவர்களும் நாமும் ஒன்றாக இலக்குக்குக் கொண்டுவரப்படுகிறோம். புதிய உடன்படிக்கையில். அக்காலத்தில் வாக்களிக்கப்பட்டதைவிட மிகவும் மேன்மையான ஒன்றை இப்போது நாம் எல்லாரும் ஒன்றாகப் பெறுகிறோம்.** இஸ்ரவேலில் ஒரு துண்டு நிலம் அல்ல, ஒரு பரலோக சொந்த தேசம், ஒரு புதிய நகரத்தோடுகூடிய புதிய பூமி.

அதிகாரம் 12

ஆவிக்குரிய மாரத்தான் ஓட்டம்

ஒரு விளையாட்டு அரங்கத்தில் இருப்பதுபோல, விசுவாசத்தின் இவ்வளவு திரளான சாட்சிகளாலும் இரத்தசாட்சிகளாலும் நாம் சூழப்பட்டிருக்கிறோம். அவர்கள் எல்லாரும் நமக்கு முன்மாதிரிகள். விசுவாசமும் பொறுமையும் பலனளிக்கும் என்பதற்கான அத்தாட்சி. **அவர்கள் இனி நம்முடைய உலகத்தில் வாழாவிட்டாலும், விசுவாசத்தினால் நாம் அவர்களோடு இணைக்கப்பட்டிருக்கிறோம். ஆகவே விசுவாசத்தின் ஓட்டத்தைக் கைவிடாமல், அவர்களிடமிருந்து தொடரோட்டக் கோலை வாங்கிக்கொள்வோமாக. தொடர்ந்து ஓடுவோமாக. தடையாயிருக்கிறதை விட்டுவிடுங்கள், தூக்கியெறியுங்கள்.** நம்மைத் தாமதப்படுத்துகிற பயனற்ற, தடையான ஒவ்வொரு பாரத்தையும் தள்ளிவையுங்கள். கவனத்தைத் திசைதிருப்புகிற ஒவ்வொன்றையும், ஒவ்வொரு வஞ்சனையையும் பொருட்படுத்தாதிருங்கள். எல்லாவற்றுக்கும் மேலாக, நம்மை எளிதில் சுற்றிக்கொண்டு இடறச்செய்கிற பாவத்தையும். விட்டுவிடுவது ஒரு தெரிவாகவே இருக்கக்கூடாது!

முன்னோக்கி, இயேசுவைப் பாருங்கள்! இடதுபுறமோ வலதுபுறமோ பார்க்காதிருங்கள். அவரையே பாருங்கள். அவரே மிகப் பெரியவர். விசுவாசிக்கிற எல்லாருக்கும் விசுவாச வீரர்களுக்கும் அவரே முன்னணியில் நிற்கிறார். அவர் விசுவாசத்தோடு ஓடினார். இலக்குவரை. அவரே விசுவாசத்தைத் துவக்குகிறவரும் முடிக்கிறவருமாயிருக்கிறார். நம்முடைய வாழ்க்கையில் அவர் விசுவாசத்தை உண்டாக்கி, நம்மை இலக்குக்கு நடத்துகிறார். எதுவும் அவரை இதிலிருந்து விலக்க அவர் இடங்கொடுக்கவில்லை. அவமானத்தை அவர்

அற்பமாக எண்ணினார். பயங்கரமான **சிலுவையை** அவர் சகித்தார். ஏனெனில் தமக்காகக் காத்திருந்த பெரிய சந்தோஷத்தை அவர் நோக்கினார்: தேவனுடைய வலதுபாரிசத்தில் உட்காருவதை. தம்முடைய மரணப் பாடுகளினால், அநேக குமாரரும் குமாரத்திகளுமாகிய நம்மை மகிமைக்குள் நடத்தும் சந்தோஷத்தையும். பொல்லாத மனுஷர் தமக்கு விரோதமாகச் செய்த இவ்வளவு கடுமையான எதிர்ப்பையும் விரோதத்தையும் சகிக்கவேண்டியிருந்தவரை இன்னும் அதிகமாக நினைத்துப்பாருங்கள். ஆனாலும் அவர் இலக்கை அடைந்தார். அவர் உங்கள் முன்மாதிரியாயிருந்தால், நீங்கள் இளைத்துச் சோர்ந்துபோகமாட்டீர்கள்.

நம்மைப் பலப்படுத்த தேவன் எதிர்ப்பையும் பாகுபாட்டையும் பயன்படுத்துகிறார்

இயேசுவைப்போல, இரத்தம் சிந்தப்படுமளவுக்கு நீங்கள் இன்னும் எதிர்த்து நிற்கவுமில்லை, எதிர்ப்பைச் சகிக்கவுமில்லை. மேசியாவாகிய இயேசுவைவிட்டு விலகும் பாவத்துக்கு எதிராக. குமாரருக்கும் குமாரத்திகளுக்கும் சொல்லுகிறதுபோல உங்களுக்குச் சொல்லப்பட்ட புத்திமதியை மறந்துவிட்டீர்கள்: “என் மகனே, கர்த்தர் உன்னை இருக்கிறபடியே விட்டுவிடாதபோது, அதை ஆசீர்வாதமாக ஏற்றுக்கொள். கர்த்தர் சில வேளைகளில் உன்னைக் கடுமையாகக் கையாளவேண்டியிருக்கும்போது சோர்ந்துபோகாதே. இது அன்பினால் நடக்கிறது; ஏனெனில் அவர் தம்முடைய குமாரரையும் குமாரத்திகளையும் நிபந்தனையின்றி நேசிக்கிறார். உங்களுக்குக் கடிந்துகொள்ளுதலும் சிட்சையும் இல்லையென்றால், நீங்கள் பரலோகப் பிதாவின் குமாரரும் குமாரத்திகளுமே அல்ல.”

நம்முடைய சரீரப்பிரகாரமான பெற்றோரும் நம்மைச் சிட்சித்து வளர்த்தார்களே. தேவைப்பட்டபோது கண்டிப்போடு. அவர்களுக்கும் நாம் கீழ்ப்படிந்தோம். அப்படியானால் நம்முடைய பரலோகப் பிதாவுக்குக் கீழ்ப்பட்டு, அவருடைய

சிட்சையை ஏற்றுக்கொள்ளவேண்டாமா? அவர் ஆவிகளின் பிதா. நமக்கு ஊழியம் செய்கிற எல்லாத் தூதர்களும் அவருடைய கட்டளைக்குக் காத்திருக்கிறார்கள். நாம் அதைக் காணாவிட்டாலும். நம்முடைய சிட்சை அவருக்கு முக்கியம். அதை அவர் கவனித்துக்கொள்ளுகிறார். அதற்கு வேண்டிய எல்லாம் அவரிடத்தில் உண்டு. அவருடைய நல்ல கரத்துக்கு நாம் இருதயப்பூர்வமாக ஆம் என்று சொல்வோமாக. சில வேளைகளில் அது கடினமாயிருந்தாலும். அப்பொழுது நாம் பிழைப்போம். என்றென்றைக்கும்.

நம்முடைய சரீரப்பிரகாரமான பெற்றோர் தங்கள் மனுஷீகமான, தவறக்கூடிய திறமைகளின்படி நம்மை வளர்த்துத் தண்டித்தார்கள். சில வருஷங்களுக்கு மாத்திரம். தேவனோ நாம் இலக்கை அடையும்வரை தவறில்லாமல் நம்மைச் சிட்சிக்கிறார். ஆவிக்குரிய குழந்தைப்பருவத்தில் மாத்திரமல்ல. நீண்டகாலமாக விசுவாசப் பாதையில் நடக்கும்போதும். ஏன்? நாம் மேலும் மேலும் அவரைப்போல ஆகும்படி. அவருடைய இணையற்ற தெய்வீகத் தன்மையையும் பரிசுத்தத்தையும்போல. **தேவனுடைய சிட்சை எதிர்காலத்துக்கான ஆயத்தமே; அது ஒருபோதும் கடந்தகாலத்துக்கான தண்டனை அல்ல.**

கடினமான காலங்களைக் கடந்துபோகும்போது, இப்படிப்பட்ட சிட்சை சந்தோஷத்துக்குக் காரணமல்ல. உண்மையைச் சொன்னால், அது துக்கத்துக்கே காரணம். ஆனால் அதில் தேவனுக்குப் பிரியமான விலையேறப்பெற்ற கனி நம்முடைய வாழ்க்கையில் தடையின்றி வளருகிறது. அவருடைய சிட்சையைவிட்டு நாம் ஓடிப்போகாவிட்டால். ஏனெனில் கஷ்டங்களை அவருடைய கரத்திலிருந்து ஏற்றுக்கொண்டு, அவற்றில் பொறுமையாகப் பயிற்சி பெற்றால், நாம் மாற்றப்படுகிறோம். நன்மைக்காக. அதை நாமே உணராவிட்டாலும், ஒப்புக்கொள்ள விரும்பாவிட்டாலும்.

ஏசாயா 35-இல் சொல்லியிருக்கிறது: “ஆகவே தளர்ந்த கைகளையும் சோர்ந்த முழங்கால்களையும் திடப்படுத்தி, செவ்வையான பாதையில் நடவுங்கள்”. இல்லாவிட்டால், முடமானவர்கள் குணமடைவதற்குப் பதிலாக, களைத்தவர்களும் பயந்தவர்களும் வழியைவிட்டு விலகிப்போவார்கள்.

ஒற்றுமையாயிருங்கள்! இயேசுவைப் பின்பற்றுகிற எல்லாரோடும் ஒருவருக்கொருவர் சமாதானத்துக்காக உறுதியோடு போராடுங்கள். அப்படியே எல்லாப் பாவத்தையும் வெறுத்து, தேவனுக்குப் பிரியமில்லாத எல்லாவற்றிலிருந்தும் விலகியிருந்து, பரிசுத்தத்துக்காகவும் போராடுங்கள். நாம் பாவத்தை வெறுத்து விட்டுவிடாவிட்டால், அந்த மகா நாளில் தேவனை நம்முடைய பிதாவாகத் தரிசிக்க **மாட்டோம்**.

உங்களில் ஒருவனும் தேவனுடைய கிருபைக்குப் புறம்பே வாழ்ந்து, தன் இரட்சிப்பையும் வாழ்க்கையையும் தன்னையும் தன் கிரியைகளையும் சார்ந்ததாக்காதபடி ஒருவரையொருவர் கவனித்துக்கொள்ளுங்கள். அல்லது நியாயப்பிரமாணத்துக்குள், பழைய உடன்படிக்கைக்குள் திரும்ப விழாதபடி.

ஒருவருக்கொருவர் விரோதமாகக் கசப்பும் பொல்லாங்குமான நச்சு வேர் எதுவும் முளைக்காதபடி கவனமாயிருங்கள். முதலில் இருதயத்தில் கண்ணுக்குத் தெரியாமல் மறைந்திருக்கிறது. ஆனால் பின்பு, அது தொடர்ந்து வளரும்போது, விசுவாசிகளின் ஐக்கியத்தைக் கலங்கப்பண்ணி, அநேகரைத் தீமையாகப் பாதித்து, விஷமாக்குகிறது.

உங்களில் ஒருவனும் விவாகத்தை மீறுகிற அல்லது பெண்களை வஞ்சிக்கிற வேசிக்கள்ளனாயிருக்கக்கூடாது. எல்லாரும் தங்கள் வாழ்க்கைத்துணைக்கு எப்போதும் உண்மையாயிருக்கவேண்டும்.

உங்களில் ஒருவனும் எதையும் பரிசுத்தமாக எண்ணாதவனாயிருக்கக்கூடாது. தேவனைக்கூட. ஒரு சாதாரண பயற்றங்கூழுக்காகத் தன் சேஷ்டபுத்திர உரிமையை விற்றுப்போட்ட ஏசாவைப்போல. சிறிது நேரத்திலேயே, தான் எவ்வளவு அலட்சியமான காரியத்தைச் செய்தான் என்று அவன் உணர்ந்தான். கண்ணீரோடு ஊக்கமாகப் போராடியும், அவன் தன் நடத்தையைவிட்டுத் திரும்பவுமில்லை, உண்மையான மனமாற்றத்தை அடையவுமில்லை.

விட்டுவிடாதிருப்பது ஏன் பயனுள்ளது

தேவன் உங்களுக்கு அருளின உங்கள் இரட்சிப்பின் நிலையை அப்படியே அறிந்துகொள்ளுங்கள். மேசியாவைப் பின்பற்றுகிறவர்களாக, அக்காலத்தில் பயத்திலும் திகிலிலும் தொடங்கின பழைய உடன்படிக்கையிடம் நீங்கள் வரவில்லை. தொடக்கூடாத, கண்ணுக்குத் தெரிகிற ஒரு மலையாகிய சீனாயில்.

- அதன்மேல் அக்கினி எரிந்தது.
- அங்கே ஒரு பெரிய மேகம் இருந்தது.
- இருளும் காரிருளும் அதைச் சூழ்ந்திருந்தன.
- அதைச் சுற்றிலும் பயங்கரமான புயல் வீசியது.
- அங்கே பலத்த எக்காளச் சத்தம் கேட்டது.
- பலத்த, தெளிவாகக் கேட்கக்கூடிய ஒரு சத்தமும் கேட்டது.

கேட்டவர்கள் அந்த வார்த்தைகளைத் தாங்க முடியாமல், இனி தங்களிடம் அவை பேசப்படாதபடி வேண்டிக்கொண்டார்கள். ஒரு மிருகம் மலையைத் தொட்டாலும் அது கொல்லப்படவேண்டியிருந்தது. பொற்கன்றுக்குட்டியை விக்கிரகமாக வணங்கின பாவத்துக்குப் பின்பு சீனாய் மலையில் நடந்த முழு நாடகமும் அவ்வளவு பயங்கரமாயிருந்ததால், மோசேயும்கூட ஒப்புக்கொண்டான்: கர்த்தருடைய கோபத்துக்குப் பயந்து நான் நடுங்குகிறேன்.

மேசியாவாகிய இயேசுவைப் பின்பற்றுகிறவர்களே: தேவன் உங்களுக்கு மலைக்கவைக்கும் ஒரு புதிய உடன்படிக்கையை அருளியிருக்கிறார். முற்றிலும் புதிதான ஒன்று, ஒரு பரந்த வானம், உங்களுக்குத் திறக்கப்பட்டிருக்கிறது. இன்னும் கண்ணுக்குத் தெரியாத, ஆனால் நாம் எப்போதும் கற்பனை செய்யக்கூடிய எல்லாவற்றையும் மிஞ்சுகிற ஒரு ஆவிக்குரிய யதார்த்தம். தேவன் வாசம்பண்ணுகிற சீயோன் மலைக்கு நாம் வந்திருக்கிறோம்:

- ஜீவனுள்ள தேவனுடைய நகரத்துக்கு, பரலோக எருசலேமுக்கு.
- மகிழ்ச்சியும் ஆடம்பரமுமான பெரிய பண்டிகைக் கூட்டத்தில் இருக்கிற பதினாயிரக்கணக்கான பரலோகத் தூதர்களிடம், தேவதூதர்களிடம்.
- பரலோகத்தில் பெயரெழுதப்பட்டிருக்கிற, மீட்கப்பட்ட எல்லாருமாகிய முதற்பேறானவர்களின் சபைக்கு.
- நம்மைப் பரிசுத்தமாக்கி அழைத்த, எல்லா மனுஷருக்கும் நியாயாதிபதியாகிய தேவனிடமே.
- மரித்து, ஏற்கெனவே பரலோக இலக்கை அடைந்திருக்கிற நீதிமான்களிடம்.
- மேசியாவாகிய இயேசுவிடம். புதிய உடன்படிக்கையின் மத்தியஸ்தரிடம்.
- அவருடைய இரத்தத்தினிடமும். பழிவாங்கும்படி கூப்பிட்ட ஆபேலின் இரத்தத்தைவிட அது மிகவும் நன்மையானவைகளைப் பேசுகிறது. கிறிஸ்துவின் இரத்தம் நம்மை முழுமையாகச் சுத்தமும் பரிசுத்தமுமாக்குகிறது.

பரலோகத்திலிருந்து இயேசுவில் உங்களோடு பேசினவரை நீங்கள் தள்ளிவிடாதபடி எச்சரிக்கையாயிருங்கள். அக்காலத்தில் சீனாய் மலையிலும் வனாந்தரத்திலும்

பூமியிலிருந்து தெய்வீகச் சத்தத்தைக் கேட்டும் அதைத் தள்ளினவர்கள் தப்பிக்க முடியவில்லை. பரலோகத்திலிருந்து இயேசுவின் மூலம் வருகிற தெய்வீகச் சத்தத்தைக் கேட்டும் நாம் அதைத் தள்ளினால், இன்னும் அதிகமாகக் கணக்குக் கேட்கப்படுவோம்.

அக்காலத்தில் அந்தச் சத்தம் பூமியை அசைத்தது. அதன்பின் அவர் தீர்க்கதரிசியாகிய ஆகாய் மூலம் முன்னறிவித்தார்: "இன்னும் ஒருமுறை நான் பூமியை அசைப்பேன்; பூமியை மாத்திரமல்ல, வானத்தையும் அசைப்பேன்." இந்த அசைவினால் சிருஷ்டிக்கப்பட்டவையெல்லாம் ஒழிந்துபோகும். **ஆனால் இந்த நடுக்கத்தில், அசைவைத் தாங்கி ஒழிந்துபோகாதது எது என்பது அப்பொழுது வெளிப்படும். மேசியாவின் மூலம் என்றென்றைக்கும் நிலைத்திருக்கிற, அசைக்கப்படாத ஒரு ராஜ்யத்தை நாம் பெறுகிறோம்.**

இதற்காக நாம் ஒவ்வொரு நாளும் தேவனுக்கு நன்றி செலுத்துகிறோம்! கிருபையினால் நாம் இந்த தேவனுக்கு ஊழியம் செய்கிறோம். நமக்கல்ல, **அவருக்குப்** பிரியமானபடியே இதைச் செய்வோமாக. தேவன் ஒருவரே பாத்திரராயிருக்கிற பயபக்தியோடும் மரியாதையோடும். பயத்தோடல்ல, மரியாதையோடு. ஏனெனில் உபாகமம் 4:24-இலேயே சொல்லியிருக்கிறது: "நாம் சொந்தமாயிருக்கிற தேவன் நமக்கும் பட்சிக்கிற அக்கினியைப்போல இருக்கிறார். அவர் எரிச்சலுள்ள தேவன்." ஆனால் பட்சிக்கிற அக்கினி நம்மை அழிக்க விரும்புவதில்லை – நாம் புதிய உடன்படிக்கையில் வாழ்கிறோமே –, நன்றியின் ஆவிக்குரிய பலிகளை ஏற்றுக்கொள்ளவே விரும்புகிறது.

அதிகாரம் 13

நாம் எப்படி வாழவேண்டும்?

எல்லா விசுவாசச் சகோதர சகோதரிகளிடத்திலும் அன்பை வாழ்ந்து காட்டுங்கள். உபசரிப்பில் அதைக் காண்பியுங்கள். தாராளமாக ஒருவரையொருவர் அழையுங்கள். இப்படி உங்களில் சிலர் – அறியாமலே – தூதர்களை உபசரித்திருக்கிறீர்கள். நான் ஏற்கெனவே சொன்னதுபோல, நம்முடைய பரலோகப் பிதா அவர்களை எங்கே அனுப்புகிறாரோ அங்கே அவர்கள் நமக்காக ஊழியம் செய்கிறார்கள். உங்கள் வீடுகளைத் திறக்காமலும் உபசரிக்காமலும் இருந்தால், தூதர்களின் வருகையை நீங்கள் இழந்துவிடக்கூடும்.

கட்டப்பட்டவர்களை நினைத்து, **அவர்களை விசாரியுங்கள்**. நீங்களும் அவர்களோடுகூடச் சிறையில் இருக்கிறதுபோல. காவலில் துன்பப்படுத்தப்பட்டு, வாதிக்கப்பட்டு, அதைத் தங்கள் சரீரத்தில் அனுபவிக்கவேண்டியிருக்கிறவர்களையும் நினையுங்கள்.

விவாக உடன்படிக்கையும் விவாக வாழ்க்கையும் கனம்பண்ணப்பட்டு மதிக்கப்படவேண்டும். சேர்ந்து வாழ்வதின் எல்லா அம்சங்களிலும். மஞ்சமும் பாலுறவின் இன்பங்களும் தம்பதியருக்கு மாத்திரமே உரியவை. பாலுறவு மனப்பூர்வமாகவும், கட்டாயமில்லாமலும் இருக்கட்டும். விவாக உடன்படிக்கையைப் பலப்படுத்தும்படி. வேறு பெண்களோடோ ஆண்களோடோ பாலுறவுகொண்டு தங்கள் விவாக உடன்படிக்கையையோ வேறொருவருடைய விவாக உடன்படிக்கையையோ மீறுகிற, அல்லது விவாக உடன்படிக்கையில்லாமல் விருப்பம்போலப் பாலுறவுகொள்ளுகிற வேசிக்கள்ளரையும்

விபசாரக்காரரையும் – தேவன் கண்டும்காணாததுபோல் இராமல் நியாயந்தீர்ப்பார்.

பண ஆசையில்லாமல் வாழ்ந்து நடந்துகொள்ளுங்கள். உங்களுக்கு இருக்கிறவைகள் போதும் என்று மனரம்மியமாயிருங்கள். அழிந்துபோகிறவற்றை மேலும் மேலும் சேர்த்துக்கொள்ள விரும்புவதில் அர்த்தமில்லை. குறைவும், தரித்திரமும், பசியும் இருந்தாலும், ஒன்று நிலைத்திருக்கிறது – தெய்வீக வாக்குறுதி: **“நான் உன்னை மறப்பதுமில்லை, உன்னைக் கைவிடுவதுமில்லை.” ஆகவே நாம் தைரியமாகவும் உறுதியாகவும் சொல்லலாம்: “கர்த்தர் நமக்குச் சகாயர். நாம் பயப்படவேண்டியதில்லை. மனுஷர் நமக்கு என்ன செய்யக்கூடும்?”**

தேவனுடைய வார்த்தையாகிய சுவிசேஷத்தை உங்களுக்குப் பிரசங்கித்தவர்களுடைய அர்ப்பணிப்பினாலும், விசுவாசத்தினாலும், உண்மையினாலும் உற்சாகமடையுங்கள். அவர்கள் தங்கள் வாழ்க்கையின் முடிவுவரை எப்படி விசுவாசத்தில் நிலைத்திருந்தார்கள் என்று பாருங்கள். அவர்களுடைய முன்மாதிரியைப் பின்பற்றுங்கள்.

நம்முடைய மேசியாவாகிய இயேசு கிறிஸ்து எப்போதும் மாறாதவராயிருக்கிறார்: அவர் யார் என்பதிலும், அவர் பிரசங்கிக்கிறதிலும், அவர் வாக்களித்ததிலும். **நேற்றும் – அதாவது அவருடைய பூமிக்குரிய காலத்திலும் –, இன்றும் நம்முடைய அன்றாட வாழ்க்கையிலும், இரட்சிப்பின் வரலாற்றின் இலக்காகிய சதாகாலத்திலும் அவர் அதே உண்மையும் சத்தியமுமுள்ள கர்த்தர்.**

ஒரு புதிய ஆராதனை

பலவிதமான, அந்நியமான உபதேசங்களால் திசைதிருப்பப்பட்டு, அவற்றில் மூழ்கிவிடாதிருங்கள். மேசியாவைப் பின்பற்றுவதிலிருந்து அவை உங்களை இழுத்துக்கொண்டுபோகக்கூடும். சில போஜனங்களினால்

விசுவாசத்தில் வளர விரும்புவதில் அர்த்தமில்லை. இப்படிப்பட்ட வெளிப்புறமான, கண்ணுக்குத் தெரிகிற காரியங்கள் பழைய உடன்படிக்கையின் தன்மைக்கு உரியவை. அது வெறுமனே பயனற்றதாயிருந்தது. நம்முடைய இருதயம் தேவனுடைய கிருபையினாலேயே ஸ்திரப்பட்டுப் பலப்படுகிறது. ஏனெனில் நமக்கு ஆவிக்குரியதும், மேன்மையானதும், ஆனால் காணப்படாததுமான ஒரு பலிபீடம் உண்டு. அதிலிருந்து நாம் புசிக்கிறோம். உருவக அர்த்தத்தில், ஆவிக்குரிய விதத்திலும் விசுவாசத்திலும், மேசியாவின் கிருபையையும் அவருடைய காணப்படாத பிரசன்னத்தையும் நாம் புசித்து அனுபவிக்கிறோம். கண்ணுக்குத் தெரிகிற தேவாலயத்தில் இன்னும் ஊழியம் செய்கிறவர்கள் இந்தச் சிலாக்கியத்தை அறியார்கள் – அதற்கு அவர்களுக்கு உரிமையும் இல்லை.

பிரதான ஆசாரியன் பரிசுத்த ஸ்தலத்துக்குள் கொண்டுபோகிற இரத்தத்தையுடைய பாவநிவாரணபலி மிருகங்கள் பாளயத்துக்குப் புறம்பே சுட்டெரிக்கப்படுகின்றன. அப்படியே இயேசுவும் எருசலேம் நகரத்துக்கு வெளியே பாடுபட்டு, சிலுவையைச் சகித்தார். தம்முடைய சிந்தப்பட்ட இரத்தத்தினால் அவர் நம்மைச் சுத்திகரித்துப் பரிசுத்தமாக்கினபோது.

ஆகவே நாம் அவரிடம் புறப்பட்டுப் போவோமாக. முதலாம் உடன்படிக்கையின் பழைய முறைமையை முற்றிலும் பின்னே விட்டுவிடுவோமாக. அது நிந்தையைக் கொண்டுவந்தாலும், நமக்கு ஒரு விலை கொடுக்கவேண்டியிருந்தாலும். அவருடைய நிந்தையைச் சுமப்பது ஒருபோதும் வீணல்ல.

முன்னோக்கி, ஆம், மேல்நோக்கிப் பார்ப்போமாக. ஏனெனில் நாம் வீட்டில் இருப்பதுபோல வாழக்கூடிய நிலையான நகரம் பூமியில் எங்குமே நமக்கு இல்லை. நாம் அந்நியர்கள், அப்படியே பார்க்கப்படுகிறோம். வரப்போகிற நகரத்தை நோக்கி நாம் கடந்துபோகிறவர்கள். நம்முடைய

மகா ராஜாவின் நகரமாகிய பரலோக எருசலேம் ஏற்கெனவே நமக்காகக் காத்திருக்கிறது.

இந்த நம்பிக்கையில் நாம் வாழ்கிறதால், துதியும் ஸ்தோத்திரமுமான ஆவிக்குரிய பலிகளை தேவனுக்குச் செலுத்துவோமாக. எல்லா நேரத்திலும். எல்லா இடத்திலும். தனியாகவும் ஒன்றாகவும். கண்ணுக்குத் தெரிகிற பலிபீடத்தின்மேல் மிருகபலிகளை அல்ல. இல்லை. பேசப்படுகிற, பாடப்படுகிற ஸ்தோத்திரத்தின், துதியின், ஆராதனையின் வார்த்தைகளை. நினைவுகூருங்கள்: தேவன் தம்முடைய ஜனத்தின் துதிகளில் வாசம்பண்ணுகிறார்.

வார்த்தைகளால் இப்படிப்பட்ட பலிகளைச் செலுத்தும்போது, பொருளுதவியான பலிகளை எவ்விதத்திலும் மறவாதிருங்கள் – அவற்றால் தேவையுள்ளவர்களுக்கு நன்மை செய்கிறீர்கள், அல்லது பணத்தால் உதவுகிறீர்கள். உங்களுக்கு ஏதாவது விலை கொடுக்கிற – நேரம், பணம், பலம் – ஒருவேளை தியாகத்தையும் குறிக்கிற இப்படிப்பட்ட பலிகளில் நம்முடைய தேவன் விசேஷமாகப் பிரியமாயிருக்கிறார். இப்படிப்பட்ட பலிகளைச் செலுத்த ஆயத்தமில்லாதவனுடைய துதியின், ஸ்தோத்திரத்தின் பலிகளுக்கு அதிக மதிப்பில்லை.

உங்கள் தலைவர்கள்

உங்கள் ஆவிக்குரிய தலைவர்களைப் பின்பற்றுங்கள், அவர்களை இடைவிடாமல் குறைசொல்லாதிருங்கள். நீங்கள் விசுவாசத்தில் ஆரோக்கியமாகவும் உறுதியாகவும் நிலைத்திருக்கும்படி, அவர்கள் உங்களை அபாயங்களிலிருந்து பாதுகாக்கவே விரும்புகிறார்கள். இந்தப் பொறுப்பை எவ்வளவு நன்றாகவும் ஊக்கமாகவும் நிறைவேற்றினார்கள் என்று அவர்கள் தேவனுக்குக் கணக்கு ஒப்புவிக்கவேண்டும். **ஆகவே அவர்களுடைய ஊழியத்தை மதித்துக் கனம்பண்ணுங்கள். அப்பொழுது அவர்கள் அதைச் சந்தோஷத்தோடு செய்ய முடியும்.** அது உங்களுக்கு மிகவும் பிரயோஜனமாயிருக்கும். அவர்கள் அதைப்

பெருமூச்சோடோ வெறும் கடமைக்காகவோ செய்வதைவிட மிகவும் நல்லது.

எங்களுக்காக ஜெபியுங்கள்! எல்லாவற்றிலும் தேவனுக்குப் பிரியமானதைச் செய்து, அப்படியே வாழ விரும்புகிறோம். எனக்காக இன்னும் அதிகமாக ஜெபியுங்கள்! அப்பொழுது நான் சீக்கிரமாய் மறுபடியும் உங்களிடம் வரமுடியும்.

எபிரெயருக்கு எழுதின நிருபம் – சுருக்கமாக:

சமாதானத்தின் தேவன் நம்முடைய கர்த்தராகிய இயேசுவை அவமானமான சிலுவை மரணத்திலிருந்து வெளியே கொண்டுவந்தார். அவருடைய இரத்தம் ஒரு புதிய, மேன்மையான, ஆம், நித்திய உடன்படிக்கையை நிறுவியது. அவரே தம்முடைய ஆடுகளின் மகா மேய்ப்பர். தம்மைப் பின்பற்றுகிறவர்களில் அநேகரைச் சீக்கிரத்தில் அவரே மரணத்திலிருந்து வெளியே கொண்டுவருவார். அவர் திரும்ப வரும்போது. அப்பொழுது ஒரு மேய்ப்பன் தன் ஆடுகளை நடத்துவதுபோல, அவர் அவர்களை நித்திய சொந்த தேசத்துக்கு நடத்துவார். ஜீவ ஊற்றண்டையில் அவர் அவர்களை மேய்ப்பார்.

தேவன் இயேசுவை மரணத்திலிருந்து வெளியே கொண்டுவந்தாரென்றால், உங்கள் வாழ்க்கையிலும் அவர் கூடவே இருந்து கிரியை செய்ய முடியும், அப்படிச் செய்ய விரும்புகிறார். நல்ல கிரியைகளுக்கு அவர் நம்மைத் தூண்டி ஆயத்தப்படுத்த முடியும் – இதற்காகவே நாங்கள் ஜெபிக்கிறோம். இப்படி நாம் அவருடைய சித்தத்தை நிறைவேற்றுகிறோம். இவையெல்லாம் இயேசு கிறிஸ்துவின் மூலமாக மாத்திரமே நிஜமாக முடிந்தது. இணையற்ற நம்முடைய மீட்பராகிய அவருக்கே மகிமையும் கனமும் என்றென்றைக்கும் உரியது.

என் நிருபத்திலுள்ள புத்திமதிகளைப் பொறுமையோடு ஏற்றுக்கொள்ளுங்கள்! நான் உங்களுக்குச் சில

வார்த்தைகளிலேயே, முடிந்தவரை சுருக்கமாக எழுதினேன். இன்னும் எவ்வளவோ எழுதியிருக்கலாம்.

நம்முடைய சகோதரனாகிய தீமோத்தேயு விடுதலையாக்கப்பட்டான். சீக்கிரத்தில் நாங்கள் இருவரும் உங்களிடம் வந்து, கடைசியாக உங்களை மறுபடியும் காண்போம். உங்கள் ஆவிக்குரிய தலைவர்கள் எல்லாருக்கும் வாழ்த்துச் சொல்லுங்கள். கிறிஸ்துவுக்குள்ளான எல்லாப் பரிசுத்தவான்களுக்கும். இத்தாலியாவிலுள்ள பரிசுத்தவான்கள் உங்களுக்கு வாழ்த்துச் சொல்லுகிறார்கள். நாம் ஒருவருக்கொருவர் உரியவர்கள்! நாம் ஒன்றாக நிற்கிறோம்!

கிருபை உங்கள் எல்லாரோடுங்கூட இருப்பதாக! ஆமென்.

இதுபோன்ற மற்ற சிறு புத்தகங்களை இந்த இணையதளத்தில் காணலாம்: www.hans-joerg-ronsdorf.de